

Omni Regis Glans

GATEAVISA

Nummer 163 (1/99)

25 spenn

Anarki
Egner
Hoover
Belgia
Colombia

Alternativ-messing

Gule sider

Ethvert tidsskrift må ha noe lettere stoff for lowbrowere, de som ikke orker å lese lengre enn s. 4 (anmeldere og den slags)

DOMMEDAG ER AVLYST

Det ringer i telefonen

S.Lave: Hallooo, statsministerens kontor, Gud være med deg.

Ringeren: Heh, jeg slo nummeret til Gateavisa. Mitt navn er Nostradamus.

S.Lave: jaja.

N: Jeg ringer for å dementere et "pranks" jeg kokte sammen for en stund siden. Noen har tatt det litt for alvorlig. Jeg laget en del dommedagsprofetier som noen har tatt litt for alvorlig. Nå når det nærmer seg et årtusenskifte igjen begynner noen å virre igjen.

S.L: Jeg tror ikke du kan ta hele æra for det. Hver gang det nærmer seg en eller annen unnskyldning for å skumle om en katastrofe eller en stor trussel, begynner det å lysne i trynene på alle dystre misantroper. Pastor Bratterud smiler jo bredere og brede hver gang han snakker om dommedag.

N: Jeg tror det var pater Peter Pollestad som sa, at enkelte visst har tenkt å avvikle dommedag litt tidligere en Vårherre hadde planlagt. Og det er jo helt feil. Vi nærmer oss tross alt et ny og bedre verden.

S.L: javel, Ærlig talt, slike lykkevisjoner bryr meg mindre, livet er jo allikevel meningsløs.

N: Ditt liv er antagelig meningsløst, men jeg tviler på at du utfra det kan generalisere. For andre går det mot det nye årtusen, vannmannens tidsalder.

S.L: javel

N: for bare 25 år siden var store deler av Europa styrt av diktaturer. Spania, Portugal og Hellas var diktatur og Sovjet var jo Sovjet.

S.L: Ja, og se nå er det MacDonald nesten på hvert gatehjørne.

N: Hm. Og terrorbalansen ble som vanlig brukt som et dommedagstrussel. Skrekken om en undergang virket som skulle: folk ble for terrorisert til ikke tenke klart, men bare dilte etter. Men terrorbalansen ble jo avviklet langt mer fredelig enn noen hadde håpet.

S.L: Jeg synes nesten litt synd på USA, de holder på å kjede livet av seg nå som de ikke har noen skikkelig fiende å skremme folk med.

N: Fimbransjen har jo løst det problem slik de gjorde forrige gang de manglet en skikkelig fiende, på 50-tallet. Nå kryr det jo igjen med filmer med angrep fra det ytre rom. .

S.L: Ja men nå begynner de å bli så tåpelige at det ikke er morsomt lenger.

N: Jaja, Men USA er jo også på rett

vei. På 60-tallet fikk jo USA demokrati. Stemmerett begynte å gjelde også for fargede.

S.L: Ifølge Hans Jakob Holdt praktiseres det motsatte fremdeles her og der i USA.

N: Men det går framover. Ingen seriøs ekspert kan lenger påstå at fargede er lavere utviklet, og bli tatt alvorlig. Tidligere måtte fargede opptre som idioter og undermennsker i film. Og artister som Chuck Berry måtte se at melodiene de hadde laget, først ble populære når artister som Rolling Stones og Beatles hadde laget dårligere men hvitere versjoner av melodiene deres.

S.L: Og Little Richard måtte svelge at den morsomme "Tutti Frutti" ble hvitvasket av nerden Pat Boone.

N: At fargede skulle være mindre begavede lyder for de fleste i dag som for dumt. Og det er ikke lenge siden man i fullt alvor kunne komme med vidløftige teorier om hva kvinner ikke egnet seg til.

S.L: Jojo, det har vel gått litt fremover på visse områder. Men for å være litt

vemmelig, se på de større vyer: seriøs vitenskap har jo også fortalt at tross alt går det hele mot et sluttunkt der hele Universet vil begynne å trekke seg sammen igjen, og det hele vil ende i et stort nytt big bang og selv det minste rest av sivilisasjon vil forsvinne.

N: Etter det siste jeg leste i New Scientist eller hva det var, har det regnet på nytt og nå mener de at Universet bare vil fortsette å utvide seg.

S.L: Hva! har de ombestemt seg nå igjen! At de ikke kan regne riktig engang! Jeg blir så nervøs av slik usikkerhet.

N: Hvis det kan trøste deg, forutsier en slik modell at Universet vil ende som et sted der alle soler har brent ut, og hele Universet er en gold verden tomt for energi og kaldere enn minus 250grader Celsius.

S.L: Det var da en trøst.

N: Når jeg leser slike vyer om en uendelig fremtid, skjønner jeg hvordan mor Nille hadde det når Erasmus Montanus konkluderte med at hun var en sten.

Det som mest var en akademisk lek for

Erasmus, var dødsens alvor for mor Nille.

S.L: Hva prater du om nå?

N: Dette er teorier om en framtid veldig langt fram, basert på det man for øyeblikket vet. Det man vet med størst sikkerhet om framtiden er at den er vanskelig å spå.

S.L: Okey, men denne kloden kan vel risikere å bli gold lenge før den tid, og mye varmere.

N: Det er vel den mest alvorlige dommedagstrusselen tross alt. Det kan jeg være enig i. Men også her går det jo sakte fremover. Akerselva er jo reinere enn noen gang.

S.L: Det synes jeg best kan sammenlignes med når jeg feier gulvet og gjemmer skitten under teppet.

N: Enig. Men det viser at mange setter natur ganske høyt, og er villig til å betale for det.

S.L: Tja, jeg begynner snart å tro på deg. Kanskje vi virkelig går mot bedre tider.

N: HæHæHæHæ!

S.L: Heh.

velkom m en til det nye, vidu nderlige rtusen...

GATEAVISA

Alt er s underholdende i ...

163

1/99

- S. 4.. Anarkisten i Egner
- S. 7.. J. Edgar Hoover
- S. 10.. Nå bomber de for NATO igjen
- S. 11.. Glor du på TV?
- S. 12.. Gateavisa myser på alternativmessa
- S. 14.. Åpent brev fra S.O.N. / Mere TeVe

- S. 15.. Gule sider
- S. 19.. Litt om tilstanden i Belgia
- S. 20.. Langdryg anarkoteori
- S. 23,, Anarkistiske lesebøker
- S. 26.. Skanska herier i Colombia
- S. 30.. Pes med leserne
- S. 31.. Kultur
- S. 32.. Dopromantikk

Redaksjonen bklager dåli korrektur i dette numeret, Det skuldes lav bemaning. Vi trenger flere **aktive** folk! Du oppfårdres hærved til tjeneste.

GATEAVISA
Futurum Forlag
Hjelmgate 3
0355 Oslo
tlf/fax: 22 69 12 84
epost: gateavisa@online.no
web: <http://wit.no/doogie/ga/>
kontortid: ubegrenset flexitid
abonnement: se side 30
trykk: Larvik Rottasjonstrykkeri
opplag: 8.000

Gøyal Redaksjon i dette numret:

Sven Anders Halstensen, Per Jacob Skånes, Are Hansen, Wenche Foss.

Bidragstere: Terje, Eddie, Ragnar B, Geir Levi Nilsen, Tor Erik Nygård, Benedicte Hareide Nilsen, Gunnar -vår mann i USA, S. Lave + div. andre hyggelige individer...

Takk til: Sverre, Gry, Andreas, Einar, Knut B. og alle andre som har dukket opp på redax-møtene

©opyright er bare oppspinn, vi stjeler der vi kan, og det kan du gjøre også. Men oppgi gjerne kilde!

Redaksjonen fraskriver seg et hvert ansvar. Artiklene står for forfatterens egen regning, ikke vår...

Savner du en bestemt **artikkel** på trykk?

Skriv den ned og send den til oss! Vi tar imot bidrag med takk, men ikke dikt. Send ditt bidrag, gjerne på diskett eller som email. Leve det pengeløse samfunn. Du får din lønn i form av noen gratis eksempeler eller i himmelen. Manus returneres neppe og dikt brennes!

Redaksjonsmøter:

Vi samles i vårt moderne salmiakkduftende lokale onsdager klokka 19.00. Møtet er åpent for alle, og spesielt DU oppfordres til å møte. Er du revolusjonær får du kake. Møtet oppløses av seg selv i sedvanlig forvirring og kaos...

Øystein Sjaastad:
Symposiet i Kardemommebakkeskogen.
Huitfeldt forlag 1998.

Anarkisten i Egner

Gjennom hele sitt forfatterskap til siste pennestrøk, forkynner Thorbjørn Egner et "Toleransens evangelium". Mennesket er i bunn og grunn godt slik at konflikter kan løses på fredelig vis. "Folk og røvere i Kardemomme by" står som en inntrengende appell til menneskene om å skape mange Kardemommer og leve sine liv i fred med hverandre. At hans bøker er skrevet under den "Kalde krigen", skulle gjøre budskapet desto mer aktuelt. Dessuten, i den krattskogen som er av velmenende og oppbyggelige dressurutrop i barnebøker gir Klatremus, Karius og Baktus og Røverne en oppfriskende rekyl.

Det har vært gjort flere forsøk på å slå både mynter og kroner på å hylle sagnomsuste barnebøker og suge dyp livsvisdom ut av dem. Mest utsatt har kanskje A.A. Milnes "Ole Brumm" vært. Tar man en titt i butikkhyllene finner man en bråte med titler, "Tao med Ole Brumm", "Te med Nasse Nøff", "Filosofiens historie sett fra Hundremeterskogen". Alle heller desperate forsøk på å lese noe dypt og eksistensielt inn i bøkene man elsket

som barn. Deretter hyller man Ole Brumm som den store taoisten fremfor noen. I det hele tatt et nokså anstrengt prosjekt, men til tider idyllisk lesning.

Da jeg så Øystein Sjaastads bok om Thorbjørn Egner "Symposiet i Kardemomme-bakkeskogen" fryktet jeg han var gått i samme "fella". Etter endt lesning tror jeg han har unngått de værste. Boken er lagt opp som om det var flere forfattere som holder innlegg om forskjellige sider ved Egners

bøker. Sjaastad har selv diktet dem opp for anledningen. En tar for seg "Det tragiske og banalt absurde", en annen skriver om "Brumlemann og Ole Brumm". For undertegnede del var det "Majas" kapittel om "anarkistiske og undergravende" trekk hos Egner som fenget mest.

For de fleste lesere fremstår Egner som idyllmaker og snill barnetimestemme uten noen som helst opprørske idÉer overhodet. For dem som er i stand til å lese undertekster/mellom linjene, vil han raskt fremtre som noe mer nyansert. I både "Karius og Baktus", "Hakkebakkeskogen" og "Kardemomme by" ligger det en masse ideologisk sprengstoff som absolutt fungerer undergravende om man tar det innover seg.

"Maja" vil riktignok ikke fremstille Egner som anarkist "innerst inne på bunnen dypest sett" fremfor hvordan man i de fleste sammenhenger har valgt å lese ham. Hensikten er snarere å fokusere på anarkistiske trekk i Egners bøker. "Maja" vil rette fokuset mot forholdet mellom "erkjennelse, frihet og selvrealisering" på den ene siden, satt opp mot "selvbedrag, selv-påført ufrihet og kapitulasjon" på den annen. En frisk kontrast til den vasne, lunkne Egner-varianten man blir flasket opp med til daglig. ≈ sette Egner på formel tar hun sterk avstand fra, "det ville være et forræderi mot en total-kunstner, som i sitt verk ble drevet mot en yttergrense, enten det var mot utopisk oppstemthet, undergravende kritikk eller mollstemt vemod over livets forgjengelighet og livskampens brutalitet". Våger vi å åpne øynene for visse idÉer, vil vi finne dem i rikt monn. Dette kommer til uttrykk gjennom flere av heltepersonene i fortellingene. Om de ikke er "helter" i vanlig forstand, fremstilles de iallefall slik at lesernes sympati uunngåelig vil komme dem til gode. Vi snakker blant

annet om Karius og Baktus, Klatremus og Røverne i Kardemomme by.

Og for øvrig kan man gjøre som man vil!

I Kardemommeloven er det uomtvistelig ryddet plass for en anarkistisk livsholdning. Man aner intuitivt at Egner nærer sterke sympatier for røverne og "bohemen" Klatremus. I Kardemomme by arbeider ingen mer enn strengt nødvendig. Egner viser stor tillit til "outsidere" og er dessuten i besittelse av en stor dyrevennlighet. Men Egners sterke medfølelse med svake, urettmessig lidende og hans frodige tilløp til anti-autoritært opprør gir sterke assosiasjoner. Vi finner dessuten selvorganisering på tvers av rådende maktssystem, hvor frigjøring er middel og mål. I Egners bøker forekommer så godt som alltid en flat maktstruktur som gir vidtgående konsesjoner til en anarkistisk samfunnsmodell. Noen har riktignok påpekt at den flate, uformelle maktstrukturen i Kardemomme by og Hakkebakkeskogen åpner for despoti med allmakt samlet hos henholdsvis Bastian og Bamsefar, man har intet sosialhjelpssystem - barnevern - som kan ta seg av Kammomilla når Tante Sofie herser som verst. Kritikkens tyngde beror vel i stor grad på hva man vektlegger når man leser Egners bøker. Tante Sofies smånevrotiske tilbøyeligheter hamlet man jo fin-fint opp med uten noen hjelp fra verken sosialvesen eller annet utenforstående "vesen". Det er heller ikke Bastian som

Klatre
bohèn
hakke
skog

har særlig mye makt i den forstand, han er kun et haleheng etter langt mer handlekraftige kjøpmennene som har blitt hjemstøkt av røverne. I værste fall et slags "opplyst"borgervern. Det er ingen overpersonelle instanser som skaper den sosiale orden i Kardemomme by. De oppstår umiddelbart ved personenes direkte forhold til hverandre. Tvister gjøres opp på stedet uten noen innblanding fra myndighetene. Riktignok opptrer Bamsefar og Bastian som orden-smakter, men de er det kun igjennom sin person. Ingen av dem forvalter noen autoritet utover den de umiddelbart besitter i kraft av andre personenes anerkjennelse. Bastian er ingenting om han ikke har bakeren og resten av kjøpmannstanden i ryggen. På samme måte fungerer Bamsefar kun som samlende monark uten reel innflytelse om ikke dyrene

stiller seg bak Morten Skogmus' lovforslag.

Vulgærliberalister har en lei tendens til å lese "Kardemomme-loven" i retning av en gjør-hva-du-vil-uten-tanke-for-noen-av-dine-handlingers-konsekvenser-overhodet oppfordring, "laissez-faire" og fritt frem for de sterke. Fri fart, fri porno fritt våpensalg og høyreanarkisme er som regel den dunsende eimen av "Kardemomme"-kritikk som kommer drivende inn fra de marxistiske jorder - RV og likesinnede. En noe mer velvillig variant vil være å si at loven inneholder kimen både av en teori om rettigheter, "Du skal ikke plage andre", du skal ikke krenke andres rettigheter, selv om det måtte være mye å tjene på å gjøre det, og "du skal være grei og snill", det er

ikke nok å avstå ifra overgrep, men du skal også være snill mot dine medmennesker, en oppfordring til altruisme. En mulig formulering ville her være, "Alle bør tilkjennes så mye frihet til selvrealisering og livsutfoldelse som overhodet mulig, såfremt man ikke derved krenker sine medskapningers tilsvarende legitime rettigheter". Nok et forsøk på å forene frihet og solidaritet, sosial samvittighet. Toleransen må bare ikke bli så høy at den ender opp i likegyldighet. Solidariteten må bare ikke bli så "omfattende" at den fortoner seg som kontroll.

Egner sine siste store verk, "Musikantene kommer til byen" (1978) er og på mange måter en anarkistisk bok. Gårdsgutten og hans søster budeia, sier opp jobbene hos den despotiske bonden og blir landeveismusikere sammen med en "professjonell" omstreifer. Kontrasten til de "ansvarlige" voksne mennesker de møter på er slående. I grell kontrast til musikantene lever disse et snevert og gledesløst liv og er enten depressive, aggressive eller begge deler. Autoritetspersonene i boken er i tillegg skildret slik at vi med all ønskelig tydelighet forstår hva slags typer vi har med å gjøre, politimester BØ og overlærer STRENG.

Dette bringer etter "Majas" oppfatning Egner i selskap med personligheter som Hans Jæger, Jens Bjørneboe og Syphilia Morgenstjerne. Noen av de andre "bidragsyterne" i Sjaastads bok innvender riktignok at det er en problematisk side ved denne Egner-versjonen. Han forble hele tiden innenfor "the establishments" barnestuer og var aldri noen outsider som de ovenfor nevnte var. "Majas" svar til disse vil kan hende bli: "Han ville ha blitt sensurert dersom folk hadde kunnet lese undertekster, tenk på Solzjenitsyn".

De andre samler nøtter og har i sine hus,
Men jeg vil heller være en liten og doven mus.
Jeg har så mange venner i skog og mark og hei
Og alle som jeg kjenner de deler nok med meg
-fadderullandei.

Når jeg blir bedt i selskap så roper jeg : "hurra!!",
For jeg vil gjerne spise og synge og være glad.
Det er så godt å leve når man kan more seg,
De andre de kan streve, men det vil ikke jeg,
- fadderullandei!

De andre de kan streve, men det vil ikke jeg

Mens den flittige Morten Skogmus hamstrer nøtter og forkynner sitt nøysomhetsideale, blir Klatremus gjennom sin livsførsel selve urbildet på bohémen i Hakkebakkeskogen. Uten fast bopel, intet ærlig arbeid, han driver omkring, spiller og lager sanger. I det hele tatt en halvkunstnerisk personlighet, og en fattig, arbeidsky trubadur. Som betaling for mat og andre livsnødvendigheter han mottar fra streberne i Hakkebakkeskogen, fremfører han gjerne en vise og anser seg på den måten nærmest berettiget til en matbit. Hans viser kommer jo fellesskapet til gode. Han er prototypen på en anarkistisk Christiania-Bohém, selv om Absint og trang til å begå selvmord ikke spiller en fullt så fremtredende rolle her som i Bohéms program. Han er altfor lett-sindig og usløkkelig optimistisk. Klatremus blir på denne måten en slags gla'-variant over den romantiske kunstnermyten. Gjennom sitt løsslupne forhold til eiendomsrett, der han går på "tyvjakt" i Ekorn-Jensens nøttekjeller og finner bare nøtter som nok må smakes på for å kjenne om det virkelig er nøtter ñ småkjeltringen.

Det ser ut som om Egner med overlegg malt Klatremus' egenskaper med såpass bred pensel at han parodierer den romantiske kunstnertype. Ett er i alle fall sikkert, Klatremus står Egners hjerte meget nær.

Direkte demokrati

I Hakkebakkeskogen introduseres allmannamøtet som prinsipp når Morten Skogmus vil realisere sin drøm om det gode samfunn: "Vi kunne ha det godt her i skogen hvis alle var venner og de store lot de små være i fred. Så kunne de små hjelpe de store, for det er mye vi små kan som de store ikke kan". Dyrene finner forholdene så utrivelige at de på hans oppfordring til slutt organiserer et møte hvor de vedtar retningslinjer for hvordan man vil ha det i skogen. I god direktemokratisk ånd deltar alle, og vedtas tre lover hvorav den ene forbyr dyrene å spise hverandre. Den sosiale apell i Hakkebakkeskogen blir til slutt at vi kan søke lyst og glede, feste så ofte som vi kan, bare det ikke går på livet løs for andre. Man har med andre ord sivilisert Hakkebakkeskogen opp fra "naturtilstandens" alles krig mot alle som tidligere hersket.

Hakkebakke-loven presser rev og pinnsvin til å handle i strid med sin egen natur, de må ikke spise de andre dyrene - men de kan stjele hos bonden - alle blir veggiser. Hvordan er det å være avviker her i dette samfunnet? Såfremt man ikke plager andre skulle det gå helt greit.

Røverne som
sosiale avvi-
kere

Røverne er de sosiale avvikere i Kardemomme by, og deler skjebne med Reven og delvis Klatremus i Hakkebakkeskoge. De er allt tre på et vis "utenfor" samfunnet med andre. Røverne utelukkes til og med fra det sosiale fellesskapet i bokstavelig såvel som i overført betydning. De bor utenfor bymuren og inviteres heller ikke til å delta i byens festligheter eller vanlige liv på noen som helst måte. Da ingen av dem er interessert i å arbeide eller rydde i huset blir standarden deretter.

Røverne fører i det store og hele et ganske så kjedelig liv sammen med løven og grisen ute i røverhuset. I mangel av noe bedre å finne på og i frustrasjon over at de ikke er invitert til den store Kardemommefesten, finner de ut at de skal gi Kardemommeinnbyggerne en lærepenge med å "røve" trikken. De bruker en slags geriljavarient med den hensikt er å ta trikken med seg hjem. Trikker går som kjent kun på skinner og røverne må slagne etterlate den ved endestasjonen. Som en mager trøst tar de med seg en boks med kaker, sitt eneste bytte. Et godt forsøk. Etter

at Tommy har overhørt deres samtale hvor de planlegger er røverraid inne i byen, klarer kjøpmennene med Bastian hengende på slep å fukke dem. Røverne havner så i fengsel og det ser stygt ut. Her kommer Egners positive syn på avvikere og "outsidere" opp i dagen. Mot slutten tas røverne inni "varmen" da det bryter ut bybrann. Her kommer røvernes fortid som sirkusartister godt med. De får bokstavelig talt sin ilddåp gjennom innsatsen for å redde gamle halvautistiske Tobias i Tårnet. Her ser man klart det Egnerske menneskesynet komme til uttrykk. Vennlighet, toleranse og tillit til medmennesker er gjennomgangsmotivet. Ved å bli møtt med denne tillit av politimester Bastian, får også Kasper og Jesper og Jonatan lyst til å bli bra mennesker i Kardemomme by.

Avslutningsvis vil vi bare si at Sjaastads bok innebærer et langt

steg videre for Egnerkunnskapene i dette landet. Til forskjell fra de fleste andre har han satt fokuset på en rekke sider ved Egner som så å si aldri blir gitt særlig mye oppmerksomhet ellers. Vi gratulerer Egner og Sjaastad med denne boken.

Videre lesning?
Først og fremst har vi jo "Klatremus og de andre Hakkebakkeskogen" og "Folk og Røvere i Kardemomme By" til rådighet for ikke å snakke om Sjaastads eminente bok, men noen av Sjaastads kilder er listet opp nedenfor for dem som måtte ønske å ta en titt:
Tveterå, Harald og Matheson, Frederik (red.): En bok om Thorbjørn Egner. Oslo 1972.
Gjengset, Gunnar H.: "Og for øvrig kan man gjøre som man vil: om frihet og kontroll i Kardemomme by". I Vinduet 1982/84.
Melbye, Anne Grete: Om moral og påvirkning i to av Thorbjørn Egners barnebøker.
Hovedoppgave i Nordisk, Universitetet i Oslo 1972.
Meyer, Siri: Pippi leser teksten. Huitfeldt forlag 1996.
Pedersen, Poul Gustav: "Krig og fred i Kardemomme by. Etnografi og kulturkritik i Thorbjørn Egners forfatterskap". I Stofskifte 1983 hefte 9.
Thon, Jahn og Stang, Live: "En trygg verden: om Vestlys og Egners barnebøker". I Profil nr. 4-1978.

Per Jacob Skånes

Spisestedet Vegetarkafé
Økologisk og biodynamisk
dyrket mat for småkonger

Mandag - fredag kl. 1400-2000

Dagens fra kr. 30,-
Pasta fra kr. 25,-
Salater fra kr. 15,-
Suppe fra kr. 15,-
Te/kaffe kr. 5,-

Ta trikk 11 eller 19 til Hjelmsgate 3 (v/Vibes gt.)
Tlf: 22 69 01 30 (Lokalene kan leies i helgene til møter o.l.)

DAG OG TID

Pilestredet 8
0180 OSLO

Verdas einaste

riksavis på

nynorsk!

Telefon
22 33 00 97

Telefaks
22 41 42 10

Partipolitisk
ubunden vekeavis
med brei kultur-
dekking og
fingeren i jorda.

J. Edgar Hoover

FBI-sjefen som sjøl USA's presidenter frykta

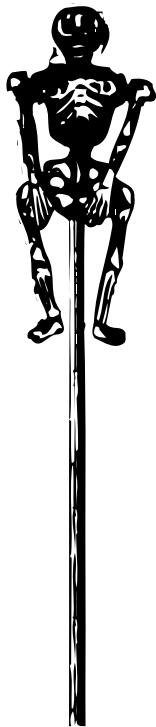
I et halvt århundre kontrollerte John Edgar Hoover det amerikanske føderale etterforskningsbyrået FBI. Han var en av USA's mest respekterte, men også mest frykta menn. Hoover styrte FBI som en eneveldig diktator, og hans personlige sympatier og antipatier bestemte skjebnen til mang en amerikansk politiker og embedsmann. Hvordan kunne en enkelt mann oppnå så stor makt i det som på papiret er verdens mest demokratiske system? For å forstå fenomenet J. Edgar Hoover er det nødvendig å begynne med den store "Røde Fare" i tida under og etter første verdenskrig. På denne tida var nemlig Hoover en ung funksjonær i det amerikanske justisdepartementet, og han kom til å bygge hele sin karriere på å førfølge og undertrykke fagforeningsfolk og andre venstreaktivister.

Av GA's korrespondent i USA,
Gunnar Mathisen

Våren 1917 gikk USA inn i første verdenskrig på de alliertes side, og like etter vedtok den amerikanske kongressen "the Espionage Act". Denne nye loven retta seg ikke bare mot spionasje, men innførte også opp til 20 års fengsel for "enhver som, mens USA er i krig, med vitende og vilje skaper eller forsøker å skape opprørskhet, ulydighet, mytteri eller nekting av forpliktelse i de militære styrkene til USA, eller som med vitende og vilje hindrer rekruttering eller verving..." Denne heller vide formuleringa viste seg å være et svært effektivt middel til å knekke krigsmotstanden til landets militante venstreside.

Før USA's inntreden i krigen hadde sosialistiske partier og fagforeninger samla tusener i protest mot det de anså som en imperialistisk krig som bare gagna kapitalistene, mens det var arbeidsfolk på begge sider av konflikten som måtte bøte med livet. Nå ble det imidlertid umulig å fortsette agitasjonen. I løpet av to år ble over 2000 folk tiltalt etter "spion-paragrafen". Rundt halvparten av disse ble funnet skyldige,

med dommer som varierte fra noen få måneder opp til maksimums-straffa på 20 år. Enkelte av dommene var heller paradiske. I Los Angeles ble det for eksempel reist tiltale mot produsenten av filmen *The spirit of 76*. Filmen handla om den amerikanske uavhengighets-

krigen og skildra overgrep utført av de engelske kolonistene. Utrolig nok ble produsenten idømt 10 års fengsel fordi han hadde "satt spørsmålsteget ved den gode viljen til vår allierte". Rettsaken ble offisielt lista som *US v. Spirit of 76*.

Verst gikk det ut over den revolusjonære fagforeninga Industrial Workers of the World (IWW). I september 1917 ble 48 av IWW's kontorer og møtewaller raida av føderale agenter, og flere vognlaster med korrespondanse og litteratur ble beslaglagt. Senere samme måned ble 165 av IWW's ledende medlemmer arrestert anklaga for å ha motarbeida krigen og oppfordra til vernepliktsundragelse og dessertering. En påfølgende rettsak mot 101 av disse varte i fem måneder, den lengste til da i amerikansk historie. Samtlige ble funnet skyldige; 15 fikk tjue års fengsel, 33 fikk ti år, mens resten fikk kortere dommer. Størstedelen av det beslaglagte IWW-materialet ble senere kjørt ut på ei fylling og brent.

Spion-paragrafen var langt fra det eneste hinderet for IWW's arbeid. Et tjuetall av USA's delstater vedtok egne lover mot "kriminell syndikalisme", som også ble flittig brukt. Dessuten ble mange venstrefolk angrepet av patriotiske borgervern som skøyt opp over hele landet. Enkelte ble også regelrett lynsja, som f.eks. IWW medlemmet Frank Little, som 1. august 1917 ble overfalt og drept av seks maskerte menn i Butte, Montana.

Den store røde-skrekken

I 1918 slutta krigen, men forfølginga av venstrefolk fortsatte for fullt. En bølge av radikalisme skylte over arbeiderbevegelsen, inspirert av den vellykka bolsjevik-revolusjonen i Russland. En tilsvarende bølge av frykt skylte over borger-

klassen. For deler av etablissementet fortonte det seg som om revolusjonen var nært forestående også i USA, og at harde midler måtte settes inn for å stoppe pøbelveldet. I august 1919 forkynte riksadvokat A. Mitchell Palmer at justisbyråets etterforskningsbyrå Bureau of Investigations (BI) hadde ned-satt en egen divisjon for å "samle bevis mot og data om revolusjonære og ultraradikale grupper". Som sjef for den nye divisjonen utpekte Palmer den til da ukjente funksjonæren John Edgar Hoover.

Hoovers nye jobb besto i å samle mest mulig informasjon om enhver som var medlemmer eller sympatisører av revolusjonære grupper. Hoover begynte med å kopiere medlemsregisteret til IWW samt Emma Goldmans private adresse-liste. I løpet av tre måneder hadde Hoover 150.000 navn i det nye kartoteket sitt. Venstregrupper ble infiltrert av politia-genter og tystere, og lokalene deres ble utsatt for massive politi-raider som skjedde samtidig over hele landet. Propaganda og medlemslister ble beslaglagt, mens aktivister ble vilkårlig internert med brev og besøksforbud, slik at de kunne forhøres i ro og fred. Gjaldt dette immigranter skjedde forhørene uten at de internerte ble informert om at de hadde krav på å ha en advokat tilstede, noe som naturlig nok ble sett på som en stor fordel.

Den 21. desember ble 249 sosialister og anarkister av russisk herkomst utvist fra landet og satt på en båt til Russland. Blandt disse var de berømte anarkistene Emma Goldman og Alexander Berkman, hvis saker hadde blitt rettslig forfulgt av Hoover personlig. Nyttårsdag 1920 fylte Hoover 25 år, men han hadde knapt nok tid til å feire. Påfølgende natt iverksatte Palmer

og Hoover den til da største politiaksjonen i USA's historie, da kanskje så mange som 10.000 personer ble arrestert i politi-raid over hele landet. Nye massedeportasjoner fulgte, men mer liberale medlemmer av regjeringa grep til slutt inn. Av 4000 deportasjonsordre ble over 3000 omgjort.

På våren 1920 falt anarkisten Andrea Salsedo ut fra et vindu i fjortende etasje av bygninga der han hadde vært internert av BI i åtte uker. BI hevda at Salsedo hadde begått sjølmord, men det var ikke mange som trodde dem. To venner av Salsedo, Nicola Sacco og

å holde "de røde" i sjakk ble nå overlatt til lokale politikamre, private dektektivbyråer og høyrevridde grupper som American Legion og Ku Klux Klan.

Folkehelt nummer én

I 1933 ble Franklin D. Roosevelt valgt til ny president. Den nye administrasjonen erklærte krig mot fattigdom, arbeidsløshet og kriminalitet. Det viktigste våpenet i "krigen mot kriminalitet" ble Hoovers reorganiserte FBI, hvis agenter nå fikk myndighet til å bære våpen og foreta arrestasjoner. FBI nådde nasjonal

mentet og hadde ansvar for å utforme USA's fremtidige politikk. Denne sensasjonelle beskyldninga ble førstesidestoff over hele landet, men den unge senatoren hadde et problem: lista han refererte til eksisterte nemlig ikke. En desperat McCarty ringte sin gode venn Hoover som straks begynte å grave i kartotekene sine og fant den informasjonen McCarty trengte. Nå fantes det riktignok ikke bevis for at det jobba en eneste kommunist i statsdepartementet – og i hvert fall ikke 57 – men dette bekymra ikke Hoover. Om det var vanskelig å spore opp faktiske medlemmer av Kommunistpartiet, så var det nok av statstjenestemenn med suspekter liberaler synspunkter, og disse ble stempla som kommunist sympatisører og sikkerhetsrisikoer. Joseph McCartys lysende karriere som USA's fremste kommunist-jeger var dermed begynt.

FBI og HUAC sørga også for å renske ut venstrefolk fra Hollywoods filmindustri og fagforeninga Screen Actors Guild. I dette arbeidet hadde de hjelp av en angiver med kodenavn Confidential Informant T10 – en ung skuespiller med navn Ronald Reagan. Hundrevis av skuespillere ble svartelista fra jobber i Hollywood, TV og radio. Karrierer, vennskap og familier ble lagt i grus, og over et dusin ble drevet til sjølmord etter å ha blitt stempla som kommunister av HUAC. Andre grupper som ble utsatt for infiltrasjon og etterforskning av FBI på denne tiden var fagforeninger, svarte organisasjoner som NAACP (National Association for the Advancement of Colored People) og Nation of Islam, lesbiske grupper, valgkampanjen for den uavhengige president-kandidaten (og tidligere vise-president) Henry Wallace, samt National Lawyers Guild.

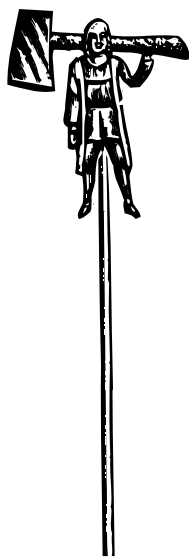
Cointelpro

I 1956 starta så FBI det første av sine berykta Cointelpro-program (Counter Intelligence Program)². Dette retta seg mot Kommunistpartiet og hadde som formål "å fostre fraksjonalisme, bringe Kommunistpartiet og dets ledere i vanry, og skape forvirring og misnøye blant

like borgerrettigheter som hvite) og til slutt "Det Nye Venstre" som oppsto på slutten av seksti-tallet. Cointelpro-programmet ble detaljstyrt av Hoover personlig, og hvem som kom i programmets søkelys ble i stor grad bestemt av hans personlige antipatier. Cointelpro prioriterte f.eks. et forsøk på å ødelegge det framvoksende nettverket av undergrunnsaviser, som tilsammen hadde flere millioner lesere. Hoover fant disse avisene spesielt forkastelige på grunn av deres "løse moral". Hoover mislikte også sterkt popmusikk, og dermed ble popstjerner som John Lennon og Jim Morrison Cointelpro-mål.

Cointelpro-agentene tok i bruk alle tilgjengelige midler for å nå sine mål, inkludert mord. I flere tilfeller utstedte FBI arrestordre på grunnlag av falske bevis, og ofrene ble deretter skutt mens de "motsatte seg arrest". De vanligste virkemidlene til Cointelpro var likevel spredning av desinformasjon og bakvaskelser. Programmets kampanje mot Martin Luther King er i så måte typisk. FBI avlytta hotellrom der King overnatta og sikra seg bevis for Kings utenomekteskapelige forhold. Ifølge Hoover beviste dette at King var en "degenerert sexbesatt hankatt". Hoover sendte en kopi av disse båndopptakene til Kings hustru, sammen med et anonymt brev som oppfordra King til å begå sjølmord før denne skandalen ble offentliggjort.

Et eget Cointelpro-program tok også for seg hvite hat-grupper som Ku Klux Klan og nazi-partier. Disse gruppene ble infiltrert i samme omfang som organisasjoner på ytre venstre, og til dels ble de samme ufine metodene benytta for å skape intern splid. FBI-infiltratørene innen Klanen satte ut falske rykter om underslag og utroskap, og i ett tilfelle ble en nazist drevet til sjølmord etter at FBI hadde planta et rykte om at han var av jødisk herkomst. Klanen og naziene ble imidlertid ikke forfulgt og undertrykt i samme målestokk som Cointelpro's målgrupper på venstresida. Tvert om ble de i flere tilfeller væpna og trent av FBI, og de ble benytta som et våpen til å bekjempe venstresida og den svarte borgerrettighetsbevegelsen. FBI-infiltratører egga

Batalmeo Vanzetti begynte etter dette å gå med revolvere på seg. Sacco og Vanzetti, som også var anarkister, ble arrestert ikke lenge etter og anklaga for bankran og mord. Det fantes ingen bevis mot dem, og de hadde alibi for dagen da ranet hadde skjedd, men ble likevel dømt til døden av en konservativ jury og dommer som var mest interessert i bli kvitt et par skumle anarkister. En massiv internasjonal kampanje krevde dommen omgjort, men alle appeller ble avslått, og Sacco og Vanzetti ble sendt til den elektriske stolen i august 1927. Støttekomiteen for Sacco og Vanzetti ble infiltrert av BI-agenter som ikke bare holdt Hoover informert om komiteens arbeid, men også stjal innsamla penger. På begynnelsen av tjuetallet infiltrerte BI også UNIA (Universal Negro Improvement Association), en flere millioner sterk organisasjon oppretta av den karismatiske svarte lederen Marcus Garvey. Hoovers agenter fikk Garvey arrestert og dømt for bedrageri, Garvey ble deportert fra landet, og UNIA gikk i oppløsning.

BI hadde blitt utsatt for sterk kritikk for sine ulovlige metoder under Palmer-raidene, og en ny skandale vinteren 1923/24 fikk begeret til å flyte over. BI ble omorganisert og Hoovers overordnede fikk sparken. Hoover redda seg imidlertid, og ble overraskende nok utnevnt til ny direktør for BI, en posisjon han skulle inneha i nesten 50 år. Hoovers nye mandat var strikt: BI skulle kun etterforske føderale lovbrudd, og avdelinga for anti-radikalisme ble nedlagt. I de neste ni årene holdt BI en lav profil. Den revolusjonære venstresida var på midten av tjuetallet på det nærmeste utradert, og IWW hadde blitt splitta i to konkurrerende fraksjoner da det nyoppretta Kommunistpartiet forsøkte å ta over organisasjonen. Ansvaret for

berømmelse med arrestasjoner og skytedramaer med kjente gangstere som John Dillinger, Baby Face Nelson og Machine Gun Kelly. Byrået ble glorifisert gjennom Hollywood-filmer, romaner og tegneserier. De ble framstilt som uovervinnelige helter og J. Edgar Hoover ble utropt "Public Hero Number One". Hoover gjorde sitt beste for å holde liv i denne myten. Han ansatte skribenter til å produsere artikler om byråets suksessfulle forbryterjakter, ofte publisert i Hoovers navn. Hoover fikk også starta en tegneserie og et ukentlig radio-program som tok for seg virkelige forbrytelser fra FBI's arkiv.

Hoover benytta sin nye heltestatus til å gjenerobre byråets posisjon som politisk politi. I 1936 ble FBI i hemmelighet autorisert til igjen å bekjempe "undergravende aktiviteter i de Forente Stater". Ifølge Hoover skjedde dette etter at han hadde gitt president Roosevelt informasjon som viste at kommunistene var i ferd med å ta kontrollen over fagforeninger innen viktige industrisektorer. Under annen verdenskrig ekspanderte FBI sine operasjoner vesentlig, og skaffa seg ny avansert teknologi bl.a. innen dokumentforfalskning og avlytting.

I årene etter krigens slutt satte Hoover all sin prestisje bak heksejakta mot kommunister, som ble leda av senator Joseph McCarty og hans meningsfeller i senatets Under-komité for intern sikkerhet og i HUAC (House Committee on Un-American Activities). FBI fikk i oppgave å etterforske lojaliteten til føderale ansatte, og i hemmelighet overleverte Hoover konfidensielle dokumenter til McCarty og HUAC's unge stjerne, Richard Nixon. McCarty ble berømt over natta da han i en foredragsturné i 1950 begynte å vifte med et papir som han hevda inneholdt navnene på 57 kommunister som jobba i statsdeparte-

menige medlemmer". Programmet ble sett på som et nødvendig svar på nye rettslige restriksjoner mot politisk forfølgning. Senere ble Cointelpro utvida til å omfatte trotskistiske SWP (Socialist Workers Party), svarte "hat-grupper", (dvs grupper som arbeidet for å gi svarte

opp klanmedlemmer og nazier til vold mot kommunister og andre radikale og deltok sjøl i utførelsen av flere mord og utallige mishandlinger. På denne måten fikk FBI noen til å utføre den skitneste delen av jobben deres uten at dette kunne spores tilbake til byrået.

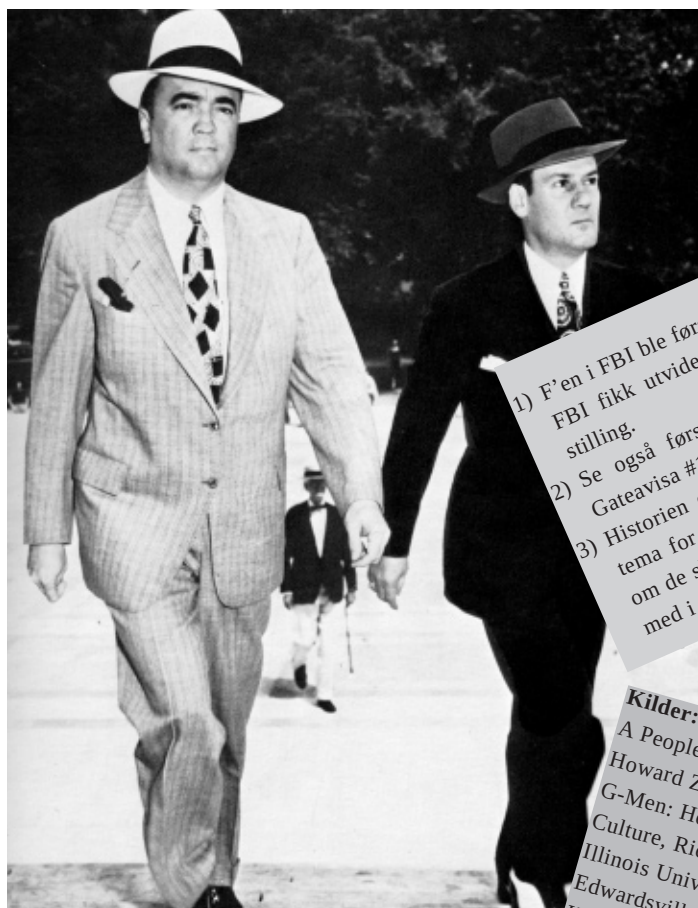
USA's mektigste mann

J. Edgar Hoover var uten tvil USA's mektigste mann, men han skaffa seg også mange fiender. For å sikre sitt grep på makta, hadde Hoover fra begynnelsen av sin karriere bygd opp et hemmelig arkiv med skadelig informasjon på alle de viktigste politikerne i Washington. Hoover visste hvem som hadde vært i seng med hvem, hvem som var skap-homser, hvem som hadde snytt på skatten eller tatt imot bestikkelser, hvem som hadde kontakter med mafiaen, osv. Hoover gjorde det til en regel kun å sosialisere med personer som han viste hadde noe å skjule, og som dermed ikke ville sladre på ham. Hoover belønna venner ved å gi dem informasjon om meningsmotstandere, og han holdt fiendene sine i sjakk ved å true med å avsløre skadelig informasjon om dem. Det var sannsynligvis dette som redda Hoover under John F. Kennedys presidentperiode på begynnelsen av 60-tallet. Kennedy-brødrene hata Hoover, men Hoover satt med bevis på JFK's mange sidesprang og kjærlighetsaffærer. I 60-tallets USA var sjøl presidenten redd for J. Edgar Hoover.

Hoover forble ved makta, og først etter hans død i 1972 torde media å grave bak den mektige FBI-sjefens skinnende fasade. Utover 70-tallet kom en lang rekke avslørende artikler, bøker og dokumentar-filmer om den avdøde FBI-sjefen. Mens Hoover tidligere hadde blitt glorifisert og dyrke av media, ble han nå demonisert og framstilt som en maktgal psykopat. Media gravde nå opp historier om Hoovers angivelige homoseksuelle forhold til hans

nestkommanderende og uadskillelige venn gjennom over 30 år, FBI's visedirektør Clyde Tolson. Hoover og Tolson skal begge ha likt å kle seg i kvinneklær, og skal ha deltatt i ville fester sammen med mafia-bosser og andre lyssky individer. Enkelte hevder at dette forklarer hvorfor FBI aldri gjorde noe seriøst forsøk på å bekjempe mafiaen. Helt fram til 1963 benekta Hoover at det i det hele tatt eksisterte en organisert mafia i USA. Det fantes kun lokal kriminalitet, hevda Hoover, og dette var en sak for lokale politimyndigheter, ikke FBI. På samme måte som Hoover satt med kompromiterende informasjon om USA's maktelite, så skal mafiaen ha hatt sine egne data om Hoover, inkludert bevis på hans homoseksuelle legning. Dette er slett ikke umulig, men er nok en grov forenkling av forholdet mellom mafiaen og det amerikanske etablissementet. Kriminelle gjenger hadde lenge vært nyttige for å bekjempe fagforeninger og andre radikale grupper, og mafiaen kjøpte seg også venner ved å "fikse" valg for ambisiøse politikere (dersom en gikk gjennom manntall etter amerikanske valg fant en ofte at et overraskende høyt antall stemmer hadde blitt avgitt av avdøde personer). Under og etter annen verdenskrig ble dessuten mafiaen en partner i kampen først mot Hitler og deretter kommunismen. Men det er en annen historie.³

I 1971 ble FBI nødt til å offisielt legge ned Cointelpro, men de samme metodene fortsatte under andre navn, og ble heller ikke vesentlig endra etter Hoovers død. Helt fram til i dag har radikale grupper blitt utsatt for infiltrasjon av informanter og provokatører, og

- 1) F'en i FBI ble først tatt i bruk i 1934/35, da FBI fikk utvidete fullmakter og en friere stilling.
- 2) Se også første artikkel i denne serien i Gatevisa #160.
- 3) Historien om CIA, mafiaen og naziene er tema for neste del av denne artikkelserien om de skjulte krefter som styrer USA. Følg med i neste Gatevisa.

Kilder:

A Peoples History of the United States, Howard Zinn, 1995.
G-Men: Hoover's FBI in American Popular Culture, Richard Gid Powers, Southern Illinois University Press, Carbondale & Edwardsville 1983.
History of the Labor Movement in the US, Volumes IV-VI, Philip S. Foner, International Publishers, New York
J. Edgar Hoover: The Man and the Secrets, Curt Gentry, W.W.Norton & Co., New York 1991.
Secrecy and Power: The Life of J. Edgar Hoover, Richard Gid Powers, The Free Press, New York 1987.
War at Home: Covert Action Against US Activists and What We Can Do About It, Brian Glick, South End Press, Boston 1989.

det er ingen grunn til å tro at dette vil endre seg med det første. Hemmelige operasjoner og skitne triks har blitt et permanent trekk ved det amerikanske styresett, sjøl om mannen som instusjonaliserte denne politikken ikke lenger nyter samme respekt. Demokrater i den amerikanske kongressen ønsker nå å skifte navn på FBI's hovedkvarter, J. Edgar Hoover Federal Building i Washington. For å få republikanerne til å gå med på dette skal de være villige til å oppkalle et bibliotek etter Ronald Reagan...

Folkevelt

- ☛ å bry seg om framtiden
- ☛ å bry seg om hverandre
- ☛ å ta vare på ressursene
- ☛ Framtiden i våre henders magasin: FOLKEVETT

Jubileumsnummer fritt tilsendt!

Med bl.a.: Arne Næss, Erik Dammann, Sidsel Merck, Vette Lid Larssen

SEND INN KUPONGEN ELLER RING VÅR BESTILLINGS/
MEDLEMSTELEFON **815 50 315** (24 T. - ORD. TAKST)
www.ngo.grida.no/ngo/fivh

Framtiden i våre hender
— 25 år 1974-1999 —

☐ Ja takk, send meg et jubileumsnummer av magasinet FOLKEVETT. Dette medfører ingen forpliktelser eller kostnader.

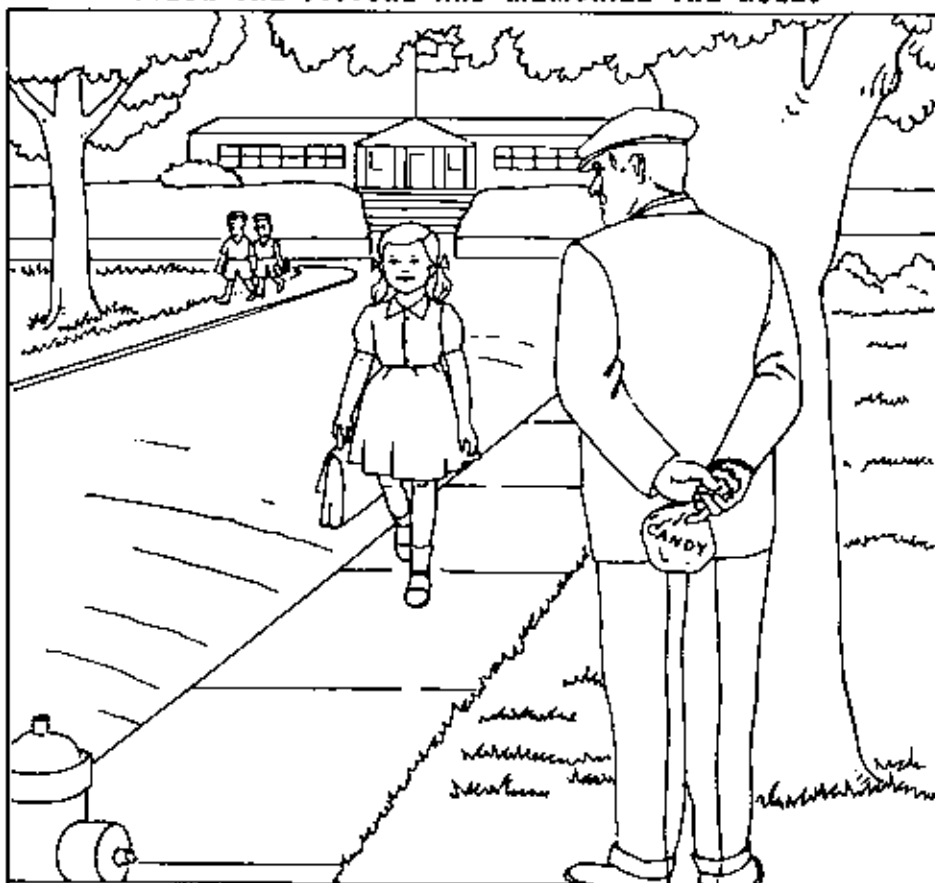
Navn _____
Adresse _____
Postnr./sted _____

Svarsendingsavtale
152260/286 PB

Framtiden i våre hender
Informasjonssentret
Sofienberg Postkontor
0506 Oslo

Boys and Girls

COLOR THE PICTURE AND MEMORIZE THE RULES

FOR YOUR PROTECTION, REMEMBER TO:

- Turn down gifts from strangers
- Avoid dark and lonely streets
- Refuse rides offered by strangers
- Know your local policeman

J. Edgar Hoover
Director, Federal Bureau of Investigation

Torden fra: GEIR LEVI NILSEN

Hipp, hurra, det er...

Europa er i krig. NATO-styrker bomber serbiske mål i Kosovo og Serbia. De politisk korrekte på venstresiden hyller denne handlingen og tror visstnok at USA engasjerer seg i den etniske konflikten mellom serbere og kosovo-albanere for å få slutt på overgrep. Samtidig logrer den norske høyresiden med halen i karakteristisk masochisme, i nesegrus beundring overfor NATO, FN og populistisk-amerikansk kultur. Men de bakenforliggende årsaker til USAs inngripen i en europeisk konflikt kan være langt skumlere enn politiske dille-tanter vil ha det til.

Den norske venstresides virkelighetsforståelse har aldri vært nede på jorden, men mer i takt med UFO-forståelsen: myter, utopier og naive drømmer har vært dens kjennetegn. Når nå SV'ere hyller den amerikanske aggresjonen i Serbia avslører det en infantil kunnskapsløshet og historieløshet hva angår forståelse av amerikansk utenrikspolitikk. For det første: når har amerikanske intervensjoner i krigføring utenfor USA vært vellykket? Amerikansk utenrikspolitikk har vært tabbe på tabbe. Korea-krigen, Vietnam-krigen og de grove tabbene i amerikansk Pentagon-støtte til anti-kommunistisk geriljavirksomhet rundt omkring i Asia og Afrika, en støtte som nå "backfire" mot USA, jfr. situasjonen per idag i Afghanistan. For det andre: når har USA engasjert seg til fordel for de svake i verdenskonflikter? Det er nok å nevne det CIA-finansierte statskuppet i Iran i 1953 hvor USA fikk den USA-vennlige sjahen av Iran satt til makten, slik at USA skulle

ha tilgang til billig olje i Gulf-området. Eller millitærkuppet i 1973 i Chile hvor sosialistiske Allende ble styrtet og hvor fascistjuntaen med Pinochet i spissen tok over, også en amerikansk aksjon (CIA). For det tredje: når har USA hatt rene hender angående etniske konflikter? Det er sannsynlig at kosovo-albanerne nyter større levestandard på alle plan enn hva indianerne på amerikanske reservater gjør. Hva påståtte serbiske massakre angår, overgår det f.eks. neppe fortidige indianer-massakre i USA. Dessuten: hvis serbisk aggresjon i Kosovo er så provokativt for USA, hvorfor har de ikke reagert likeledes på den tyrkiske aggresjonen overfor kurderne? Bare de naive vil tro at USA har forandret karakter angående utenrikspolitikk. Den republikanske Ronald Reagan ble avfeid som en halvgal cowboy på midten av 80-tallet da han sa at han kunne tenke seg en begrenset atomkrig i Europa. På slutten av 90-tallet viser den demokratiske Clinton seg som en langt verre cowboy. Monica Lewinsky-saken har forlenget satt hatten på ham: president Clinton er ikke lenger Presidenten men Personen Clinton, en ynkelig, karakter-svak impulsstyrt macho-redneck hamburger-Romeo.

Hvis det formodentlig skulle ligge plan bak den amerikanske bombing-en av Serbia, bortsett fra ydmykelsen av amerikansk ærekjærhet når Milosevic spytter på dem og deres forsøk på område-manipulering, må det vel være dette: USA er interessert i å "investere" i Balkan som problemområde, på lik linje som de har "investert" i Midt-Østen for å kontrollere omliggende områder. Det må være skremmende for USA at EU har vokst seg så sterkt som det har de siste årene. At Euroen er kommet og at flere og flere øst-blokk-land blir med i EU vil bare gjøre Europa mer sterkt, autonomt og uavhengig av USA. Dette må gjøre USA urolig. En "investering", dvs. et amerikansk forsøk på kontroll på Balkan, vil være et implisitt grep om Europa for fremtiden. Hvis USA får en "copyright" på Balkan, vil det nok bli endel "royalties" på USA i fremtiden. Man trenger ikke å være professor i politisk geografi for å skjønne at små problemområder er ypperlige fremtidige strategier for større områdekontroll. Helt siden Romerrikets splitt-og-hersk aksiom har man blitt minnet på om det. Og så må man være klar over at i 1991 gikk en hel kald krig-økonomi tapt som hadde vært et blomstrende industriforetak siden 1945. Å

få den erstattet må vel arbeidsledige CIA og Pentagon være interessert i.

En paranoid analyse? Ikke mer paranoid enn de merkelige ting som har skjedd i amerikansk utenrikspolitikk siden deres politiske isolasjonisme-periode endte med det japanske angrepet på Pearl Harbour i 1941. Ikke mer paranoid enn at USA f.eks. solgte våpen til Iran på 80-tallet og brukte pengene til å støtte Contras-geriljaen i Nicaragua. Men såpeoperaen om Oliver North er vel forlenget glemt nå. Ei heller mer paranoid enn hvordan USA per i dag har en finger med i Midt-Østen, da spesielt gjennom sin utkikkspost Israel. Bare de naive vil tro at sanksjonene mot Irak handler om USAs avsky overfor Saddam Hussein (deres nærmeste allierte på 80-tallet i krigen mot Iran), men er heller et storpolitisk spill om oljepriser.

Den amerikanske bombing-en av Serbia bør vise oss at vår fremste fiende idag ikke nødvendigvis er middelalderdemagogi gjennom våpenmakt, diktatur og menneskeutryddelser men den godtroende naiviteten som får folk til å tro at stormakter og finansinteresser handler i altruismen og det godes navn. Bombingen av Serbia er en krenkelse av europeisk suverenitet. Men forståelsen av det krever at man utelukker amerikansk kulturinnflytelse fra Europa de siste 50-60 år. Og er man villig til å gi opp hamburgere, pølse m/brød, rock'n'roll, Hollywood, cola & Levi's, hiphop & rap, og mere til, for å nå er slik erkennelse? Bare Dagbladets dekning av et fremtidig Norges-besøk av Monica Lewinsky vil kunne klargjøre det.

KARL & CO

Flimrekassa synes å ha erstattet mange av tidligere tiders mellommenneskelige relasjoner mener **Benedicte Hareide Nilsen**. Borte er sy-klubbene og sladdre-kjerringene ved gjerdet.

Da min mor var ung var det vanlig at de hjemmевærende kvinnene satt ved vinduet og fulgte med på alt naboene foretok seg. Der bodde fru Pettersen som fikk herrebeseøk på formiddagen, mens mannen var på jobb, og der bodde herr Andersen som stadig kom bærende hjem med plastposer fra Vinmonopolet og mon tro om ikke vesle frøken Dahl var gravid!!!! Nysgjerrige, javel, men de var i hvertfall interessert i hva som skjedde i nabolaget deres. De var interessert i mennesker av kjøtt og blod.

I dag ser de på såpeoperaer. De har ikke lenger tid til å stikke innom nabo-kjerringa for å sladre litt over en kopp kaffe, for da går de glipp av "Hverdagsliv" eller "Home and away". Og utpå ettermiddagen setter også deres yrkesaktive søstre seg til for å følge med i hva som skjer i "Mot i brystet", "Glamour", "Hotel Cæsar" og "Venner og fiender". Og det er hver dag. I tillegg kommer jo alle seriene som går bare en eller noen få ganger i uka. Og dessuten har jeg nå bare tatt med tre kanaler. Vi kan dele disse seriene i flere kategorier; de som foregår i luksuriøse omgivelser, som "Dynastiet", de som bare er til underholdning, som "Mot i brystet" og de som handler om "vanlige mennesker", som "De syv søstre". I tillegg har vi andre genrer, som krim, men de tar jeg ikke med her.

Det er ikke noe galt i å drømme seg litt bort sammen med Blake, Krystle og Fallon. Det er heller ikke noe galt i å le litt, med Henry, Nils og Målfrid. Men vi skal stoppe litt ved seriene om "mannen i gata". De har nemlig blitt våre nye naboer og venner. Det er dem, bortsett fra vår aller nærmeste familie, som vi ser aller mest til og kjenner best. Ja, vi kjenner dem intimt. Vi får lov å kikke inn i stuene deres, i soverommene og i tankene deres. Vi vet hvordan de er. Det er klart at naboens små hverdagsbekymringer blir for intet å regne,

når vi vet at "våre venner" på skjermen har mistet et barn eller er utro med sønnens ekskjæreste eller forsøker å finne en mor til sitt barn, via kontaktannonse. Og alt dette kunne vært meg. Enda nærmere kommer de oss når serien er spilt inn i Norge. De spiser den samme frokostblandning, de har den samme statsministeren og de spiller Monopol, hvor "Rådhusplassen" troner høyt. Og de har kanskje samme navn som din bestevenninne fra barndommen av eller som sønnen din. De eier ikke oljeselskap, men jobber gjerne i den samme nærbutikken som du selv bruker.

Gjenkjennelse er viktig, og det har produsentene oppdaget. De vil at vi skal føle at disse menneskene er våre nærmeste. Selve navnet på serien kan indikere dette; "Home and away", "Venner og fiender", "Hverdagsliv" eller "Neighbors", som vi stiftet bekjentskap med tidligere. Seriene reklamerer med uttalelser som; "Hotel Cæsar - et hjem for oss, et hjem for deg". Programvertene spiller ofte på det samme: "Etter reklamen skal vi møte våre venner i 'De syv søstre igjen'. Serien 'Cheers' åpner med en sang med disse linjene; "Wouldn't you like to get away where everybody knows your name?". Og det er vel nettopp det vi ønsker. Javel, og hva så?

Jeg mener at disse seriene slett ikke er ufarlige. For det første, som jeg har nevnt tidligere, så vet vi nesten ikke lengre hvem som er vår neste. De som trenger oss kan vi miste av syne. En venn ringer og er fryktelig ensom, og enten sier du at du ikke kan komme over, for du gikk glipp av gårdsdagens episode av "Hotel Cæsar" og da må du få med deg reprisen i dag, før dagens avsnitt kommer eller du drar bort til ham, men oppmerksomheten din er heller laber. I enkelte, virkelig ille tilfeller kan det hende at denne vennen har sluttet å kontakte deg for lenge siden, fordi han vet at du ikke lenger er der for ham. Han kan ha ligget død i leiligheten sin i fjorten dager for alt du vet. Selvsagt er dette ekstremt, men vi som er hekta på en eller flere serier vet at vi iblant må si nei til mennesker. De stjeler vår tid.

Eli Rygg fortalte en gang om ei lita jente som hadde kommet bort til henne på gata og sagt; "Hei". Hun ble mektig fornærmet da hun oppdaget at Eli ikke kjente henne igjen; "Jammen du ser meg jo hver dag på Barne-TV". Vi trekker på smilebåndet av denne jenta, men er vi bedre selv? Neida vi vet at de ikke kan se oss, men debatten går om hvorvidt Sven Nordin har noe som helst å gjøre på "Teatret Vårt" i Molde, fordi alle vil forbinde ham med rollefiguren Nils i "Mot i brystet". Vet vi

ikke at han bare spiller? Og hva med en annen såpeoperastjerne som turnerte rundt i Norge med et nyinnøvd lystspill og folk har problemer med å venne seg til at han ikke taler norsk med tysk aksent? Det minner om vår nære fortid hvor skuespillere som spilte skurken i stykket ble kjeppjaget da han forlot lokalet.

Et annet faremoment ved disse nye vennene våre er at de kan påvirke vår oppfatning av hva som er rett og galt. Produsentene bestemmer hvem vi skal oppfatte som venner og hvem vi skal oppfatte som fiender. Ofte er det helt greit. At vi holder med Beth og hater Ashley i "Nord og sør" er selvsagt. Der er persone- ne enten engler eller djevler, og vi kan godt la oss påvirke. Men andre ganger er det ikke så selvsagt hvor vår sympati burde ligge. Er et forhold vakkert når det er førti års aldersforskjell og den ene parten er bundet til en annen? OK, la gå med aldersforskjellen, men er utroskap legitimt? Vi vet jo at det er en serie og vi går nok ikke og grubler så mye over skjebnene deres når vi ikke har besøk av dem, men vi utsetter oss for deres påvirkning daglig. Det er med på å forme oss.

For det tredje påvirker det språket vårt. Her er det klisjè på klisjè. "Lytt til hjertet ditt", "Jeg trenger noen til å varme meg", osv. I det uendelige. Når vi hver dag hører de samme uttrykkene beskrive kjærlighet, er det klart vårt eget språk blir utarmet.

Også personene er klisjører. Her har vi den sleipe morderen, den søte homofile og den friske, uskyldige eskortejenta. Vår evne til å se andre mennesker slik de er, på godt og vondt, med en sammensatt personlighet, kan også reduseres. Mennesker blir søte eller gufne, snille eller slemme. Vi ser mennesker slik barn ser dem.

Her er nok mange flere aspekter å gå inn på når det gjelder faremomenter ved å følge intenst med på såpeoperaer, men her skal jeg bare ta med et siste punkt, som kanskje er det eller mest betenkelige; De stjeler av vår tid. Er du hjemmевærende kan de stjele hele dagen din, er du yrkesaktiv, tar de hele din kveld. Det var denne tiden du skulle leke med barna dine, prate med mannen din/ kona di, male et landskap, spille piano, lese Hamsun, dra på sirkus, gå kveldsturen din, besøke en god venn, skrive et brev til din gamle mor, strikke sokker til nevøen din, bygge en modellbåt i kjelleren, og da ser jeg bort fra rydding og vasking og lignende, noe som tross alt er mindre viktig i den store sammenhengen. Det var denne tiden du skulle bruke til å leve. Istedet er du altså fanget foran skjermen. De bestemmer hva du skal bruke tiden din til, hvilke temaer du skal være opptatt av, hvilke mennesker du skal like, hva slags liv du skal leve.

Vi har sett at disse seriene svekker vår evne til å være medmennesker, de bestemmer vår etikk og moral, de forflater vårt språk og vårt menneskesyn og de stjeler vårt liv. TV er greit til sitt bruk og å ha en yndlingsserie er selvsagt også i orden, men vær bevisst, vær kritisk. For det er nå du er her. Det er nå du velger. Og det er ditt valg. Det spiller nemlig ingen rolle hva våre venner på skjermen foretar seg, men det spiller en rolle hva du foretar deg. De har nemlig en ting til felles; de er ikke virkelige personer. Men du er virkelig. Du lever. TV2 stiller spørsmålet; "Hva ønsker det norske folk å se etter TV2-nyhetene, sporten og været?" Jo; "Mot i brystet"!

Du tilhører det norske folk. Er det virkelig det du vil se? Vil du nødvendigvis se noe som helst? Akkurat nå? Eller vil du heller leve?

Alternativ Messing

- et besøk på Oslos årlige religiøse maskeball

Alternativt Nettverk arrangerte helgen 6-8 november camp-meeting i Oslo Spektrum. Alt som kunne krype og gå av motkulturell og alternativ bevegelse i Oslo og omegn hadde da innfunnet seg på sirkusarenaen. Røkelsen sev imot oss i det vi tredde inn i Oslo Spektrum. Hele lokalet duftet og vi var som omgitt av en eksotisk varme.

Finn din naturlige Hårfarge!!

Vi befant oss i en "Alternativ" virkelighet, en sinnrik flora av før-moderne magiske virkelighetsoppfatninger. Her vartet man opp med nordlysmassasje og Alfamassasje. Man kunne få terapi i alle avskygninger og utringninger man kunne ønske seg. Eterlegemet (som ligger utenpå kroppen) stråler ut "energier" som man kunne få analysert i alle dimensjoner og fasetter. Ble man sliten av alle opplevelsene med Alternative stands og sunnhetsalternativer, kunne en stikke innom noen av de mange provisoriske sjappene med "alternativt" godteri som var rigget opp for anledningen.

Livssynsalternativene var representert i hauger og lass. Tidvis forekom messa å være et eneste stort, religiøst karneval. Noen hadde observert Jesus på et møte i Nairobi forleden dag, de hadde til og med bilde av ham. Enkelte mer tradisjonelle kirkesamfunn var på plass, men i flertall var diverse "nyreligiøse" eklektikere med variasjoner over gammel overtro ikledd en rekke eksotiske gevanter, og gamle spøkelseshistorier i ny kostyme.

Vi finner også en sterk "holistisk" samtidskritikk i budskapet fra diverse boder. Man har i Vesten i dag sveket tilværelsens mening. Vår sivilisasjon er kommet i ubalanse med vår sjel og spaltet opp livet i mange deler som ikke lenger finner tilbake til hverandre. Vi har dessuten ikke tatt tilstrekkelig hensyn til naturens stemme med det resultat at verden lider sterkt under menneskenes ødelegelse av den.

Men bot og bedring ble her tilbudt gjennom lykkeamuletter, urter, magiske kurer og endret kosthold. Det er mange veier til Rom, eller "balanse med ditt eget indre jeg". Midt oppi all denne alternative festivitas dukket norsk UFO-forening frem med oppblåsbare Aliens og euforiserende krystallkuler som effekter ved sin stand. Det var en del spennende å overvære her, særlig for utenforstående nysgjerrige sjeler. Men stort sett fant vi bare tullball. Vi savnet imidlertid Åkken Bom, "mannen i månen", og kona som kan spå i kaffegrut! Hvilken god idé ville det ikke være å selge alternativ, magisk kaffe som folk må drikke, for deretter å komme tilbake med gruten og bli spådd. Noe å tenke på til neste gang.

Engstelser ved årtusen-skiftet

Lengsler tilbake til magiske verdener, ønsker om å gjenerobre tapte paradiser spirer og gror gjennom sprekkene i det etter hvert nokså bristfeldige skillet i vårt natur-

vitenskapelige verdensbilde. Naturvitenskapen har ikke holdt hva den lovet. Den har ikke gitt menneskeheten en mer rettferdig verden. Den har ikke reddet menneskene fra katastrofer eller gitt oss noen klarere forestilling om en eventuell mening med vår korte tilstedeværelse her på jorden. Snarere tvert imot. Det har isteden utviklet seg et åndelig vakuum etterfulgt av en eksistensiell angst – det er lenge siden Guds eksistens ikke lot seg betvile og ethvert lite blad var et spor av Ham i denne verden. I en tid preget av rotløshet og fremmedgjøring har det utviklet seg en lengsel tilbake til en tid da verden var besjelet, og månen et åndelig vesen eller en gul ost for den saks skyld. Alt er bedre enn en gold stenørken.

Det ene svaret fallbys mer "Alternativt" enn det andre. Helst i form av livsforenklinger og den ene Sannhet som svar på moderne menneskers livsproblemer, slik de oppleves i et kaotisk samfunn i en verden med heller dystre fremtidsutsikter. Det passer naturlig inn med litt prat om hver enkelts guddommelige "indre" – hver enkelts underbevisste rikdom og visdom. Uansett hvor liten og ubetydelig du enn måtte oppleve deg sitter du på overnaturlige krefter og uante evner bare du vet å ta dem i bruk. Slik kan du finne frem til en sikker erkjennelse av de dypeste spørsmål i tilværelsen.

Naturvitenskapens uendelige og Gudsforlatte univers skal igjen "meningsfylles". Reaksjonen på dette ødsle verdensbilde blir en lengsel etter åndelige dimensjoner og en protest mot rasjonell tenkning. I vår kapitalistiske samfunn tilbys det naturligvis fyll til universet i alle slags smaksvarianter. I tillegg til sterk avstandstagen til vitenskapen, finner vi også troen på at de irrasjonelle krefter og fenomener skal kunne forenes med vitenskapen i en høyere enhet.

Kundene griper desperat det første og beste som byr seg frem av livbøyer. Problemet er er at ytterst eksistensielle, religiøse spørsmål som definitivt bør avklares viker for overfladisk kvasireligion. Man sitter bare igjen med eksotiske kuliser og farverige skall fremfor den kjernen man å fordype seg i som man ble lovet. Flertallet av bodene på Alternativmessa kan så avgjort ses i et slikt lys.

Et imponerende verk av klippe- og lime-religion

Som sekkebetegnelse for diverse sekter og kulter som har oppstått gjennom religionsforvirring og blanding i den senere tid, bruker man gjerne ordet nyreligiøsitet. Nyreligiøsiteten er imidlertid ikke "ny" i streng forstand. Vi finner bl.a. gammelt

folkereligøst drivgods, astrologi, magi og tradisjonelle okkulte fenomener som åndemaning og sjamanisme. Sentrale impulser er også hentet fra de store verdensreligionene og blandet sammen i de forskjelligste variasjoner og valører. Samtidig kan man si at spesielt mystiske og panteistiske retninger fenger. Nå skal man heller ikke underslå at alle religioner har vært "nye" en gang. Både Kristendommen og Buddhismen består av en blanding av forskjellige religiøse retninger. Katolisismen startet som en obskur sekt, men 1000 år på baken gir prestisje.

Et hovedbudskap fra de nyreligiøse bevegelser er gjerne at de bringer en "dypere" og mer allmenngyldig tolkning av innsikter i eldre religioner, og helst en felles innsikt som avspeiles i alle religionene. Forestillings materialet man bygger på innen de okkulte retningene er hovedsakelig hentet fra to kilder, antikk spekulativ filosofisk gnostisisme og naturreligioner. I tillegg virker åndetroen og spiritismen påfallende lett å gjennomskue som en litt

eksotifisert variant av troen på "skrømt" og "underjordiske" som vi kjenner fra folkeeventyrene.

I karismatiske kristne miljøer har det også blitt mote å snakke om engler og demoner i mer konkret forstand for tiden, for eksempel i menigheter som Salem og Oslo Kristne Senter.

Et sympatisk trekk ved deler av bevegelsen er dens sosiale og økologiske samvittighet og ønske om en mer rettferdig verden hvor alle har det godt og ingen lider nød, med sterke antirasistiske og anti-fundamentalistiske innslag. Det helt sentrale budskapet er i så måte: verden går mot en krise og vi må forandre menneskenes åndelige bevissthet, søke i oss selv for å finne spiritualitet og energi. Mennesket må komme i kontakt med sin kjerne samtidig som det også må overskride den for å komme i kontakt med noe som er større. Man vil slik mane frem en endret bevissthetstilstand, som så skal hjelpe oss å få verden på skinnene igjen. Ja, kanskje det.

Margit Sandemos mystiske verden

For første gang hadde hjernen bak "Sagaen om Isfolket" i år sagt ja til å delta på messa. Hele tre foredrag bidro hun med. Alle om sin "mystiske verden" som var tett befolket av tusser og troll, "småfolk" og alver. Da fru Sandemo i tillegg var frodig utstyrt med evner til å "se" menneskers paranormale energier og av og til deres "hjelpere", ble dette en fantasifull seanse. Sandemo fortalte villig om sine opplevelser og erfaringer med skrømt og om forskjellige virkelighetsdimensjoner hun beveget seg i. Salen var tydeligvis full av like åndelig "begavede" mennesker hva seerevner og nådegaver angår, for både den ene og den andre av tilhørerne kunne bekrefte hennes beskrivelser av "indre" reiser og "magiske" hjelpere. Enkelte av dem kunne endog i livlige og sinnrike vendinger fortelle Margit at de hadde sett hjelperen hennes stå bak og le mens hun holdt foredrag. Hjelperen hadde til og med briller, - de var med andre ord fullt på høyden! "Hjelperne" var så langt undertegnede forsto sjeler som var blitt reinkarnert tilstrekkelig mange ganger til å ha gjennomlevd og erfart det som skulle erfares på denne jord, alternativt i denne virkelighetsdimensjon. Før den kunne stige opp til en høyere bevissthet og "tre" ut av et slags kretsløp, skulle siste oppgave være å bistå en jordisk "sjel" i livet. Margit sjøl hadde levd minst 16 liv tidligere og var etter eget utsagn en gammel og belevd sjel. "Hjelperen" hennes var kjekk å ha, det var en mann, alle mennesker har hjelpere og hjelperene er alltid av motsatt kjønn, kunne hun fortelle. Av hjelperen kunne man for eksempel få hjelp i tipping. Det hadde hun fått, og vunnet 40 ganger på rad. Per i dag var hun imidlertid i en litt lite seersk periode slik at hun ikke kunne se sine hjelpere eller kommunisere så godt med dem. Men at det var mange mennesker i salen som var i besittelse av sterke åndelige krefter, kunne hun sanse og føle. Her var det energifelter, det var sikkert og vist.

Hvis man ikke var av sammen åndelige støpning som Sandemos sjelefrender, var det vanskelig å se sine hjelpere, men om man spurte – inni seg – om et tegn ville man få det i løpet av omtrent en uke, man måtte bare glemme at man hadde spurt. Her hoppet en annen av tilskuerne opp og berettet at "hjelperne" også kunne sees i øyekroken hvis man bare myste forsiktig, mens Sandemo på sin side nøkternt supplerte at dette kun gjaldt visse åndelig privilegerte mennesketyper.

Kuult var det i hvert fall å høre denne "alternative gamle friken" som hun kalte seg avvise Astrologi. Pøh, det trodde hun ikke mye på.

Norsk UFO-klubb

Norsk UFO-forening kunne skilte med filmfremvisning og flere foredrag i år. Det

Margit Sandemos posisjon innen alternativbevegelsen synes å være solid. Da hun ble portrettert i Høstnummeret '98 av Alternativt Nettverk sto det å lese:

"Margit Sandemo kan med rette kalles alternativbevegelsens "Grand Old Lady" i Norge. I motsetning til madame Blavatsky og andre "store" mystikere har hun evnen til å skrive slik at hennes budskap når inn i de tusen hjem, og mang en husmor har fått åpnet opp for kontakten med det mystiske og en annen virkelighet ved å nyte Sandemo innimellom klesvasken og matlagingen"

var ikke "Svake menneske"-Jannicke som frontet dem denne gang, men et par andre som hadde blitt "kidnappet" av Romvesener. De brakte med seg følgende kontroversielle budskap til menneskene: bare forurens mer for vi har UFO-venner "out there" som vil ta seg av den biffen. Fortvil ikke.

Person nummer to som kom opp på podiet startet like godt med å betro forsamlingen at hun igrunn ikke var herifra. Hun tilhørte ikke planeten Tellus. Begrunnelse: hun hadde som liten alltid sittet og beskuet stjernehimmelen og lurt på hvem som befant seg der oppe, for eksempel mens andre så barne-TV. Nå visste hun det. Der bodde faktisk hennes slektninger. Kvinnen hadde også et budskap til menneskene: dere må være snillere med hverandre. Vi må skape en verdensfred sammen. Dessuten var det like før menneskeheten skulle tas opp i den femte dimensjon, fra den tredje litt kjedelige vi nå befant oss i.

Den etterhvert så kjente "Rosswell"-filmen, obduksjonen av fire romvesener som skal ha krasjlandet på jorden i 1947 ble også vist. Artig film å se. Kirurger hadde visst sett den, kjente filmtriksmakere også, men ingen av dem kunne avsløre noe humbug ble vi fortalt. I ettertid har det blitt hevdet at filmen ble laget i England i 1994 og at "aliens"-dukene er laget av plast.

Og resten står skrevet i stjernene

I omtrent annenhver bod på messa satt en astrolog. Å spå i stjernene er den eldste spådomskunst vi kjenner. Den har anner helt tilbake til Mesopotamia i år 3000 f. Kr. I Europa fikk den stor utbredelse i middelalderen. Noe av bakgrunnen for denne kunsten er at man i gammel tid trodde stjernene var tilholdsted for heroiske halvguder, eller rett og slett at de var guder. Derved skulle de være i stand til å påvirke livet på Jorden via sine magiske krefter.

Samtidig var det en populær forestilling at mennesket var et mikrokosmos som gjelspeilte et makrokosmos der ute, og de ville da kunne lese fremtiden her på Jorden ved å titte på stjernene. Samme tankegang har ligget til grunn for å lete i offerdyrs innvoller, i håndflaten eller simpelt hen i kaffegrut. Også der for å finne ut noe om fremtiden.

Opprinnelig gikk astrologien hånd i hånd med en radikal skjebnetro. Man må bare kunne lese stjernene, så ser man hva som skal hende (Yates 1964:114). I nyere tid med sterk vektlegging av hver enkelts mulighet til å skape seg en fremtid, har denne varianten naturlig nok blitt for baktung til å få noen betydelig utbredelse. På Alternativmessa var kun den nysekulariserte varianten, vi har likevel fri vilje og stjernene påvirker bare litt via energier de sender ut – Astrologi Light. Det er jo temmelig vassent. Man burde jo ta i skikkelig og hevde hårdnakket at Månen er et besjelet legeme eller en guddom hvis man skal påstå noe i det hele tatt. Det kunne bli en frodig flora av Guder som påvirker i alle retninger. Da hadde det begynt å ligne noe [kanskje det er tyngdekraften de snakker om... red. anm.]

På Alternativmessa hadde stjernetrydene fiffet seg opp og blitt moderne. Med nye PC'er og Mac'er med kortterminal stilte de velrustet til å tilfredsstille folks nysgjerrighet på hva livet ville bringe (og sine egne lommebøker!). Så langt Gateavisas utsending kunne se skuffet de ikke. Alt man trengte å gjøre var å oppgi sin fødselsdato, sted og tid på døgnet, helst klokkeslett, så pønsjet astrologen på retur-tasten og satte igang astrologiprogrammet på laptop'en sin. Raskt og effektivt. Deretter tikket det fram planeter og streker på skjermen og så var det bare å sette seg ned med en granskende mine. Hva kan dette bety mon tro, hvor bærer livet mitt av gårde?

Prisen for 25 minutters astrologisk konsultasjon lå på 300 kroner. Hadde man ikke så mange penger på seg, kunne man betale 200 kroner for en kortversjon på et kvarter.

Å ta bilde av Auraen sin kostet 200. Dette inkluderte riktignok en kort muntlig utdypning av hva bildet viste: "hvem er jeg?" og lignende spørsmål ble kanskje besvart.

Kabbala og mystikk

Det er tydelig at visse marginale, obskure religionsretninger appellerer sterkt til deler av det nyreligiøse og alternative miljøet. Den jødiske spekulative filosofi, tallmagi og mystikkform Kabbala er en av disse. Men det jeg trodde var et foredrag til opplysning om retningen som historisk religionsfenomen viste seg å være noe helt annet. Man ble presentert en salig røre av østlig karmatenkning, sjelevandringens lære, gammelegypiske mysterie-symboler og naturlig nok Kabbalistiske trylleformularer og bevissthetsforestillinger. Midt oppi alt dette dukker den kristne treenighetslæren opp. Det er mildt sagt fascinerende hvordan man klarer å koke i hop dette sammensurium av ulike religiøse doktriner.

Kabbala åpenbarer en "tapt" innsikt, som reflekterer Gud, universets mysterium og åndelige dimensjoner, intet mindre. Denne Kunnskap ble på en forunderlig måte "hentet" ned fra det hinsidige av enkelte magikere i det gamle Egypt og i Israel. Dens påvirkning på Det Gamle Testamentet, og på Jesus' forkynnelse for den saks skyld, kunne ikke overvurderes. Ville man lese gamle bibelske skrifter, eller noe som helst fikk jeg etterhvert inntrykk av, hadde dette ingenting for seg med mindre man var vel bevandret i Kabbalah. Man kunne bare gi opp å få noe ut av De Ti Bud eller Jesu Bergpreken.

– Astrologi Light. Det er jo temmelig vassent

Historien som ble servert, forøvrig trykket i nummer <!!!> /98 av Alternativt Nettverk, var en ganske artig variant, hvor Moses påstås å ha blitt innviet i visdommen Gud skjenket utvalgte mennesker mens han – Moses – var i Egypt. Denne innsikt har så blitt overlevet muntlig innen hemmelige broderskap. Et typisk eksempel er den såkalte "6. og 7. Mosebok" som påstås å være fra "tidenes morgen". Ved nærmere undersøkelse viste det seg å stamme fra senmiddelalderen. Blant de fleste historikere og religionsvitere som skriver om kristendommens historie, nevnes ikke Kabbala en gang, simpelt hen fordi den er helt perifer. Man kan til gjengjeld risikere å få opplyst at Kabbala er sprunget ut av andre mystiske broderskap fra hundreårene etter Kristi fødsel (for eksempel Yates 1964:108-112).

Det som gjør at denne lille seansen gis såvidt stor plass her, er ikke temaet i og for seg, eller at det spilte sånn stor rolle på messa. Problemet er den autoritære tendens som ligger i selve retorikken og fremstillingsformen. Man overværer et foredrag om en hemmelig lære som skal skrive seg direkte fra Gud. Gud gav denne lære til noen få innviede personer i en mytisk urtid, og den har vært holdt i hevd gjennom overbringelse i hemmelige kretser. Man finner ikke skriftlige kilder på budskapene deres før flere hundre år etter Kristus, men like fullt hevder tilhengerne ivrig at de forvalter den fulle Sannhet som har ligget til grunn for hele den vestlige åndshistorie. Man kan ikke forvente å skjønne noe av hverken Det gamle eller Det nye testamentet for eksempel, om man ikke har satt seg inn i Kabbala –og tror på det ikke minst. Hva blir konsekvensen av dette?

fortsetter på side 25

ÅPENT BREV TIL STORTINGETS JUSTISKOMITE

KRAV TIL EN HUMAN KRIMINALOMSØRG

SON - Straffedes Organisasjon i Norge - er skuffet over Stortingets Justiskomite sin behandling av Kriminalomsorgsmeldingen og Stortingets vedtak i saken den 22. oktober. Vi la under høringen i Stortinget fram noen av våre synspunkter og advarte mot en del av tiltakene som var foreslått. Dette er det ikke tatt hensyn til og SON er bekymret for konsekvensene for den gruppen som blir mest skadelidende, nemlig de straffede.

SON oppfordrer derfor Justiskomiteen til å vise moderasjon når de nye ordningene er utredet og skal behandles for vedtak i Stortinget. Det foregår idag en råkriminalisering som rammer stadig flere og skader hele samfunnet, Justiskomiteen må ta ansvar og avpasse farten etter forholdene. Det viktigste verdspørsmål i Norge idag er om vi skal beholde vår skrupelige rettsstat eller om vi skal gå inn i politistaten. Det er gått mange små og store skritt på denne veien de siste åra, Stortingets Justiskomite må snu utviklingen før det er for seint.

Vi vil advare Justiskomiteen mot å tilfredsstille lystene til de som skriker opp om strengere straffer og kontroll. Politikernes overbudspolitik i kriminalpolitikken og medias utnyttning av kriminaliteten til å male skremmende bilder for å vinne seere/lesere og penger har gitt folk flest et galt bilde av situasjonen. Forskere og fagfolk og frivillige organisasjoner har et helt annet syn på forholdene innen kriminalitetsbekjempelsen, og spriket mellom den populære og den faglige holdningen til mennesker på skråplanet er verdt et nærmere studium. Vi forstår at grov kriminalitet må bekjempes i ethvert samfunn, men vi forstår ikke hvordan lovbrøyttere kan gjøres til bedre mennesker i dagens fengsler, som stort sett fungerer som forverringsanstalter.

SON har deltatt i en debatt der spørsmålet var om den norske kriminalpolitikken er human eller ikke. Vår konklusjon er nei, fordi det er mange eksempler på inhuman og nedverdiggende behandling av fanger i norske fengsler. Vi synes derfor at påstan-

dene i Kriminalomsorgsmeldingen om at fengselspolitikken i Norge er human blir stående som en tom besvergelse. SON vil derfor legge fram noen av de krav vi mener må være oppfylt før vi kan godta at norsk justispolitikk kan kalles human.

Justiskomiteen må oppheve det meste av innstramminger og innskrenkninger som er gjennomført siden mai 1989 og foreta en kraftig nedrustning av de mest skadelige kontrolltiltakene, spesielt den generelle telefonavlyttingen og brevlesningskontrollen.

Den planlagte fordoblingen i bruk av varetekt spesielt mot gjengangere må legges på is.

Det må bli slutt på statlig inntrengen i fangers kroppshulrom og på bruken av urin som skille mellom de verdige og de som skal nedverdigsverdiges, dette er også tilleggsstraff.

Visitasjonspatroljen, som er et spesialpolitiet mot fanger, må nedlegges, det må i det minste bli slutt på nattlige overtidsrazziaer. Ledelsen ved Ullersmo Landsfengsel må skiftes ut fordi den har mistet sin trover-

dighet, og for de forfulgte fangene vil det for alltid være nedverdiggende å sone under det regimet.

Det må opprettes et ettervern og lages en velferdslov for fanger og løslatte.

Norske fanger må få lønn for sitt arbeid, det er nedverdiggende å jobbe for 43 kroner dagen, det er viktig å kunne betjene sin gjeld, og ingen må løslates til en umulig situasjon uten bolig.

Psykisk syke og syke narkomane fanger må ikke holdes innesperret i norske fengsler.

Kriminalomsorgen må ikke få lov til å doble sin administrasjon, vi ønsker oss mennesker, ikke flere byråkrater i de høyere lønnsklasser.

Norge har allerede prøvd å doble antall politifolk og doble lengden på straffene og doble kontrollen, men det har bare forverret mulighetene for de straffede til å bryte med sin kriminelle løpebane. De nye forsøkene på å gi den enkelte straffede mer ansvar for sine framtidsmuligheter slås ihjel av medaljens bakside, nemlig det økende press på de som er svakest og faller igjennom og forblir fanger.

Med hilsen **SON** - Straffedes Organisasjon i Norge.

Behøver UDI og politiet være så hensynsløse?

Utlendingsdirektoratet og politiet behandler søknader om hvilke utlendinger som får oppholds- og arbeidstillatelse i Norge. Det må skje på et omfattende skjem med mange inngående spørsmål - som oser av mistenksomhet.

Jeg kjenner godt en polsk dame som har bodd hos meg på ferie i flere år. Før jul var hun her på turistvisum som gjaldt til den 17/2-99. Den polske damen var meget forståelsesfull og hjelpsom og likte seg godt her i Norge. Ettersom jeg er 79 år og delvis ufør er det såvidt jeg klarer å bli boende hjemme. Vi søkte derfor om at hun kunne få arbeids- og oppholdstillatelse. Jeg ville ikke ha lagt beslag på hele hennes arbeidstid, slik at hun kunne ha hjulpet flere i samme situasjon.

Søknaden ble innsendt før jul. Svaret var et avslag som gikk ut på at hun måtte forlate landet innen 21 desember. Da vi appellerte, fikk hun nådigst bli inntil vidre over jul. I begynnelsen av januar ringte den kvinnelige overkonstabelen og fortalte meg at saken var avgjort, men at jeg ikke kunne få vite hva svaret gikk ut på. Hvorfor dette hemmelighetskremeriet overfor meg som i så høy grad var berørt av saken?

Jeg måtte gi henne beskjed om å møte hos henne den førstkommende mandag kl. 10.00 og ta med seg passet. Da hun møtte opp, måtte hun levere fra seg passet som hun skulle få igjen onsdag - på Gardermoen. Konstabelen reiste altså dit, leverte tilbake passet med stemplet bortvist og så til at hun tok fly Warszawa.

Det er vanskelig å skjønne hvorfor politiet måtte bruke denne hensynsløse fremgangsmåten. Siden hennes turistvisum likevel utgikk om lag en måned senere, kunne hun vel fått lov til å bli til da? Med

stemplet bortvist i passet, var det vel liten mulighet for henne å vende tilbake til Norge. Og hvorfor tvinge henne til å ta et fly til Warszawa all den stund det ville vært billigere å reise gjennom Sverige over østersjøen? Jeg kunne ha lyst til å spørre politimester Killengren om politiet har for lite å gjøre ettersom en overkonstabel har tid til å reise opp til Gardermoen for en så liten og ufarlig sak.

Det snakkes om eldre år, og det burde vel bety at eldre kunne få hjelp til å bli boende hjemme så lenge som mulig. Eldre- og sykehjemmene har jo store problemer med å skaffe hjelp. Det viste seg nettopp på Langerud der bare 4 av 15 ledige stillinger ble besatt tross fristende betingelser. At den omstridte kontantstøtten har bidratt til at 1000 sykepleiere bare i Oslo har forlatt yrket, kan det vel ikke være tvil om. Men det skulle vel også tilsi store behov for tilsvarende utenlandsk hjelp i anstalter og hjem?

De påpekte forholdene er det vel ingen andre enn regjering og storting som kan rette på. Uttalelser fra et par statsråder synes å tyde på at utviklingen går i riktig retning. Men det haster. Vi gamle blir stadig eldre - om vi lever.

Simen Stenseth, Oslo

GATEAVISA tar saken. Har du opplevd overtramp fra staten? Har du blitt røvkjørt av en offentlig instans? Har du blitt uttsatt for fysisk eller psykisk politivold? Eller er du rett og slett bare forbanne på øvrigheta? La din frustrasjon komme til uttrykk i GATEAVISA.

HOLLYWOOD ARMAGEDDON

Hollywood produserer hele tiden filmer på hvordan det er og hvordan det skal bli, og har monopol på store deler av verden, med forbilder, underholdning og manipulasjon. Dette er en stor del av den vestlige kommersielle kultur, sammen med musikkbransjen og motebransjen. Hvis man ser på ikke vestlige land, blir de mer og mer like vesten, og mange av de uvestlige landene om ikke de fleste, vil være med og ser opp til den vestlige "kommersielle klubben".

Min konklusjon er derfor at verden er i ferd med å bli en science fiction film fra Hollywood, kanskje en drøy påstand, men hvis du ser på f.eks. en Star trek film, med føderasjonen og det der og ser på hvordan flere og flere land blir med i FN og hvordan alle land som har problemer skal bli perfekte demokratier og medlemmer i "vestlig klubben", så synes jeg at hvis du ser på herskerne og systemene at verden begynner å ligne på en Star trek film. Star trek er jo selvfølgelig en veldig urealistisk verden, for alt du får se i Star trek er jo bare lederne i føderasjonen og Star trek besetninga. Men hvis du ser bort fra muligheten om at hele dritten går til helvete, eller at noe drastisk positivt skjer, så vil jeg si at muligheten for at verden ender opp som en Star trek film ganske stor.

Vennlig hilsen fra Spock

GULE SIDER

<http://www.freeyellow.com/members4/nihilpress>

NORDEN

DANMARK

Syndikalist Initiativet
Box 578
DK-2200 København

syndikalisterne@hotmail.com

INFO-cafe RAMA,
Libertart Socialistisk Forlag
Kayeradsgade 10, st.th.
DK-9000 Ålborg
tel: (45) 98-161904

Kafa-x Infoshop
Blagardsgate 12
DK-2200 København N

Autonomt info
Elmegade 27
DK-2200 København N
tel : +45-31-351-212
fax : +45-3582-4311
(Attn: Autonomt info)
(Infoshop, også for infocafè
Demos & Demos newsletter.)

Ungdomshuset
Jagtvej 69
DK-2200 København N.
fax : (45) 35-824311
(autonomt ungdomssenter)

Nyt Forum
Badsmandsstraede 43
DK-1407 København H
(Info cafè i Christiania)

Bumzen
Baldersgade 20-22
2200 N København

tel: (45) 35-856499
(legaisert squatt, cafè Fre.
19.30)

Børnehuset
Skt. Pedersstrede 17
tel: (45) 33-116929
(hus drevet for og av barn,
cafè på Mandager)

Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 N Kobenhavn
tel: (45) 35-378658
(pub Ons. 22.00)

Propaganda (autonomt
magazin),
Slamm (ukentlig newsletter)
c/o Kasama

OUR SPECIAL LEADER MEN'S
BOXING GLOVES.

No. 8820. This glove is made of the best select French

Studiestrede 24K
tel: (45) 33-158555
<http://www.props.dk>

Autonomi
c/o Internationalt
Kulturforum
BBC Box 286
Vesterbrogade 208
1800 Frb. C

Cafelix
Gl. Munkegade 7
8000 Århus C
tel: (45) 86-137182
(Infoshop/cafe Man-Tor 16-19)

Yabasta
Finlandsgade 65
6700 Esbjerg
tel: (45) 75-120112
(åpen ukedager 17-19)

Ekomedia
c/o Fredscentret
Guldsmedgade 25
DK-8000 Århus

FINLAND

SAL (Suomen Anarkistiliitto /
Finsk anarkistiskt Fed.)
int. sekretariat:
julaitin@cc.joensuu.fi
pgp: <http://www.dlc.fi/~ravelre/contact.htm>

SAL-Helsinki,
PO Box 302
00811 Helsinki
sal.hki@tao.ca
<http://www.dlc.fi/~ravelre/sal.htm>

SAL Oulu,
PL82, 90501 Oulu
tumannin@mailstudent.oulu.fi

SAL Jyväskylä,
PL367
40101 Jyväskylä
kaurapuuri@hotmail.com

SAL Hameenlinna
PL813
13501 Hameenlinna

SAL - Musta tahti
PL38
04401 Jarvenpää

jllassila@freenet.hut.fi

SAL Kuopio
PL 358
70101 Kuopio
salkuopio@hotmail.com

SAL - Varkaus
c/o PL 358
70101 Kuopio
kojape@jyu.fi

SAL - Rovaniemi
PL 1232
96101 Rovaniemi
jkettune@levi.urova.fi

SAL - Tampere
PL 223
33201 Tampere
ssiippai@cult.tpu.fi

SAL - Tornio
PL 138
95401 Tornio
miku@aol.llaky.fi

SAL - Turku
PL 944
20101 Turku
sal_turku@yahoo.com

Solidaarisuus
PL 302
00811 Helsinki
solidaarisuus@iww.org
www.dlc.fi/~ravelre/solid/
(Finsk IWW & IWA kontakt)

Solidaarisuus - Tampere
PL 254
33201 Tampere
tel: +358-40-5519509
solidaarisuus@rocket-mail.com

Solidaarisuus-Hameenlinna
PL 813

13501 Hämeenlinna
auusimaki@hotmail.com

Solidaarisuus-Turku
PL 774
20101 Turku

Solidaarisuus-Kuopio
PL 358
70101 Kuopio

Musta Sateenkaari
(Black Rainbow)
PO Box 21
00411 Helsinki
musta-
sateenkaari@helsinki.fi
(anarkistisk studentgrupper
ved Helsinki University)

Jyvaskylan opiskelevat anar-
kistit
PL 367
40101 Jyväskylä Finland
anarkistit@cc.jyu.fi
(anarkistisk student gruppe)

Anarkistinen Maailma
(Anarchist World)
PO Box 233
70101 Kuopio
libber77@yahoo.com
http://www.kolumbus.fi/arto
j.savolainen/am/
(øko-anarkistisk gruppe,
mailorder)

Punamusta kustannus
PL 358
70101 Kuopio
salkuopio@hotmail.com
http://www.jyu.fi/~jimisi/pmk
.htm
(anarkistisk mailorder)

Tasajako
PL 302
00811 Helsinki
http://www.dlc.fi/~ravelre/tas
ajako.htm
(anarkistisk mailorder)

Anarkistinen Musta Risti
(ABC Finland)
PL 367
40251 Jyväskylä
http://http://www.saunalahti.f
i/~ravelre/amr/
anarkistinen_mr@hotmail.co
m

ABC - Helsinki
PL 302
00811 Helsinki
bozo@kaapeli.fi

Peppi - AFL
PL 302
00811 Helsinki
riikka.kaihovaara@sci.fi
http://www.dlc.fi/~ravelre/pe
ppi.htm
(anarch@feminist group)

Anti-Fascist Action - Finland
c/o PL 302
00811 Helsinki
afafinland@antifa.net
http://www.antifa.net/afafin/

AFA - Tornio
c/o PL 138
95401 Tornio

Food Not Bombs - Helsinki
Peace station
Veturitori 00520 Helsinki
Finland
tel. +358-9-140 427; fax: +358-9-
147 297
email: rea.hki@kaapeli.fi
http://www.aseistakieltayty-
jaliitto.fi/rea/

Food Not Bombs - Joensuu
c/o PL 157
80101 Joensuu
Finland
esk_jns@hotmail.com

Food Not Bombs /
Union of Conscientious
Objectors - hml
c/o P.O.Box 31
13101 Hämeenlinna
Finland

akl.hml@aseistakieltaytyjali-
itto.fi

Food Not Bombs /
Union of Conscientious
Objectors - tre
c/o Tampereen maailman-
kauppa
Näsilinnankatu 23
33210 Tampere
Finland
akl.tre@aseistakieltaytyjaliit-
to.fi

Food Not Bombs /
Union of Conscientious
Objectors - jkl
PL 367
40101 Jyväskylä
Finland
akl.jkl@aseistakieltaytyjaliit-
to.fi

Kapinatyöläinen
(Rebel Worker)
PL 302
00811 Helsinki
kapis@tao.ca
http://
www.dlc.fi/~ravelre
(anarko-syndikalistiskt
magazin)

Kaurapuuro (Porridge)
PL 367,
40101 JKL
kaurapuuro@hotmail.com
http://http://www.jyu.fi/~jimi-
si/kp.htm
(anarkistkultur-magazin)

Sivari & Totaali
Peace Station
Veturitori 3
00520 Helsinki
stlehti@aseistakieltaytyjaliit-
to.fi
http://www.aseistakieltayty-
jaliitto.fi/st-lehti/
(antimilitaristisk magazin)

Toimintakalenteri
PL 21,
00411 Helsinki
fax: +358-9-825 2091
toiminta.kalenteri@sci.fi
http://www.saunalahti.fi/~na
su/toimintakalenteri/
(aktion kalender)

Muutoksen kevat
PL 847
33101 Tampere
skvila@uta.fi
http://www.saunalahti.fi/~bli
ndeye/mkevat/
(økorevolusjonært magazin)

Solidaarisuus-Parainen
c/o Kotkatie 9
21600 Parainen

65 Center
Raastuvankatu 25
65100 Vaasa
fax: +358-6-3253 727 attn: 65
(infoshop. Anarchist youth
center,
mailing ddress: PL 1, 65200
Vaasa)

Peace Station
Veturitori 3 (Pasila)
00520 Helsinki
tel. +358-9-140427
fax + 358-98-147 297 attn: AKL
akl@aseistakieltaytyjaliitto.fi
http://www.aseistakieltayty-
jaliitto.fi
(sommer-café, FNB, Cos kon-
tor,
fairtrade - shop)

Sadis
Jokikatu 2-6
20500 Turku
sadis@netti.fi
(anarkistisk ungdomssenter,
COs kontor)

Union of Conscientious
Objectors
Peace station
Veturitori 00520 Helsinki
Finland
tel. +358-9-140 427;
fax: +358-9-147 297
email: akl@aseistakieltaytyja-
liitto.fi
http://www.aseistakieltayty-
jaliitto.fi

NORGE

Hjelmsgate 3

0355 OSLO

Noreg
e-mail: gateavisa@online.no
http://www.wit.no/doogie/ga

Bokkafeen Jaap von
Huismands
minde/Spisestedet
Hjelmsgt.3
N-0355 Oslo 3
tel : (47) 22-691284
<http://www.wit.no/doogie/ga>
(anarkistisk boksjappe, vege-
tar cafe)

Norsk Syndikalistisk Forbund
- IWA
Boks 1977 Vika
N-0121 Oslo

Folkemakt
Strandveien 23
N-7042 Trondheim
(libertarianske sosialister)
<http://www.geocities.com/CapitolHill/Senate/5827>
Fryktes å være nedlagt

Lonnsslaven
Boks 1920 Vika
N-0125 OSLO
(ikke utgitt for tiden)

Revolt
Postboks 106
N-3901 Porsgrunn
(sosial-økologer)

Fribrygga bokcafe
Friisebrygga 5b
Porsgrunn
(Infoshop drevet av Revolt)

Blitz
Pilestredet 30 c
N-0146 Oslo
tel : (47) 22-110109
fax : (47) 22-112349
(autonom pønke bule, benytt
adressen nedenfor)

Anti-Fascistisk Aksjon
Postboks 6689
St. Olavs plass
N-0129 Oslo
hotline: (47) 920336559
fax: (47) 22- 112349
antifa@riksnett.no

<http://www.antifa.org>
(detter er også adressen til
Blitz)

UFFA
Innherredsun. 69c
N-7002 Trondheim
tel : (47) 73-514849
fax : (47) 73-535552
(autonomt ungdomsmssenter)

Giljotin
Strandveien 23
N-7042 Trondheim

tel: (47) 73-502839
fax: (47) 73 503994

Ekomedia
PO Box 98
N-9160 Vannvag
fax : (47) 83-49334

Tønsberg AFA
Poste Restante
N-3140 Borgheim
afaton@mail.link.no
[http://home.sol.no/nes-
brygg/afaton/](http://home.sol.no/nes-brygg/afaton/)

Ringerike Antirasistisk
Ungdom
PO Box 332, Sentrum
N-3501 Honefoss

Hamar Antirasistisk Ungdom
PO Box 180
N-2301 Hamar

SVERIGE

SAC Sveriges Arbetares
Centralorganisation,
Box 6507
S-113 83 Stockholm
Besøks adresse:
Sveavagen 98
S-113 50 Stockholm
tel: (46) 8 673 52 72
fax: (46) 8 673 03 45
international.committee@sac.se
<http://www.sac.se>
(syndikalistisk union som
forlot IWA på 50 tallet)

Arbetaren
Box 6507
S-113 83 Stockholm
tel: (46) 8 16 08 90

fax: (46) 8 673 03 45
arbetaren@sac.se
<http://www.arbetaren.se>
(SAC's ukentlige avis)

SUF Syndikalistiska
Ungdomsforbundet
Coordination Committee
Box 633
S-801 27 Gavle
tel: (46) 26-653423
suf_sag@hotmail.com
suf_ik@hotmail.com
(International Committee)
[http://www.geocities.com/Ca
pitolHill/7811/](http://www.geocities.com/CapitolHill/7811/)
(tidligere uavhengig av SAC)

Direkt Aktion
Box 6507
S-113 83 Stockholm
direkt.aktion@usa.net
[http://www.direktaktion.
home.ml.org](http://www.direktaktion.home.ml.org)
(SUF's magasin, deler kontor
med SAC)

SUF Lulea
Box 11078
S-976 27 Lulea
suf_lule@hotmail.com

SUF & SAC Umea
Fabriksgatan 1
S-903 31 Umea
tel: (46) 090-772100
suf_ume@hotmail.com

Ljusdals Unga Syndikalister,
SAC Ljusdal
Box 176
S-827 00 Ljusdal
[ljusdals_ungsyndikalister@us
a.net](mailto:ljusdals_ungsyndikalister@usa.net)
[http://www.geocities.net/Cap
itolHill/Lobby/5204](http://www.geocities.net/CapitolHill/Lobby/5204)

Falu Ungsyndikalistiske
Klubb (FUSK), SAC Falu-
Korsnas Trotszgatan
32-34d
S-791 71 Falun
tel: (46) 023-26354

Anarkosyndikalistisk
Ungdom (ASU),
SAC Gavle
Box 633

S-801 27 Gavle
minicall: (46) 0740-183971
asu_gavle@hotmail.com
[http://members.tripod.com/^
asu_gavle](http://members.tripod.com/^asu_gavle)

SUF & SAC Uppsala
Sysslomansgaten 13
S-753 11 Uppsala
tel: (46) 018-694689

Syndikalistisk Ungdom
Roslagen (SUR)
Box 406
S-762 43 Norrtalje
suf_roslagen@hotmail.com
[http://www.geocities.net/Cap
itolHill/SunsetStrip/
Palladium/4984/sur](http://www.geocities.net/CapitolHill/SunsetStrip/Palladium/4984/sur)

Fria Radikaler i Karlstad
(FRIK),
SAC Karlstad
Brogatan 14
S-654 60 Karlstad
tel: (46) 054-216490

SUF & SAC Arvika
Kyrkogatan 40a
S-671 31 Arvika
tel: (46) 0570-10307
suf_arvika@hotmail.com
[http://www.sufar
vika.base.org](http://www.sufarvika.base.org)

Revolutionara Unga
Syndikalister (RUS),
SAC Vasteras
Norra Ringv. 28
S-722 15 Vasteras
tel: (46) 021-132687
suf_aros@hotmail.com
[http://www.geocities.net
/CapitolHill/Lobby/27 22](http://www.geocities.net/CapitolHill/Lobby/2722)

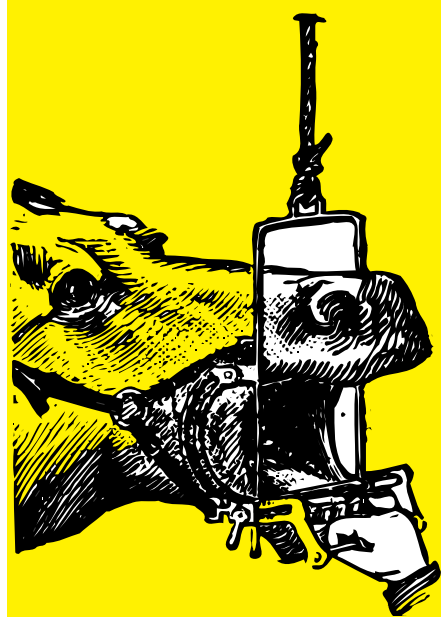
SUF & SAC Enkoping
Tullgatan 78
S-745 35 Enkoping
tel: (46) 0171-29800
suf_enkoping@hotmail.com

SUF Eskiltuna
Box 12022
S-630 12 Eskiltuna
sufeskiltuna@hotmail.com
<http://www.geocities.net/HotSprings/4433>

SUF & SAC Stockholm
Bergsundsg. 10 nb.
S-117 37 Stockholm
tlf: 08-658 6296
suf.sthlm@hotmail.com
<http://www.geocities.com/CapitolHill/4811>

SUF Katrineholm
Box 73
S-641 21 Katrineholm

Syndikalistisk Ungdom
Gotland,

SAC Gotland
Signalg. 13d
S-621 47 Visby
tel: (46) 0498-213183

SUF & SAC Linköping
Box 543
S-581 07 Linköping

SUF Göteborg
c/o Syndikalistisk Forum
Heurlins Plats 15
S-413 01 Göteborg
tel: (46) 031-7112304
suf_gbg@hotmail.com

Boras Ungsyndikalister
Box 242
S-503 09 Borås

Halmstads FASA av SUF
c/o Sundance
Klammerdammsg. 5
S-302 42 Halmstad
<http://www.geocities.com/CapitolHill/5208>

SUF & SAC Jönköping
Box 190
S-551 13 Jönköping
tel: (46) 036 126236

Oskarsholm
Anarkosyndikalister (OAS)
Box 4011
S-572 91 Oskarsholm
ohamns-anarkosynd@hotmail.com
<http://www.torget.se/a/ah-suf/index1.html>

Kalmar Autonomia - SUF
Box 229
S-391 22 Kalmar
ka-suf@usa.net
<http://home2.swipnet.se/~w-28490/>

SUF Karlskrona-Björkholmen
Box 18
S-371 21 Karlskrona
suf_kna@hotmail.com
<http://www.sufkna.home.ml.org>

SUF Helsingborg
suf_hbg@hotmail.com

SUF Hassleholm
Box 2027
S-281 02 Hassleholm
minicall: (46) 0740-411419

SUF Lund
c/o Bunkern
Sankt Jorgens Park
S-224 60 Lund

SUF & SAC Malmö
Box 17575
S-200 10 Malmö
tel: (46) 040-126178
S-851 05 Sundsvall

Arbetarkonvojen,
International Workers Aid
Ragvaldsgatan 14
S-118 46 Stockholm
tel: (46) 08-714-8686
fax: (46) 08-462-9384
arbetarkonvojen@online.idg.se

Folkmakt,
Stella Rossa Musik
Box 310 26
S-200049 Malmö
folkmarkt@hotmail.com
<http://www.motkraft.net/folkmarkt>
(Libertarian Socialists)

Tidningen Folkmakt
Box 201 31
S-104 60 Stockholm
folkmarkt@kurir.net

Folkmakt Göteborg,
Box 6237
S-400 60 Göteborg
(også for Folkmakt Skövde)
Folkmakt Uppsala
Box 1412
S-751 44 Uppsala

Brand
Box 15015
S-104 65 Stockholm
brand@motkraft.net
<http://www.motkraft.net/brand>
(anarkistisk magasin, også for Frescati
Anarkistiska
Sammanslutning (anarkistiske studenter),
INForm nyhetsbrev, og
kvinne cafe Antippa)

Socialekologisk Aktion
Box 34089
S-100 26 Stockholm
ekologisten@poboxes.com
<http://www.geocities.com/RainForest/8766>
(Social Ecologists)

Lesbiska Anarka-feministiska
Natverket
c/o Motkultur
Kustoddaregatan 2
Box 859
S-414 51 Göteborg

Chiapaskommitteerna c/o Ya Basta!
Linnegatan 21
S-413 04 Göteborg
liv@swipnet.se
(Zapatista support group)

Yelah
Box 4085
S-400 40 Göteborg

<http://www.yelah.se>
(anarkistisk internett magasin)

Alarmkalendern
Box 4181
S-203 13 Malmö
alarmkalendern@geocities.com
<http://www.geocities.com/CapitolHill/2644/>
(nyhetsbrev for extra-parlamentær motstand)

Radikal Distribution
Box 4181
S-203 13 Malmö
<http://www.geocities.com/CapitolHill/3658/rdbase.htm>

Linköping infoshop,
Some Anarchist Hackers
cardell@lysator.liu.se

Bokhandeln INFO
Tjarnhovsgatan 44
11628 Stockholm
mailing address:
Box 4081
S-102 62 Stockholm
(anarkistisk boksjepp)

Anarkistiska Svarta
Hammaren
(ABC Sverige)
Box 4081
S-102 62 Stockholm

Anti-Fascistisk Aktion
PO Box 38196
S-1000 64 Stockholm
afastockholm@hotmail.com

Finner du mangler eller feil, bruk internett adressen på side 15 og gi beskjed.

Gule sider fortsetter i GA #164, da med Europa.

- MYNDIGHETENE KNUSTE HUSET MITT

Av Tor Erik Nygård

En reportasje fra anarkistiske Belgia

Arbeidsløse Christian de Maegd bor i telt for å protestere mot at myndighetene i Belgia knuser hus som ikke er godkjente av Staten. I vinter tok gravemaskinene huset han hadde bygd opp fra grunnen på foreldrenes plen.

Minister Steve Stevaert

Belgierne liker ikke å bli kontrollert, og vil gjerne sette opp husene sine hvor de vil. Men belgiske myndigheter setter nå en stopp for den utbredte ulovlige husbyggingen. Hus bygd uten offentlig godkjenning knuses av myndighetenes

gravemaskiner. Det har gått utover blant annet den arbeidsløse gymlæreren Christian De Maegd fra landsbyen Sint-Joris Weert. Han har kommet i verdenspressens søkelys på grunn av sin skjebne og protest mot myndighetenes "umenneskelige" behandling av huseiere.

Bor i telt

- Myndighetene har ødelagt livsverket mitt, raser De Maegd. Huset han begynte å bygge uten godkjenning tidlig på 70-tallet ble revet på noen få timer 9. desember i år. Han bor fortsatt i telt, delvis fordi han ikke har råd til noe annet, delvis for å protestere mot myndighetene. Maegd begynte byggeprosjektet sitt da han som 14-åring satte opp ei trehytte på familiens plen. år for år utvidet han byggverket, til han hadde en respektabel villa med sentralvarmeanlegg og svømmebasseng.

- I Belgia var det vanlig praksis å la folk være i fred som ikke ødela for andre. Det gjelder visst ikke lenger, avslutter De Maegd, som nå planlegger sak for menneskerettsdomstolen i Strasbourg.

Streng minister

- Den nye utbyggingspolitikken er et forsøk på å rette opp inntrykket etter de siste årenes skandaler i belgisk politikk, tror frilansjournalist Benoit Vanhees i Brussel, som har fulgt saken.

Tidligere lot myndighetene i Belgia hus bygd i naturområder og på andre forbudte steder stå. Denne laissez faire-politikken er nå definitivt slutt. Minister Steve Stevaert i den flamske regjeringen slår knallhardt ned på ulovlig husbygging. Huseiere uten tillatelse får valget mellom å rive sitt eget hus eller vente på regjeringens gravemaskiner. Hittil er sju hus tilintetgjort med tvang.

- Min politikk er ikke streng, bare korrekt, hevder utbyggingsminister Stevaert, som har fått sin fulle hyre med å forsvare den kompromissløse utbyggingspolitikken etter at han tok over ministerposten i

september. - Jeg forstår ikke all oppstusset rundt denne saken. Det oppsiktsvekkende er at det ikke ble foretatt noe tidligere, ikke at vi nå har begynt å utøve lovverket. Loven har vært streng hele tida. Forskjellen er at vi har begynt å håndheve den. Tidligere kunne rikfolk kjøpe seg vekk fra problemet ved å betale bøter. Det skal det bli slutt på, hevder Stevaert.

Det gjenstår å se om Stevaert greier å få has på rike huseiere på samme måte som arbeidsløse de Maegd.

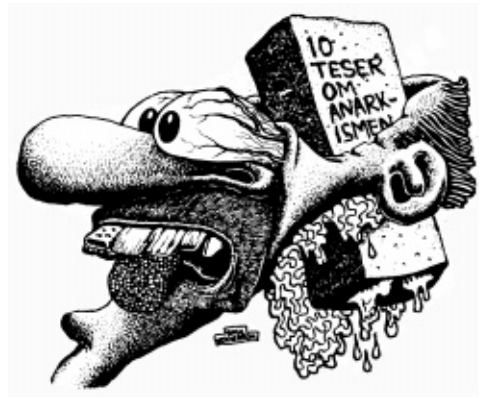
Ministeren innrømmer imidlertid at han saken er en tung belastning.

- Jeg mister nesten nattesøvnen på grunn av dem som mister sine hjem på denne måten. Men vi må følge loven - selv om det er valgår, sier minister Steve Stevaert. Rådet han gir de Maegd er følgende:

- Flytt hjem til foreldrene!

Christian De Maegd

ANARKOTEORI

og andre trøtte greier

av Nicholas Walter

HVA ANARKISTENE ANNSER

De "første" anarkistene var folk i de engelske og franske revolusjonene på 1600 - 1700 tallet. Betegnelsen ble da brukt som skjellsord for å antyde at de ønsket anarki i betydningen kaos eller forvirring. Men fra og med 1840-tallet har det eksistert mennesker som har akseptert betegnelsen "anarkist" som tegn på at mann ville ha anarki i betydningen fravær av styrelse eller regjering. Det greske ordet anarkhia (i likhet med det norske) rommer begge disse betydelsene. Folk som ikke selv er anarkister synes dette går ut på det samme, men anarkistene insisterer på å holde de adskilt. I over et århundre har anarkister ansett at fravær av styre ikke behøver å bety kaos og forvirring, men at et samfunn uten regjering så avgjort vil være bedre enn det vi lever i nå.

Anarkismen er den politiske formuleringen av den psykologiske reaksjon mot de autoriteter som oppstår i alle grupper av. Alle har truffet "naturlige" anarkister, som ikke vil tro og gjøre en ting bare fordi de

blir beordret til det. Overalt i historien kan vi se en praktisk tendens til anarkisme i grupper som gjør opprør mot de som råder over dem. Som teori er anarkismen også meget gammel. Man kan for eksempel finne beskrivelser om en svunnen gullalder uten regjering i både Kinesisk, indisk, Mesopotamisk, Gresk og romersk litteratur. Dessuten finnes det ønsker om et fremtidig idealsamfunn uten regjering i utallige religiøse og politiske skribenters og forsamlings tanker. Men tanken om å sette anarkismen ut i praksis er av nyere dato, og det er først i det seneste århundrets anarkistiske bevegelse mann finner kravet om et samfunn uten styre her og nå!

Andre grupper både til høyre og venstre ønsker i teorien å bli kvitt alt styre. Enten når markedet blir så fritt at den ikke lenger behøver å overvåkes, eller når alle blir så like at tvang er unødvendig. Men tiltakene disse vedtar synes bare å føre til enda sterkere regjeringer. Det er anarkistene og bare anarkistene som i praksis ønsker å bli kvitt regjeringa. Dette betyr ikke at anarkistene tror at alle er gode av natur, like som bær, utviklingsbare inntil det perfekte eller slikt nonsens. Det betyr derimot at anarkister mener at de fleste mennesker er sosiale og ligner hverandre og er i stand til

å ta vare på seg selv. Mange sier at styring er nødvendig fordi enkelte ikke kan ta vare på seg selv. Men anarkistene mener at styring er skadelig, fordi ingen kan betros å passe på andre. Hvis menneskene er så usle at de ikke kan passe på seg selv, hvordan kan de da passe på andre? spør anarkistene. Makt korrupperer for det meste og absolutt makt korrupperer absolutt. Samtidig er jordens velstand et resultat av hele menneskelektens arbeid, og alle burde få lov til å nyte godt av resultatet. Anarkismen er et ideal som krever full likhet og full frihet på en gang.

LIBERALISME OG SOSIALISME

Anarkismen kan sees som en utvikling fra liberalisme eller sosialismen, eller i fra begge deler. I likhet med liberalistene vil anarkistene ha frihet og i likhet med sosialistene likhet. Men vi nøyer oss ikke med å bare være liberal eller bare sosialist. Frihet uten likhet betyr at de fattige og svake er mindre fri enn de rike. Likhet uten frihet betyr at vi alle er slaver. Frihet og likhet står ikke i konflikt, men komplimenterer hverandre. I stedet for den gamle polariseringen frihet kontra likhet - i følge hvilket det påstås at mer frihet er lik mindre likhet og vice versa - påpeker anarkismen at man i praksis ikke kan få det ene uten det andre. Friheten er ikke ekte dersom en del mennesker er for fattige til å nyte godt av den og likheten er falsk dersom en del mennesker regjeres av andre. Anarkistenes viktigste bidrag til den politiske teorien er at friheten og likheten egentlig er samme sak.

Anarkismen skiller seg også fra liberalismen og sosialismen i sit syn på utviklingen. Liberalistene ser historien som en utvikling fra barbari, ufordraglighet, dumhet og tyranni til sivilisasjon, fordragelighet, opplysning og frihet. Det kan vingle en smule frem og tilbake, men stort sett går utviklingen fra en dårlig fortid til en vidunderlig fremtid. Sosialistene ser historien som en dialektisk utvikling fra barbari gjennom despoti, føydalisme og kapitalisme mot proletariatets seier og klasseskillets avvikling. Revolusjon og reaksjon varierer men stort sett beveger vi oss fra en fæl fortid til en flott fremtid.

Anarkistene har et helt annet syn på utviklingen. Ofte ser de faktisk ingen fremgang i det hele tatt. Vi ser ikke histo-

rien som en rett linje eller en dialektisk utvikling i en bestemt retning, men en dualistisk prosess. Menneskets historie er fortellingen om kampen mellom de herskende og de beherskede, mellom de som har og de som intet eier, mellom de som vil styre og bli styrt og de som vil befri seg selv og sine medmennesker. Prinsippene autoritet og frihet, regeringsmakt og opprør, stat og samfunn står i stadig motsetning til hverandre. Den spenningen løser seg aldri. Mennesket beveger seg i blandt i den ene retningen, i blandt i den andre. Når det oppstår et regime eller det gamle faller er det ikke et mystisk avbrudd i utviklingen eller en enda mer mystisk del av den. Historiske hendelser er bare velkomne dersom de ser ut til å kunne øke folkets frihet og likhet. Det finnes ikke en hemmelig grunn til å kalle en dårlig sak

bra, kun fordi den er uunngåelig. Vi kan ikke gjøre brukbare forutsigelser om fremtiden, og vi kan ikke være sikker på om verden kommer til å bli bedre. Vårt eneste håp er at vår kunnskap og bevissthet skal øke, slik at folk innser at de er i stand til å ta vare på seg selv uten behov for myndigheter.

Allikevel stammer anarkismen fra liberalismen og sosialismen, både historisk og ideologisk sett. Liberalismen og sosialismen oppstod før anarkismen og anarkismen vokste frem gjennom uoverensstemmelsen mellom disse. De fleste anarkister starter fremdeles som enten liberalere eller sosialister. Opprørets ånd fødes sjelden fullvokst og utvikler seg med tiden til anarkisme. På den ene siden sverger vi til menings-, forsamlings-, bevegelses- og oppførsel frihet. Og da spesielt retten til å være avvikende. På den andre siden etterstreber vi likhet i eiendom, menneskelig solidaritet og særlig selvbestemmelsestretten. Vi er mer liberale enn de liberale. Og mer sosialistiske enn sosialistene.

Allikevel er anarkismen ikke bare en blanding av liberalisme og sosialisme, det vil si sosialdemokrati eller velferdskapitalisme. Selv om vi har hentet en del fra liberalismen og sosialismen, så skiller vi oss -og fra sosialdemokrater- fordi vi forkaster regeringsinstitusjonen. Både liberalere og sosialister holder med regjeringen. Liberalistene teoretisk for å beskytte friheten, men i virke-

ligheten for å hindre likheten. Sosialistene for å sikre likheten i teorien, men i virkeligheten for å hindre friheten. Ikke engang de mest ekstreme liberalere eller sosialister kan klare seg uten regjering, uten noen menneskers maktutøvelse over andre. Anarkismen vesen, det som gjør den til anarkisme, er å nekte å akseptere noens myndighet over andre.

DEMOKRATI OG REPRESENTASJON

Mange mennesker motsetter seg udemokratiske regjeringer. Men anarkistene skiller seg fra disse gjennom å også motsette seg en demokratisk regjering. Det finnes andre som motsetter seg en demokratisk regjering, men anarkistene skiller seg fra disse fordi de ikke frykter eller avskyr folkevelde. Men fordi de ikke anser demokrati for å være folkevelde - at demokrati er en logisk motsigelse, en fysisk umulighet. Demokrati er kun mulig i små grupper hvor alle kan være med på å ta alle beslutningene. Og da behøves den ikke. Det som kalles demokrati og påstås å være folkets selvstyre betyr rett og slett at folket regjeres av et lite antall styresmenn, og det burde heller kalles for "fåvelde med folkets samtykke".

Styre gjennom styresmenn som vi har valgt er annerledes enn, og vanligvis bedre enn de som har valgt seg selv. Men det betyr fortsatt at noen skal styre over andre. Selv det mest demokratiske styre hviler på at noen hindrer eller tvinger noen til å gjøre noe. Selv om vi styres av våre representanter, så blir vi styrt, og så fort de styrer oss mot vår vilje opphører de å være våre representanter. De fleste individer har etterhvert blitt enige om at man ikke har noen forpliktelser ovenfor et regime hvor man ikke har noe å si. Anarkistene går lengre og hevder at vi ikke har noen forpliktelse ovenfor en regjering vi har valgt. Vi adlyder kanskje, fordi vi er enige eller for svake til å opposisjonere. Men vi har ingen forpliktelse når vi er uenige og sterke nok til å la være. De fleste er etterhvert blitt enige om at de som berøres av en beslutning skal konsulteres før beslutningen fattes. Anarkismen går lengre og hevder at de selv burde fatte beslutningen og iverksette den.

Anarkistene forkaster altså iden om representasjon. I praksis kommer vel alltid det meste til å gjøres av noen få - av de som har interesse for saken og har evnen til å løse det - men det er ingen grunn til at de

skal innsettes eller velges. De kommer allikevel alltid til og det er bedre at de gjør det på en naturlig måte. Det viktige er at leder og eksperter ikke behøver å være herskere. At lederskap og ekspertise ikke nødvendigvis er forbundet med myndighet. Og når representasjonen er hendig, så er det også alt den er. Den eneste sanne representasjonen er et ombud som har mandat fra sin sender, et mandat som når som helst kan kanselleres. På mange måter er en hersker som fremstiller seg selv som representant verre enn en hersker som åpenbart er en usurpator. For det er vanskeligere å gjøre noe med myndighetene når de er innsvøpt i fine ord og abstrakte argumenter. At vi kan stemme på våre herskere engang i blant betyr ikke at vi er nødt til å lyde dem resten av tiden. Hvis vi allikevel gjør det så er det av praktiske årsaker og ikke moralske. Anarkistene er imot all regjering, uansett hvordan den organiseres.

STAT OG KLASSE

Anarkistene har tradisjonelt rettet sin opposisjon mot myndighet mot staten - det vil si den institusjon som hevder å ha monopol på makten i et gitt geologisk område. Dette fordi staten er myndighetens høyeste uttrykk i et samfunn og dessuten maktens kilde og bekreftelse. Dessuten har anarkistene alltid vært motstandere av alle slags stater - ikke bare en konge, diktator eller erobrerens åpenbare tyranni, men også varianter som opplyst despoti, konstitusjonelt monarki, føydalt eller kapitalistisk fåvelde, parlamentarisk demokrati, sovjetisk kommunisme og videre. Anarkister sier gjerne at alle stater er likedanne, at man ikke kan velge mellom dem.

Dette er en grov forenkling. Selvsagt er alle stater autoritære, men allikevel er en del stater mer autoritære enn andre. Og ethvert normalt menneske foretrekker mindre autoritær stat fremfor en autoritær. For å gi et enkelt eksempel, denne redogjørelsen av anarkismen kunne neppe kommet ut i noen som helst stat før i tiden, og det finnes ennå stater hvor den i dag ikke ville kommet på trykk. Jeg foretrekker å leve der hvor den kan trykkes og tipper at det gjør leserne også.

Nåfortiden er det ikke mange anarkister som har et så forenklet syn på noe abstrakt som kalles "staten", derimot konsentrerer

anarkistene seg på å angripe den sentrale regjering og de institusjoner som stammer fra den. Ikke fordi de er en del av staten, men fordi de er tydelige eksempler på overformynderiet i samfunnet. Vi oppfatter staten som en motsetning til samfunnet. Men vi ser den ikke lenger som fremmed for samfunnet, som en naturlig utvekst. I stedet ser vi det som en naturlig del av mennesket. Maktutøvelse er en naturlig form for oppførsel, i likhet med aggresjon. Men det er en form for oppførsel som må tøyles, og som vi må vokse fra. Dette kan ikke gjøres ved å finne på nye måter å institusjonere den, bare ved å finne måter å klare seg selv uten den.

Anarkistene protesterer mot statens åpenbart repressiv institusjoner - embetsmenn, lover, politi, domstoler, fengsler, arméer og så videre. Til og med de om er øyensynlig vennlige - lokalstyre, borettslag, kommunale stiftelser, banker og forsikringsselskaper, skoler, universitet, pressen, radio, tv, og alt annet. Enhver kan se at de førstnevnte ikke hviler på samtykke, men på tvang og i siste hånd vold. Anarkismen hevder at de sistnevnte har den samme jernneve, selv om den bærer silkehanske.

Allikevel er det ikke mulig å forstå de institusjoner som stammer direkte eller indirekte fra staten, hvis man kun ser det fra en side. De kan ha en god side, på to måter. De kan ha en nyttig negativ funksjon, når de hindrer maktutøvelse fra institusjoner. Som for eksempel slemme foreldre, fæle sjefer, skumle forbrytere, sleipe huseiere. Og de kan ha en nyttig positiv funksjon når de fremmer ønskede sosiale virksomheter. For eksempel offentlig arbeid, katastrofehjelp, kommunikasjon og transportsystem, kunst og kultur, helsevern, pensjonssystem, sosialhjelp og utdanning. Således har vi befrierstaten og velferdsstaten, staten som jobber for frihet og likhet.

Det første anarkistiske svaret på dette er at vi også har undertrykkerstaten, at statens hoved-funksjon faktisk er å holde folk nede, å begrense friheten. Og at alle statens veldedige funksjoner utføres og har blitt utført av frivillige organisasjoner. På dette punktet ligner staten på kirken i middelalderen. I middelalderen var kirken

innblandet i alle viktige sosiale virksomheter, og det var vanskelig å tro at virksomhetene var mulige uten den. Det var bare kirken som kunne døpe, vigsle og begrave folk. Man må faktisk tenke etter for å innse at den faktisk ikke hadde makt over liv, død og kjærlighet. Hver eneste offentlige handling krevde en religiøs velsignelse - dette eksisterer ennå i en del tilfeller -, og de var nødt til å innse at handlingen hadde akkurat samme virkning uten velsignelsen. Kirken blandet seg inn og kontrollerte ofte de delene av privatlivet som nå domineres av staten. Folk har nå innsett at kirkens innblanding er unødvendig og rent av skadelig. Vi lære oss at statens innblanding er

like fordervende og unødvendig. Vi behøver bare staten like lenge som vi tror at vi gjør det. Alt den gjør kan gjøres like bra og til og med bedre uten maktens sanksjon.

Det andre anarkistiske svaret er at statens viktigste funksjon er å opprettholde den eksisterende ulikheten. Anarkistene er ikke enige med marxistene i at samfunnets grunn-enhet er klassen. Men de fleste er enige i at staten er det politiske uttrykket for den økonomiske strukturen, at den representerer de som eier eller kontrollerer samfunnets verdier. Og undertrykker de som produserer disse verdiene. Staten kan ikke fordele verdiene på en rettferdig måte, etter som den er den fremste håndhever av denne urettferdige fordelingen. Anarkistene er

enige med marxistene i at det nåværende systemet må raseres, men ikke i at det fremtidige systemet kan opprettes av en stat i andre hender. Staten er ikke bare en følgene av klasseskillet, men også en av årsakene til det. Og et klasseløst samfunn som opprettes av en stat vil snart komme til å utvikle et klasseskille igjen. Staten kommer ikke til å dø bort, den må bevisst avskaffes av folk som tar makten fra de herskende og eiendommene fra de rike. Disse to handlingene henger sammen og den ene uten den andre kommer til å være til liten gagn. Anarki i den sanne betydningen er et samfunn uten hverken herskere eller rike.

ORGANISASJON OG BYRÅKRATI

Dette betyr ikke at anarkistene forkaster organisasjonen, selv om et av de sterkeste fordommene mot anarkismen er å finne nettopp her. Folk kan gå med på at anarki ikke bare betyr kaos og forvirring, og at anarkistene ikke ønsker uorden men orden uten styring. Men de er overbeviste om at anarki betyr spontan orden, og at anarkistene er imot organisering. Dette er helt feil. Anarkistene ønsker faktisk mye mere organisering, fast organisasjon uten myndighet. Fordommen mot anarkismen på dette punktet stammer fra en fordom rettet mot organisering. Folk flest er totalt blinde for det faktum at en organisasjon ikke er avhengig av myndighet, at den faktisk fungerer bedre uten ledelse.

Hvis man tenker seg om, så skjønner mann at når tvang erstattes med samtykke kreves det mer planlegging og diskusjon, ikke mindre. Alle som blir berørt av beslutningen skal være med å bestemme, og ingen skal kunne overlate det til betalte funksjonærer eller valgte representanter. Når man ikke har regler å følge eller diktater å ta hensyn til, må hver enkelt beslutning fattes på nytt. Uten herskere å adlyde eller ledere å følge må hver og en kunne bestemme selv. For å kunne holde dette igang vil mellommenskelige relasjoner bli flerartet og mer innviklede, ikke mindre. En slik ordning kan kanskje virke kronglete og ineffektiv, men den vill ligge de berørtes behov og følelser langt nærmere enn i dag. Om enkelte ting ikke kan gjøres uten den gamle sortens organisasjon, uten myndighet og tvang, da er det antageligvis ikke verdt å gjøre og burde få ligge ugjort.

Det anarkismen egentlig forkaster er institusjonaliseringen av en bestemt ordning, ansettelsen av en viss gruppe mennesker, som har som oppgave å ordne opp for andre. Anarkistiske organisasjoner skal være flate og åpne. Så snart en organisasjon blir rigid og lukket faller den i byråkratenes hender, blir redskap for en bestemt klasse og går over til å bli et uttrykk for myndighet istedet for samordning i samfunnet. Hver gruppe har en viss hang til favelde og enhver organisasjon glir lett over til funksjonærvelde. Anarkister må alltid bekjempe disse ten-

densene, na og i fremtiden, hos seg selv så vel som andre.

EIENDOMMEN

Ei heller forkaster anarkismen eiendom, selv om vi har et annet syn på saken. I en viss grad er eiendom tyveri - det vil si om noen helt og holdent tilegner seg en ting, så blir alle andre berøvet for denne. Det betyr ikke at vi alle er kommunister. Det betyr at en persons rett til en viss ting ikke kommer an på om denne har lagd den,

funnet den, døpt den, fått den eller bruker den, men på om personen faktisk trenger den. Eller retttere sagt, trenger den mer en alle andre. Det er ikke et spørsmål om abstrakt rettferdighet eller en naturrett, men om menneskelig solidaritet og vanlig sunn fornuft. Hvis jeg har en brødskeiv og du er sulten, så er den ikke min. Hvis jeg har en frakk og du fryser, så er den din. Hvis jeg har et hus og du er hjemløs, så har du i det minste rett til et rom. Men på den andre siden er eiendom frihet - det vil si at privat benyttelse av eiendeler i tilstrekkelig grad er en forutsetning for at man skal leve godt.

Anarkistene er for den private eiendom som ikke kan benyttes av en person til å utnytte en anen. De personlige eiendeler som vi samler fra barnsben av og som blir en del av våre liv. Det vi er imot er den allmenne eiendom som ikke er til nytte for sin egendel og som kun kan brukes til å utnytte andre mennesker. Jord og bygninger, produksjon og distribusjonsmiddel, råvarer og fabrikkvarer, penger og kapital. I prinsippet kan man si at et menneske har rett til det det produserer ved eget arbeid, men ikke det det får gjennom andres arbeid. Vi har krav på det vi bruker og det vi trenger. Ikke det vi ikke bruker og ikke trenger. Så fort et menneske har mer enn nok går det til spille eller hindrer andre i å få tilstrekkelig.

Dette betyr at rike mennesker ikke har rett til sin eiendom, ettersom de ikke er rike fordi de selv har arbeidet meget, men fordi mange andre har arbeidet for dem. Og fattige har rett til de rikes eiendeler, ettersom de ikke er fattige fordi de arbeider lite, men fordi de arbeider for andre. Faktum er at fattige nesten alltid har lengre arbeidstid og kjedeligere jobb i dårligere miljøer enn de rike. Ingen har noensinne blitt rik eller forblitt rik gjennom eget arbeid, kun gjennom å utnytte andres slit. Hvis et menneske har et hus, en jordflekk, de verktøy som trengs og god helse livet igjennom, så er det i stand til å produsere nok til sin familie, men ikke særlig mer. Og allikevel er det ikke helt selvforsynt, siden det er avhengig av andre for å få enkelte varer i bytte for sine egne.

Allmen eiendom er ikke bare et spørsmål om å eie men også om å kontrollere. Det er ikke nødvendig å besitte en eiendom for å utnytte andre. Rike mennesker har alltid benyttet andre til å ta seg av deres eiendommer og nå når aksjeselskap og

statlige instanser holder på å erstatte private eiere er det direktørene som holder på å bli de ledende utnyttene av andres slit. I både I- og U-land er det stadig en liten minoritet som eier eller på anen måte kontrollerer den overveiende delen av allmen eiendom.

Selv om det kan virke slik så er det ikke et økonomisk eller juridisk problem. Problemet er ikke verdifordelingen, skattesystemet eller arveretten, men det grunnleggende fatum at en del mennesker arbeider for andre. Akkurat slik en del adlyder andre. Hvis vi nektet å arbeide for de rike og mektige ville eiendommene forsvinne, på samme måte som myndighetene ville forsvinne dersom vi sluttet å adlyde. For anarkistene er myndighet tuffet på eiendom, ikke omvendt. Det viktigste er ikke hvordan bøndene stapper

maten i gods-eierens munn, eller hvordan arbeiderne stapper pengene i arbeidsgivernes lommer, men hvorfor de gjør det. Og dette er et politisk problem.

En del mennesker forsøker å løse eiendomsproblemet gjennom å forandre lovene eller regimet. Enten gjennom reform eller revolt. Anarkistene har ingen tro på slike løsninger, men de er ikke alle enige om den rette svaret. En del anarkister ønsker fordeling av alt blant alle, slik at vi alle kan få en lik del av verdensvellstanden. Et kommersielt laissez-faire-system med fri kredit. Men de fleste anarkister har heller ingen tiltro til denne løsningen. De ønsker ekspropriering av all allmen eiendom fra de som har mer enn nok, slik at vi alle kan få tilgang til verdens velstand og slik at kontrollen ligger i hele samfunnets hender. Men uansett er mann enige om at det nåværende eiendomssystemet må raseres på lik linje med det eksisterende maktsystemet.

Dette var første del av en sinnsykt lang serie. Neste del kommer i neste nummer og neste nummer og neste nummer og neste nummer.... dersom ikke GAs lesere forer oss med masse interessante ting vi kan trykke i stedet.

Bokhandeln I N F O

**Nordens mest välhörtade
frihetliga INFO shop!**

Monkeywrench för en bättre miljö!

Road Racing 195:-
Anarchism and Ecology av Graham Purchase 160:-
tidningen Earth First! 10:-
tidningen Miljöaktivisten 10:-
svart/gröna stjärnor 20:-

Utöver böcker och tidskrifter har Bokhandeln INFO ett brett sortiment av revolutionära t-tröjor, knappar och märken, videoband och CD skivor. Kom förbi butiken eller besök vår webbplats!

Bokhandeln INFO
På Kafé 44, mån-fre 14⁰⁰-18⁰⁰, lördag 12⁰⁰-16⁰⁰
Tjåhovsgatan 46, T-bana Medborgarplatsen
Box 4081, 102 62 STOCKHOLM
PostGiro: 40 43 30 - 3

Samlekassetten som har alt fra trall- til hardcore
pønk.

Kassetten inneholder 24 låter fra 11 band.

Rechtum immortalis, Dozärne, De brisne, Freak Oi! Accident, Black Block,
Alltid Jaget, Statens Menn, Bankers, Cinderpink, Døfødt, og Håvard i
Vaskerommet.

Samlekassetten har tidsriktige pønkslagere for enhver smak.

Kun 40 spenn!

snack Ohm tapes
P.B. 837, 5001 BERGEN

Ikke akkurat Nordahl Rolfsen!

(Om noen anarkistiske lesebøker)

Forlaget AK Press i Skottland ga i fjor ut en tobinds antologi med anarkistiske tekster, på tilsammen nærmere 600 sider, *No Gods No Masters*, redigert av Daniel Guérin. På mange måter er dette en antologi over "klassisk" anarkisme, som føres fram til og med den spanske borgerkrigen (1936-1939), men ikke lenger. Dermed tror jeg det kan være av interesse bl.a. å sammenligne den med en annen og "mer moderne" antologi utgitt på samme forlag to år før, *Reinventing Anarchy, Again*, redigert av amerikaneren Howard J. Ehrlich. Denne omfatter praktisk talt bare amerikanske tekster som for det meste er skrevet på 80- og 90-tallet.

1. I en viss forstand har leseboka, antologien eller tekstsamlingen (kjært barn har nok en gang mange navn...) kommet til å bli en grunnleggende genre innen anarkistisk litteratur fra 60-tallet og utover, som et motstykke til den like grunnleggende innføringen. Årsakene til dette er selvfølgelig å finne i at anarkismen, bl.a. på grunn av fascismens og stalinismens undertrykkelser, samt den 2. verdenskrig, i stort monn gikk i glemmeboka selv for den samfunnsinteresserte offentlighet, men ble gradvis "gjenoppdaget" på 50- og særlig 60-tallet. Siden det fantes lite tilgjengelig elementær litteratur av klassiske eller "nålevende" anarkister, skapte dette behov for de to genrene. Den franske anarkisten Daniel Guérin (for øvrig i likhet med kanadiere George Woodcock) skrev sågar én av hver: I 1965 ga Guérin ut sin lille innføringsbok i anarkismen, som Pax Forlag i 1969 utga på norsk under tittelen *Anarkismen*. (Den har lenge vært utsolgt på norsk, men er stadig tilgjengelig på svensk, med samme tittel, utgitt av Federativs Förlag, for kr. 65,- fra Bokcaféen Jaap.) For øvrig var dette en mønstergyldig innføring i den forstand at den legger stor vekt på anarkismens rolle i den revolusjonære praksis, og toner en smule ned fokuseringen på de "gamle skjeggete herremenn" dvs. de klassiske teoretikerne. Og på samme tid lagde Guérin altså en tjukk tekstsamling som på fransk fikk tittelen *Ni Dieu, Ni Maître* ("Hverken Gud eller herre"), som første gang ble utgitt i Frankrike i 1965 og deretter trykt opp igjen flere ganger. Den engelske oversettelsen tar utgangspunkt i 1980-utgaven, som kom i fire små paperbacks (men oppgir ikke at det har vært mange utgaver før denne...).

3. Daniel Guérin (1904-1988) sto for en sosialistisk, klassekamp-orientert anarkisme, og det er naturlig at antologien reflekterer dette. Det den i mindre grad uttrykker, er at Guérin var til dels intenst involvert i de strømninger i Frankrike som kritiserte en såkalt "syntetisk" anarkisme (som vil favne alle typer anarkisme i én og samme organisasjon) til fordel for en enhetlig klassekamporientert organisasjon. Guérin, som opprinnelig var trotskist, var innom den beryktede *Fédération Communiste Libertaire* på 50-tallet, og holdt kontakt med folk derfra like til 68-begivenhetene, som i sitt kjølvann førte til en reorganisering i nye "frihetlig kommunistiske" organisasjoner som Guérin skulle delta i, for å ende opp i organisasjonen *Alternative Libertaire* (bladet med samme navn ga for øvrig ut et minnenummer om Guérin i 1998; sjekk på Internett. For øvrig var han homofil, hadde lang fartstid i den sosialistiske bevegelsen og var rimelig kjent intellektuell med en del viktige bøker bak seg. Hvis jeg husker riktig, hadde han også et visst kjennskap til skandinaviske språk og kultur etter en periode som Norden-representant for sosialistpartiet SFIO på 30- eller 40-tallet (om Guérin på engelsk på Internett: <[<http://calvin.pitzer.edu/~dward/Anarchist_Archives/brigt/guerint/">>](http://calvin.pitzer.edu/~dward/Anarchist_Archives/brigt/guerint/)). En antologi over klassisk anarkisme er selvfølgelig nødt til å ta med de klassiske teoretikere som Proudhon, Bakunin, Kropotkin og Malatesta, men Guérins styrke er at han i like stor grad vektlegger bevegelsen: Han dekker (f.eks.) diskusjonen om frihetlig praksis i den 1. internasjonale, i den syndikalistiske fagbevegelse, og på anarkistiske kongresser. Videre drøftes anarkistenes rolle i og perspektiver på den russiske revolusjon og i den spanske borgerkrig, med bl.a. fyldige

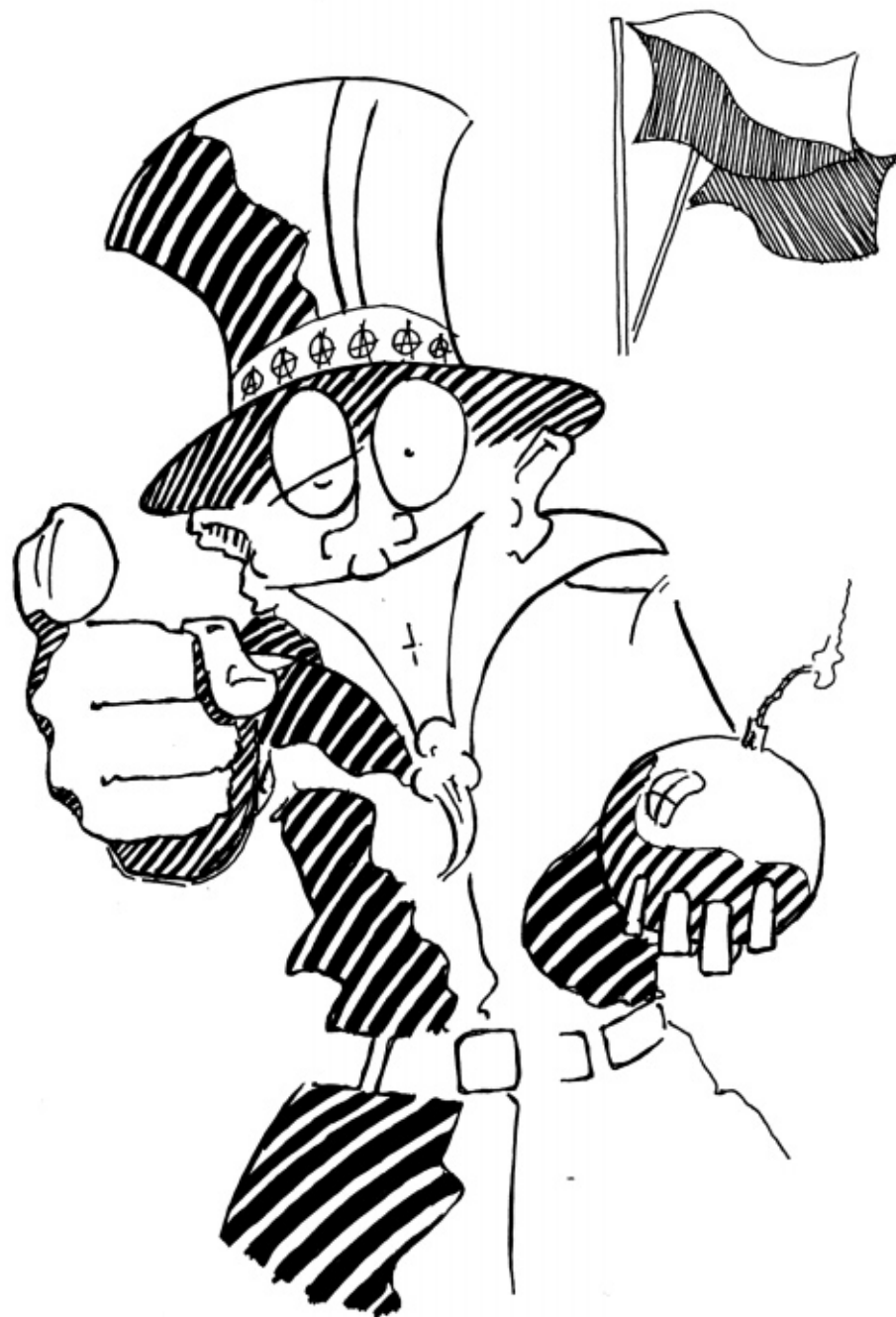
utdrag fra Voline og Makhno, samt om kollektiviseringen, Durruti og diskusjonen om anarkistenes regjeringsdeltakelse (som avslutter boka), m.m.

Dette er dermed den mest omfattende, og best redigerte, antologien over klassisk anarkisme som foreligger, dvs. om den anarkisme som opplevde sin største seier - men samtidig nederlag - i den spanske borgerkrig. Og Guérins mål med å lage denne antologien på 60-tallet har nok vært å skape bedre kjennskap til hovedpunktene i en - på den tida hos folk flest - glemt revolusjonær retning.

Men her er det samtidig nødvendig å stoppe opp et øyeblikk, og stille noen spørsmål. Én ting er at det har tatt over 30 år for denne samlinga å bli oversatt til engelsk. Men da burde den iallfall ha blitt en smule redaksjonelt oppdatert, og f.eks. opplyse at Guérin ikke lenger er blant oss,

gi en kort skisse av hans liv etc. (Andre er også gått bort i mellomtida uten at det nevnes, f.eks. den franske anarkisten Gaston Leval, som har et innlegg om Spania i bind 2.) Videre gir oversettelsen av Guérins generelle innledning inntrykk av at den engelske tittelen var ment å være *Neither God Nor Master*, etter det slagord som er den franske tittel, men det er blitt endret i siste liten. Men dette får være som det vil. Noe helt annet (og mer vesentlig) er at en naturlig og permanent refleksjon har ført til at anarkisters perspektiver på anarkismen er blitt endret i løpet av de siste 30-åra; noe som selvfølgelig skulle bare mangle, og Guérin var forresten ikke noe unntak her. (Han ville neppe lagd den samme antologien på 80-tallet.)

4. Jeg skal komme tilbake til dette hva de siste åra angår. Men først: Det var ikke slik

at alle anarkister til langt innpå 60-tallet mente at det var nok å gjenutgi og gjenoppdage, deretter gjenta, klassisk anarkisme, men så seinere har kommet på andre tanker (vel, strengt tatt er det jo noen som ennå ikke har kommet på andre tanker...): Anarkister har alltid reflektert over anarkismens rolle i den aktuelle praksis, og den såkalte Plattformen (dvs. "De russiske anarkisters organisatoriske plattform") fra 1926 trekker f.eks. sine konklusjoner fra anarkistenes erfaringer under den russiske revolusjon, og satte i gang en omfattende diskusjon om anarkisme og organisering. På sin side hevdet Emma Goldman på midten av 20-tallet med stor kraft at den anarkistiske litteraturen fra før krigen var foreldet, og man måtte begynne å forholde seg til samfunnet slik det var blitt.

En del tyske anarko-syndikalister tok i en viss forstand opp tråden her, og satte i gang konkrete refleksjoner særlig med utgangspunkt i erfaringene med den tyske arbeiderbevegelse og nazismen, men også med den spanske borgerkrig. De mest kjente her er kanskje Rudolf Rocker og Helmut Rüdiger. -Grunnen til at jeg nevner dette i denne forbindelse, er bl.a. fordi det nylig (i 1997) er kommet en tysk antologi med en del sentrale tekster samt et

etterord som belyser denne "revisjonsanstrengelse", nemlig Voraussetzungen des Anarchismus, redigert av Hans Jürgen Degen (Oppo-Verlag, Berlin. Kan skaffes fra AnaresNord, Postfach 2011, 31315 Sehnde, Tyskland, som regelmessig utgir kataloger over tyskspråklig anarkistlitteratur...) Men også fordi denne revisjonistiske ansats kan oppfattes som et slags mellomtrinn mellom den "klassiske" anarkisme og den anarkisme som særlig fra 60-tallet og utover har opptrådt i forbindelse med såkalte "nye sosiale bevegelser" (feminisme, miljøbevegelser etc.), og som det er nærliggende å hevde at Ehrlichs antologi, som vi skal komme til, eksemplifiserer. (Men samtidig beholder imidlertid denne revisjonisme, i motsetning til mye av de nye sosiale bevegelsenes anarkisme, hele tiden en eksplisitt sosialistisk orientering...)

De fleste tekstene i Degens antologi ble opprinnelig trykt i bladet Die Freie Gesellschaft, utgitt av det som etter den 2. verdenskrig ble stiftet som oppfølgeren til den anarko-syndikalistiske Freie Arbeiter Union Deutschlands, nemlig det som kalte seg Föderation freiheitlicher Sozialisten. Jeg har allerede nevnt Rocker og Rüdiger (Rüdiger sto for øvrig bak den omstridte "nyorienteringen" til svenske SAC på 50-tallet), andre kjente bidragsytere er f.eks. Augustin Souchy og Diego Abad de Santillan.

Rocker begynte allerede på slutten av 20-tallet å forholde seg til det han kalte "anarkismens krise", bl.a. i artikler publisert i Erich Mühsams tidsskrift Fanal. En annen anarko-syndikalistisk teoretiker var også tidlig ute, nemlig en Gerhard Wartenberg (1904-1942), som Degen henviser til i sitt etterord. I en artikkel med tittelen "Vår statsoppfatning", publisert i FAUDs teoretiske tidsskrift Die Internationale i 1931, presiserte Wartenberg at staten ved siden av sine funksjoner som undertrykkelsesapparat også har overtatt samfunnsmessig nødvendige funksjoner som, dersom de ikke blir oppfylt, vil føre til desorganisering og hungersnød. Dermed kan det ikke (som man får inntrykk av hos Bakunin og den tidlige Kropotkin) være snakk om å bare "knuse staten" og deretter sette sin lit til folkets evne til å reorganisere samfunnet fra grunnen av.

Wartenberg imøtegår derfor det gamle kravet om en tilintetgjørelse av staten med en føderalistiske samfunnsorganisasjon bygd på rådstanke, som er det som skal forestå overgangen til det sosialistiske samfunn (Degen, op. cit., s. 106). - Degen henviser også til Rüdiger, og jeg gjengir følgende sitat som uttrykker et lignende perspektiv som Wartenberg: "Under de gitte samfunnsmessige betingelser er det i

dag mer enn tidligere tale om en kamp for å forandre de sosiale funksjoner som i dag utøves av staten til virkelige samfunnsmessige funksjoner" (Degen, op. cit., s. 112), altså om f.eks. gjennom ulike motinstitusjoner og basisinstitusjoner - herunder arbeiderbevegelsens egne - å tilbakeerobre det staten har lagt under seg.

Dermed tror jeg vi iallfall har antydnet det perspektiv som også mye nyere anglo-amerikansk anarkisme kan plasseres innenfor - det skulle være nok å nevne britten Colin Ward som en viktig teoretiker her. (En nyere tysk bok som plasserer seg innenfor dette perspektiv, og som skal være blitt mye lest, er Rolf Cantzen: Weniger Staat - Mehr Gesellschaft. Freiheit - Ökologie - Anarchismus, Trotzdem Verlag, 1977.)

5. Dermed er det på sin plass (endelig) å ta en titt på antologien Reinventing Anarchy, Again, som altså er redigert av amerikaneren Howard J. Ehrlich (AK Press 1996, 387s). "Again" henspiller her på at Ehrlich, sammen med to andre amerikanske anarkister, på 70-tallet jobbet fram antologien Reinventing Anarchy, utgitt i 1979 og utsolgt etter få år, og den nye antologien er ment som en slags oppfølging/oppdatering. Kriteriene som lå til grunn for Reinventing Anarchy, var bl.a. at bidragene skulle være aktuelle, presentere nye idéer (eller ihvertfall en ny syntese av gamle idéer), være forfattet av "sosialanarkister" i motsetning til individualanarkister, og endelig skulle de ta opp de politiske og samfunnsmessige spørsmål folk stilte seg i dag (i stedet for å diskutere Pariserkommunen eller Kronstadtopprøret).

I forlengelsen av den første antologien ble videre tidsskriftet Social Anarchism grunnlagt i 1980. Tidsskriftet kommer stadig ut - om ikke så ofte - og er lesverdig (adressen: 2743 Maryland Avenue, Baltimore, MD 21218, USA, eller <<http://www.nothingness.org/sociala/>>). Det fås også fra Bokcaféen Jaap. Nr. 25 er nylig utkommet.) På mange måter gir kanskje den "målsetting" som trykkes i Social Anarchism den beste komprimerte beskrivelse av det politiske perspektiv som (i tillegg til de kriteriene som jeg nevnte over) ligger til grunn også for Reinventing Anarchy, Again: "Som både en politisk filosofi og en personlig livsstil arbeider sosialanarkismen for kommunalistisk sjølberging, direkte deltakelse i politisk beslutningstaking, respekt for naturen, og ikkevoldelige metoder for å oppnå fred og rettferdighet". M.a.o. plasserer man seg på mange måter i den amerikanske anarko-pasifistiske strømmingen som har omfattet folk som Paul Goodman og David Thoreau Wick, snarere enn i den arbeiderklasse- eller sosialistiske anarkisme som omfattet f.eks. Grigori Maximoff og hans disippel Sam Dolgoff, om man skal si det sjablongmessig.

Tilbake til boka: Den omfatter åtte deler, med headinger som "What Is Anarchism", "The State & Social Organisation", "Moving Toward Anarchist Society", "The Liberation of Self", "Reinventing Anarchist Tactics" osv. Mesteparten av materialet er blitt skrevet på 80- og 90-tallet, en del har opprinnelig vært trykt i Social Anarchism, og det er stort sett amerikanere som står bak. Unntak er australieren Brian Martin og britten Colin Ward. Mange av artiklene er lesverdige, selv om altså det sosialistiske

perspektivet stort sett mangler til fordel for "nye sosiale bevegelser" som f.eks. feminisme. Et unntak er Murray Bookchins velskrevne "Anarchism: Past and Present". (Bookchin er for øvrig med i Social Anarchisms "Editorial Board", så det jeg har skrevet over kan muligens nyanseres en smule...).

I utgangspunktet var jeg skeptisk til Robert Grahams "The Anarchist Contract", men innenfor et problematisk perspektiv har han en del gode poenger. (Tanken om å basere seg på "frie avtaler" individer og grupper imellom er gammel innen anarkistbevegelsen - men det var altså før dagens markeds kapitalistiske apologeter har gjort et helt annet kontraktbegrep - som i samfunnskontrakten m.m. - til en moteriktig ideologi.) Brian Martins "Democracy without elections", Colin Wards "Anarchism & the informal economy", Bob Blacks "The Abolition of Work"*, er alle lesverdige artikler, og flere

kunne nevnes. Likevel - det kan bli for mye "personalisme" her og der. Og hvorfor ikke en seksjon om "Anarchism and the Worker's Movement"?

6. Jeg skrev over, i en noe kritisk kommentar til Guerin-antologien, at anarkisters perspektiv på anarkismen er blitt endret i løpet av de siste 30 år. Reinventing Anarchism, Again er et uttrykk for dette, selv om man altså her kan trekke linjen så langt tilbake som til den anarko-syndikalistiske "revisjonisme" eller "ny-orientering".

Hva nå med anarkismens forhold til den avanserte, høyteknologiske kapitalismen, "media-" eller "kommunikasjonssamfunnet", slik det stadig utvikler seg foran øynene på oss? Det er kanskje i mindre grad blitt behandlet av spesifikke anarkistiske teoretikere, men derimot av folk eller strømninger hvis perspektiv konvergerer med anarkismen. Her er det naturlig å nevne situasjonistene, visse "post-strukturalister", og deler av den italienske "autonomia" eller "post-autonomia". (Den eneste som har sett det naturlig å ta med noe av dette i sitt innføringsverk i anarkismen, er Clifford Harper, i sin Anarchism. A Graphic Guide to the History of Anarchism, London 1987.) Og det utviklingen av kapitalismen de siste 30 år skulle vise, er at det ikke bare er når vi produserer, dvs. utfører lønnsarbeid, at vi reproducerer kapitalismen, det er like mye (eller i enda høyere grad) når vi konsumerer. Tenk f.eks. på hvordan Norges økende antall TV-kanaler, med sine utallige billige amerikanske serier og demagogiske debattprogrammer integrerer folk i det kapitalis-

tiske mediaskuespill-samfunnet. Et kritisk perspektiv på måten kapitalismen bl.a. på konsum- og underholdningssektoren kommer med identifikasjonstilbud som virker integrerende og ufarliggjørende, er blitt utviklet de siste åra, bl.a. i kontinuitet med situasjonistenes perspektiv, men i stor grad innenfor den akademiske disiplinen "Culture Studies". -Reinventing Anarchy, Again har i motsetning til sin forgjenger ikke med situasjonistisk inspirerte artikler. Det nærmeste man nå kommer, er Georg Bradfords lesverdige "Media: Capital's Global Village", opprinnelig trykt i bladet Fifth Estate.

Et viktig poeng med å betone og kritisere hvordan kapitalismen i økende grad er avhengig av å reproducere seg kulturelt, gjennom identifikasjons- og tegnsystemer som virker integrerende og "rekupe- rerende" (i tillegg til at det utgjør et nød- vendig supplerende perspektiv på kapitalis- men - jfr. også stoffet om Kommunikasjonsgerilja i forrige nummer av Gateavisa), er at det kan antyde et per- spektiv som bygger bro mellom - eller kan- skje sågar tar hull på motsetningen mellom? - "livsstilsorientert" anarkisme og sosialistisk (klassekamp-) orientert anar- kisme: Enhver "livsstil" (i ordinær, dvs. ikke-etisk forstand) vil komme til å vakle

mellom unndragelsen fra den kapitalistiske reproduksjon og den innen-kapitalistiske eksperimentering som gjør at denne repro- duksjon stadig har nye former å tilby (jfr. punk-bevegelsens skjebne). Her kunne man for øvrig utvide perspektivet for "identifikasjonen" en smule, og trekke inn problemstillingene om den "indre stats- makten" - "staten i hodet" - slik denne er blitt belyst bl.a. fra Reich og surrealistene, via situasjonistene, Norman O. Brown, til Deleuze/Guattari.

Å "gjenerobre" områder fra sta- ten og kapitalen, javel, og både i bevisst- heten og i materialiteten. Men med den erkjennelse at man må gå fram med omhu, for ikke bare å ende opp med å gjøre staten og kapitalen sterkere gjennom en slik bestrebelse. -De ovennevnte temaer, bare slengt ut i all hast, er eksem- pler på hva en anarkistisk tekstsamling som virkelig er på høyde med samtida, burde få dekket. Mens vi venter, kan man jo i mangel av noe bedre se på nok en bok fra AK Press, den ikke helt vellykkede What is situationism? A Reader (redigert at Stewart Home, AK Press 1996).

-Anton Autos

*Gateavisa 140

Bokcaféen

Jaap

Hjelmsgt. 3, 0355 Oslo

Send meg de trykksakene jeg har kryssset av for (ved forhåndsbeta- ling til postgiro 0814 4280335 kommer porto kr. 20 i tillegg; ved postoppkrav kr. 60).

...**Guérin** (red.): No Gods No Masters. An Anthology of Anarchism, vol. 1, 294s/kr. 193,-, vol. 2, 276s/kr. 193,- Tekstsamling som går fram til og med spanske borgerkrig

...**Ehrlich** (red.): Reinventing Anarchy, Again, 387s/kr. 210,- Utvalg av tekster fra våre dager - stort sett fra USA og England

...**Guérin**: Anarkismen (svensk), 170s/kr. 50,- Om anarkismen i teori og i den historiske virkelighet

...**Lagerström**: Syndikalismen - en grundbok (svensk), 180s/kr. 150,- Oversiktlig og lesverdig framstilling som er blitt til på initiativ fra SACs studieråd

...**Kropotkin**: The Words of A Rebel, 229s/kr. 180,- Anarko- kommunistisk artikkelsamling

...**Kropotkin**: The Conquest of Bread, 213s/kr. 75,- Den andre av K's klassiske artikkelsamlinger

...**Purchase**: Evolution & Revolution. An introduction to the life and thought of Peter Kropotkin, 173s/kr. 135,- Innføringsverk

...**Malatesta**: Life & Ideas, 312s/kr. 75,- Tekstutvalg

...**Malatesta**: The Anarchist Revolution, 123s/kr. 54,- Artikler av den "modne" Malatesta

...**Purchase**: Anarchism & Environmental Survival, 156s/kr. 39,- Artikkelsamling om anarkisme og miljøpolitikk.

...**Bookchin**: Social Anarchism or Lifestyle Anarchism - An Unbridgeable Chasm, 86s/kr. 90,- Hard polemikk mot primitivister, mystikere etc. i anarkistbevegelsen

...**Home** (red.): What is Situationism? A Reader, 203s/150,- Antologi med tekster om SI

...**Knabb**: Public Secrets. Collected Skirmishes of Ken Knabb 1970-1997, 408s/kr. 207,- Situasjonist- pamfletter, samt lengre ting, av Knabb

...**Brand** (svensk) nr. 5/98, 32s/kr. 25,-

...**Red & Black Revolution** nr. 4, 36s/kr. 25,-

...**Red & Black Notes** Winter 99, 16s/kr. 10,-

...**Direct Action**, autumn 98, 36s/kr. 25,-

...**Freedom** siste nr., 8sA3/kr. 10,-

...**Black Flag** nr. 214, 32s/kr. 25,-

...**Organise!** winter 98/99, 24s/kr. 15,-

...**Aufheben** autumn 98, 48s/ kr. 40,-

...**Anarchist Studies** October 98, 96s/kr. 90,-

(mange gamle nr. på lager...)

...**Common Sense** nr. 23, 96s/kr. 50,-

...**Anarchy** #44, #45, 84s/kr. 40,- pr. nr

...**Social Anarchism** # 22, 23, 24, 25, ca. 100s/kr. 40,- pr. nr.

...**Libertarian Labor Review**, nr. 24, 40s/kr. 30,-

...**Left Green Perspectives** nr. 40, 12s/kr. 13,-

...**Send meg Bokcaféens gratis bokliste** (har du tilgang til internet, finner du boklista på adr. <http://pluto.wit.no/doogie/ga/huset/jaa/p/bokliste.html>)

(navn).....

(adresse).....

fortsettelse fra side 13

Hele den norske prestestand og de fleste teologer som ikke er kabbalister ryker jo her rett ut. Paven i Roma har ikke nubbe- sjans. Vi andre som måtte finne på noe såpass sekulært som å innvende at de Kabbalistiske skriftene ikke er skrevet før etter Kristi fødsel og retningen ingen stor innflytelse fikk før om mulig i det hele tatt på 1300-1400 tallet, vil jo da bare illus- trere vår mangledede innsikt i sakens åndeli- ge dimensjoner. Når visdommen har materialisert seg i form av bøker har intet å si. Den har alltid "vært" der for enhver som vil skue den. Moses hentet den i Egypt. Han skuet sannheten om verden og universet. Han "lastet" den ned fra oven, deretter ligger den mellom linjene i alt som er skrevet av verdi siden. Dermed ender hele prosjektet opp i en autoritær okkultisme, hvor de som er "inne" i greiene fra før sitter med bukta og begge endene. Enhver form for saklig begrun- nelse avvises konsekvent, og irrasjonalite- ten dyrkes ut i det absurde. Man kan i praksis påstå hva det skulle være, og så henvise til en eller annen esoterisk innsikt man har fått.

I den grad man er enig med dem, vil man høste anerkjennelse. I den grad man er uenig og hevder at dette ikke kan være til- felle, vil man enkelt og greit diskvalifisere seg fra i det hele tatt å være meningsberet- tiget i de innviedes kretser. Men det er jo gøy at det kommer til nye grupperinger med spesialkompetanse på meningen med livet!

Når alt dette er sagt, må det jo sies at messa var kjempekoselig. Det er impone- rende av Alternativt Nettverk å stelle i stand et arrangement av dette formatet. Vi stortrivdes alle som var der. En masse fore- drag og happenings man hele tiden kunne delta på. Jeg følte min helg var innholds- rik og givende. Så absolutt.

See you on the dark side of the moon...

Kilder:

Aadnanes, Per M.: "Frå moderne vantru til ny religiøsitet" Tano forlag 1988 Oslo. Yates, Francis: "Giordano Bruno and the hermetic tradition" Oxford 1964.

Noen nettadresser til forskjellige obsku- riteter:

Norsk astrologisk forenings hjemmeside: <http://home.sol.no/~astrolon/> Share Norge: <http://home.sol.no/~share/> Enckankar Norge: <http://www.eckan- kar.no/> Alternativt Nettverk: <http://nettvik.no/nettloekka/altnett/> U F O - N o r g e : <http://www.ufo.no/index2.html>

Kritisk info om Astrologi: <http://www.dci.dk/dansk/elefant/astrolo- gi.html>

Bli NORMAL du også!

Ja! Jeg vil gjerne være medlem i NORMAL.

☐ og betaler gledelig 100 spenn +

☐ men jeg er så kjip at jeg ikke betaler +

Skriv pent!

Navn : _____
Adresse : _____
Poststed : _____
Telefon : _____
Fødselsår : _____
e-post : _____

Du betaler portoen

NORMAL
Hjelmsgate 3
0355 Oslo

Hvorfor bør du betale?

For tiden har vi desverre ikke råd til å sende post til ikke-betalende med- lemmer. Ønsker du noe tilsendt, send oss da en ferdigadressert konvolutt

med porto betalt

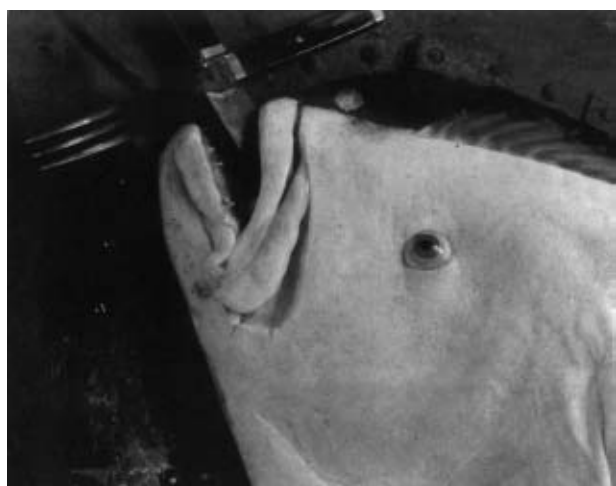
Du kan også støtte oss ved å sette inn litt overskudd på konto:

6029.06.16711

se også siste side

SEKS DREPT, TI BORTFØRT ETTER PROTESTER MOT "NORDISK" DAM

Seks medlemmer av urfolksgruppa Embera-Katio har blitt drept, og minst ti andre er bortført etter konfrontasjoner under protester mot Urra-dammen på Sinú-elva i Colombia. Amnesty International ber om internasjonal engasjement for sikkerheten til de bortførte. Ubekreftede meldinger forteller om opptil 40 forsvunne.

Embera-folkets problemer begynte i 1993, da vannkraftprosjektet Urra ble påbegynt. Dammen er allerede bygget, noe som har ødelagt fisket i elva - en av indianerenes viktigste næringskilder, men ennå er ikke reservoaret fylt opp. Striden står nå om dette reservoaret, som vil ødelegge store områder.

Lokale landeiere har blitt skremt av at indianerne gjennom en rettsavgjørelse klarte å stoppe neddemminga. De har derfor trukket inn dem paramilitære gruppa "Córdoba and Uraba Self-Defence", som har støtte fra både provinsmyndighetene og militæret. gruppen har truet med massakre dersom damprosjektet ikke går videre. Og det ser ut til at de allerede er i gang med å realisere sine trusler. I august i fjor ble en lokal leder drept uten for sitt hus.

...29. januar ble landsbyer i Karagabi-folketsreservat og området rundt oppsøkt av paramilitære grupper som har støtte fra sikkerhetsstyrkene. I to landsbyer ble folk drept og såret, i andre ble familier tvunget til å forlate sine hjem.

Blant de drepte er landsbylederene i de to landsbyene.

...To dager senere satte de paramilitære opp en kontrollpost ved elva som renner tvers gjennom reservatet. Samme dag ble de ti menneskene bortført, og det er siden ikke fremkommet noe informasjon om disse. Amnesty International frykter at de kan bli drept, dersom de ikke allerede er døde, og har derfor startet en kampanje for deres sikkerhet.

Urra stoppet av høyesterett

Høyesterett, Tribunal Supremo, bestemte seg i november for å stoppe prosjektet. Dammen er allerede bygget, men før damveggen kan lukkes og fylningen av reservoaret kan starte, må annsvarsoppgaver være klart utredet. Og en handlingsplan for reduksjon av skadevirkninger må være utviklet i samarbeid med Embera-Katio-folket.

Urfolk sterkt presset

Urbefolkningssamfunnene ved øvre del av Sinú-elva har kjempet for anerkjennelse av sine territorier de siste tjue åra. Urra-prosjektet vil medføre neddemming av territorier de nylig har fått anerkjent som urbefolknings-territorier. Og konstruksjonsarbeidet foregår like i nærheten av deres områder. Embera-Katio-folket er allerede presset av interesser utenfra som er ute etter verdifullt tømmer og jordbruksland. Stadig mindre skog reduserer muligheten for å drive jakt. Fisk har derfor blitt den viktigste proteinkilden.

Som følge av vannkraftprosjektet har grunnlaget for fisket blitt svært redusert. De migrerende fiskeartene yngler i et område ovenfor dammen. Men denne er et effektivt hinder som bryter fiskens migrasjon og hindrer derfor reproduksjon. Damveggen ble konstruert i 1996, og reduksjonen av fiskebestanden har allerede gitt svært negative følger for befolkningens næringsgrunnlag og inntekt. For urbefolkningen er det også stor usikkerhet med hensyn til transportmuligheter, da de tidligere har brukt elva som transportmiddel.

Lite informasjon

Den Nordiske Investeringsbanken NIB finansierer Urra-prosjektet, med et lån på 73,2 millioner US dollar av den totale prosjektkostnaden på 646 \$. I tillegg bidrar den svenske eksportkreditinstitusjonen EKN med garantier. Svenske Skanska er entreprenør for prosjektet.

Det har kommet lite eller ingen informasjon fra utbygger-selskapets side, og når det har blitt gitt informasjon, har det kun omfattet vedtak som allerede er fattet. Som for eksempel bygging av dammen.

Tvilsomme bieffekter

Hovedformålet med Urra er å generere elektrisitet, men i tillegg skal prosjektet bidra til drenering og lage jordbruksland av ti tusen hektar fra Loricacumpen nedstrøms. Samt irrigere 150.000 hektar land og bidra til flomkontroll. Disse fordelene er derimot høyst diskutabile. Uttørking av sumpen vil medføre stor skade for urbefolkningsgruppa Zenu, som er avhengige av fiske og jordbruk i et sesongmessig oversvømt land. Forstyrres denne naturlige balansen tvinges Zenu til å adoptere et irrigasjonssystem samt gjødsling som de ikke har finansiell kapasitet til. Et uavhengig studie fra 1987 hevder at flomkontroll ikke vil være mulig.¹

Grunnlovsstridig

Urra ble vedtatt like etter grunnloven av 1991, som beskytter tradisjonell livsstil hos urbefolkningssamfunnene samt deres rett til å ha felleseierskap. Urra ble vedtatt uten at en skikkelig miljøkonsekvensanalyse ble foretatt, og det er ikke utformet noen handlingsplan for å redusere skadevirkningene for de berørte. Det er estimert at 5575 mennesker inkludert 122 fra urbefolkningsgruppa må flytte.

I strid med retningslinjer

Miljøretningslinjene til den nordiske Investeringsbanken sier blant annet at målet ved miljøprosedyrer er å sikre at prosjektet finansiert av NIB blir vurdert med hensyn til miljø. Og at alle relevante miljøpåvirkninger blir tatt med i vurderingen av prosjekter som banken finansierer. Retningslinjene sier videre at ved å ta miljøet med i vurderingen på et tidlig prosjektstadium, kan potensielle miljøproblemer unngås eller minimeres. Og kostnader relatert til miljøvern kan bli tatt med i vurderingen av andre kost-

nader og forpliktelser. I dette tilfellet er det langt mellom praksis og teori, bankens miljøretningslinjer er ikke fulgt.

Krever beskyttelse

Embera-Katio-folket stiller krav om hjelp til å beskytte landet, de vil se konkrete planer for å unngå fremtidig "kolonialisering". Og for å unngå avskoging. De krever bærekraftige alternativer for transport samt en alternativ matkilde. De ber om at selskapet arbeider med dem om planer for utvikling, og planer for å redusere skadevirkninger.

Zenu-folket nedstrøms ved sumpen vil ha hjelp til å hindre at sumpen tørker ut ved lite nedbør. Dette kan bli utført via kontinuerlig utskraping av kanalene. De mener også at et treplantingsprogram rundt sumpbassenget vil hjelpe på lang sikt. De krever beskyttelse mot småbrukere og ønsker en garanti om legal eiendomsrett til landet. De ønsker også å ha kontroll over bruken av kunst gjødsel nær sumpen for å hindre forurensing. De ber om at aktuelle planer og mulige alternativer må være offentlige.

Noter:

1 Alzate, A: et al (1987) "Impactos sociales del proyecto hidroeléctrico de Urra", Fundación del Caribe, Montería, Córdoba, Colombia.

Dette er en redigert versjon av to artikler, av hennholdsvis Øyvind Eggen og Ingrid Nesheim. Trykt i FIVASSkraft 1, mars 1999

Fakta: Urra

-Urra vannkraftverk består av en 74 meter høy og 1300 meter lang damvegg over elva Sinú ved Córdoba. Prosjektet skulle etter planen stå ferdig i 1999.

-Prosjektet er eid av et statlig selskap. Svenske Skanska er entreprenør og andre selskaper fra Russland og Frankrike har også kontrakter.

-Fire turbiner vil ha en maksimumsproduksjon på 340 MW
-Urra II-prosjektet ble foreslått før Urra I, men ble avvist fordi det var vanskelig å skaffe finansiering til prosjektet. Men prosjektet finnes ennå i nasjonale energiplaner.

-Urra II vil oversvømme 82.400 hektar tropisk regnskog samt leveområdet til Embera-folket, dersom det blir realisert.

Fakta: Den Nordiske Investeringsbanken

-Den Nordiske Investeringsbanken (NIB) er eid av de fem nordiske landene. Administrasjonen ligger i Helsinki.

-Den primære målsetningen for banken er å fremme vekst i de nordiske økonomier ved langtids finansiering av prosjekter i private, så vel som i offentlige sektorer. Dette kan inkludere vannkraftprosjekter og andre store industriprosjekter i tredje verden.

-bankens styre blir utstedt av de forskjellige lands regjeringer, og styremedlemmene er gjerne representanter fra finansdepartementene.

-Banken har retningslinjer for miljøprosedyrer. Retningslinjene ligger på verdensbankens retningslinjer.
-Banken har også en kontrollkomité som holder overoppsyn med blant annet hva slags type investeringer banken foretar og i hvilken finansiell retning den beveger seg. styret i kontrollkomiteen består blant annet av representanter fra Nordisk råd og Nordisk minister-råd.

Vi ber alle våre lesere skrive til følgende personer:

Andres Pastrana Arango, President of the republic Cr. 8 No 7 26, Santafe de Bogota..

Be ham garantere Embera-Katio-folkets personlige integritet og rett til å leve, og gjøre det samme i forbindelse med bøndene og fiskerne som er rammet av "Urra Hydroelectric Project". Be ham også garantere integriteten til alle økosystemene langs Sinu-elven, og drøfte resultatene av Urra-prosjektet med alle rammede parter slik at alle kan komme til enighet om hvordan man skal løse problemene med skadene som allerede er blitt forårsaket av prosjektet, og hvordan man skal forebygge fremtidige skader i forbindelse med operasjonen.

Humberto Mstinez, Minister of the Interior, Cr. No 8-09, Santaqfe de bogota (Fax 2815884, retningsnummer 571)

Be ham beskytte livet, integriteten og sikkerheten til de samfunn som er utsatt for paramilitær aggresjon. Be ham også sørge for at det som skjedde på 12.

juli og 25. august, blir grundig etterforsket, for at de som begikk mordet på Alonso Domico Jarupa, får sin straff, og for at rettighetene, autonomien og jordbruksgrunnlaget til Embera-Katio-folket blir beskyttet og at deres egne legitime organer blir respektert.

Luis Carlos Valenzuela, Minister of Mining and Energy, Santafe de Bogota

(Fax 2223651-2223552, retningsnummer 5719)

Be ham respektere rettighetene til Embera-Katio-folket i deres tradisjonelle område som de har bebodd i generasjoner. Be ham også legge forholdene til rette for at myndighetene, bøndene og fiskerne kan komme til enighet om hvilke tiltak som skal iverksettes for å forebygge de negative virkningene av prosjektet, og sørge for at alle løfter gitt til disse samfunnene blir holdt.

Carlos Gavoroa Diaz, Chief Justice, Cincititutional Court, Title suit against the Tierralkta Mayor's Office, Cordoba and the MULTiproposito Urra Company I.

No T-168 594, Calle 72 No 7-96, Santafe de Bogota, (Fax 2885294, retningsnummer 571)

Gi uttrykk for din støtte for urbefolkningens krav, og be ham beskytte deres rettigheter i saken mot Urra Hydroelectric I.

Juan Mayt, Minister of the Environment, C1 37 No8-40, Santafe de Bogota

(Fax 2889754, retningsnummer 571)

Be ham vente med å gi tillatelse til å igangsette utviklingsprosjektet til saken er blitt løst til alles tilfredsstillelse og i overensstemmelse med Embere-Takio-folketss, bøndenes og Grande-de-Lorica-fiskernes rettigheter, og virknoingene av prosjektet er identifisert og alle de impliserte partene er blitt enige om hvordan deres negative resultater skal forebygges eller erstattes.

Alfredo Solando Berrio, President of Urra, S. A. Cr. 3 No 68-70, Monteria

(Fax 2850259, retningsnummer 571)

Be ham respektere Embera-Katio-folkets rett til deres tradisjonelle landområde, sørge for at det blir enighet blant myn-

dighetene, bøndene og fiskerne om de tiltak som skal til for å forebygge, redusere og erstatte de skader som blir forvoldt av prosjektet, og ast alle løfter gitt til disse samfunnene blir holdt.

Jaime Bernal Cuellar, Attorney General, Cr 15 No 15-80, Santafe de Bogota

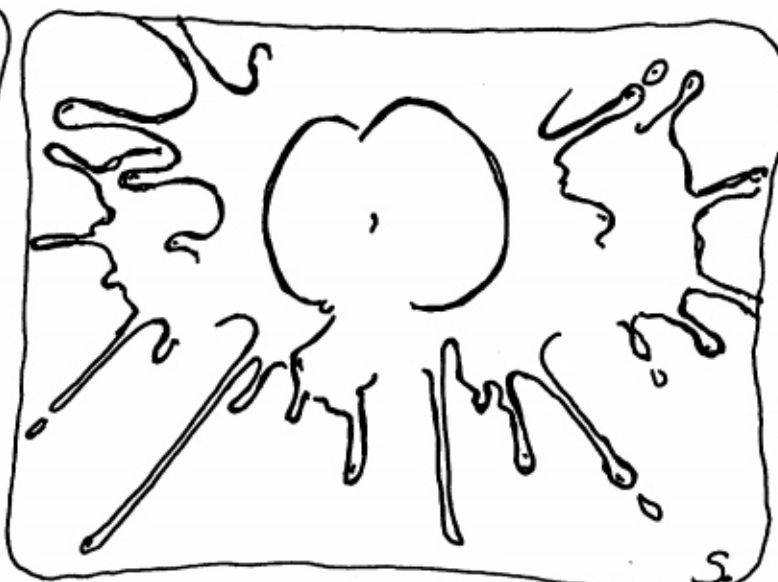
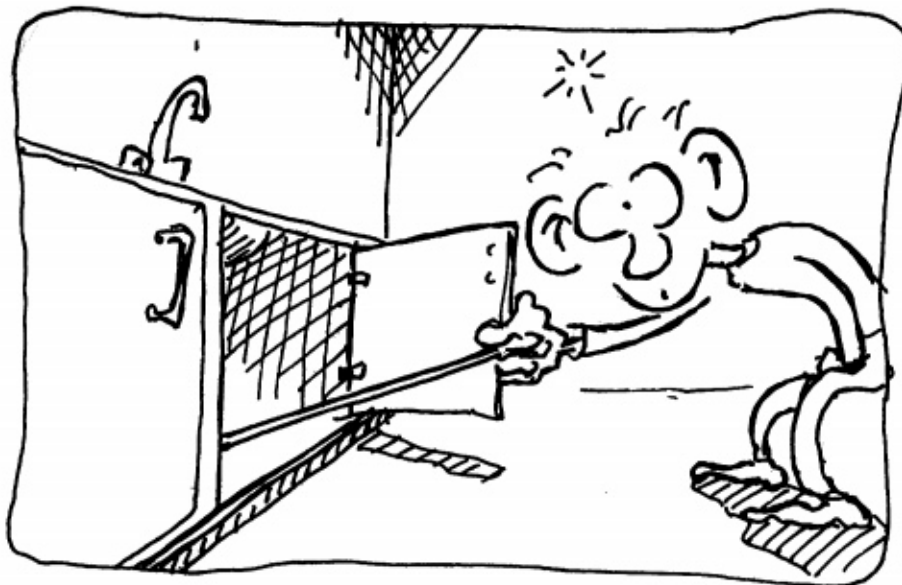
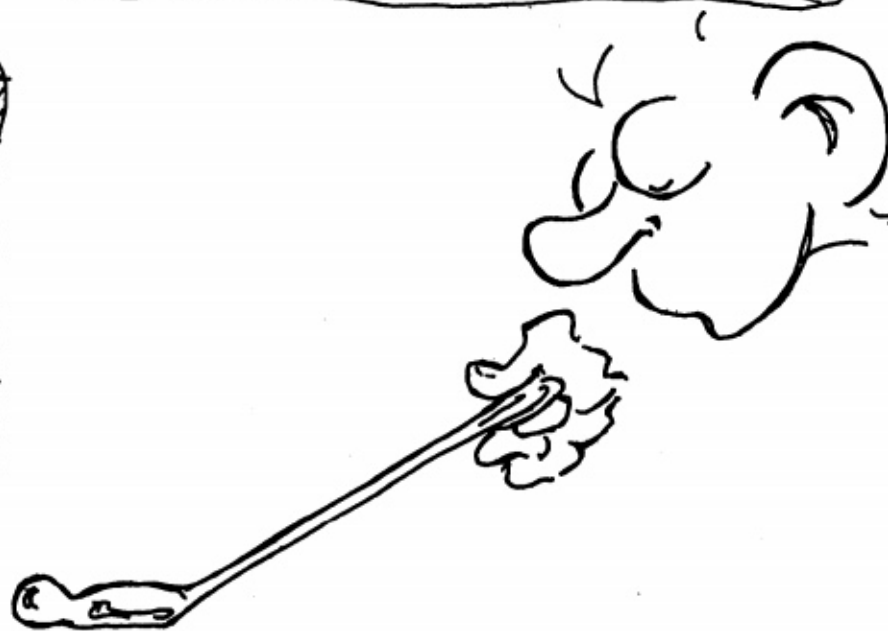
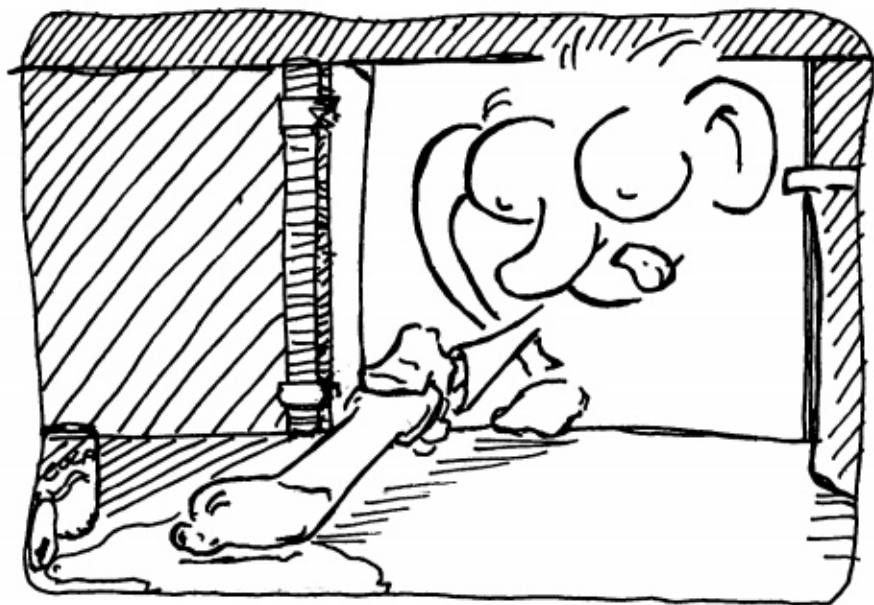
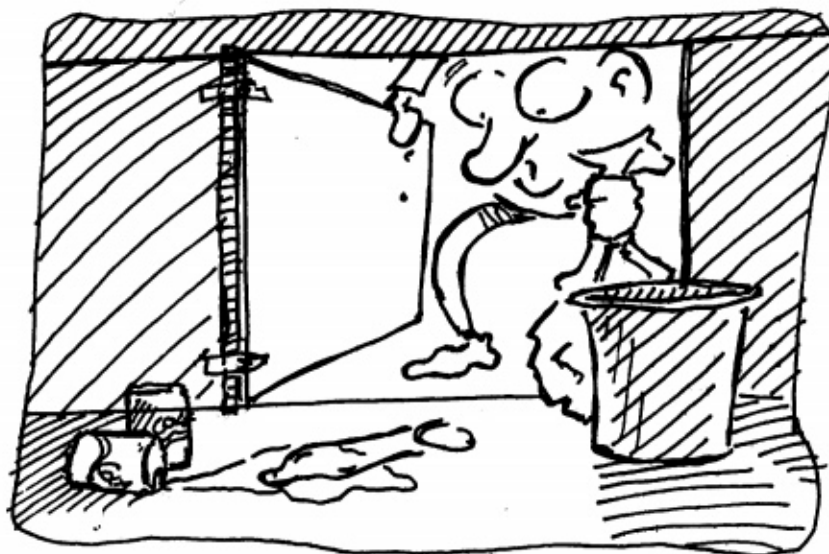
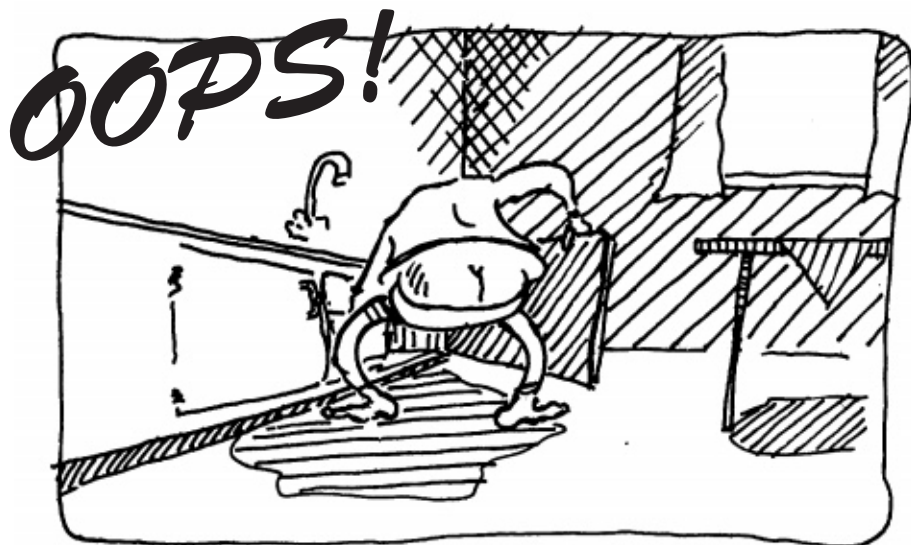
(Fax 3429723, retningsnummer 571)

Be ham iverksette tiltak for å beskytte urbefolkningens og fiskernes rettigheter, overvåke utviklingen nøye slik at deres rettigheter ikke blir krenket på nytt, og å sørge for at Urra-selskapet blir etterforsket i forbindelse med sine handlinger hittil.

Fabio Valencia Cossio, President of Congress, National Capitol, Santafe de Bogota,

(Fax 3422653, retningsnummer 571)

Be ham sørge for at den colombianske nasjonens kulturelle, etniske og økologiske mangfold blir beskyttet og respektert, go sørge for at det blir iverksatt tiltak for å forhindre at et blir gjennomført utviklingsprosjekter som skader befolkningen miljømessig, sosialt, kulturelt eller økonomisk.

Mangler du noe?

Hundrevis av sider hjernesprengende kost til "selvkost".

Gateavisa har fra starten av for ganske nøyaktig 30 år siden vært før sin tid. 10-20 år gamle numre kan være like grensesprengende og aktuelle den dag i dag. Heldigvis har vi ennå en del gamle blader på lager som DU kan få til odel og eie. Vi selger dem i bunker på 50 eller 25 forskjellige numre (1976-95) for en latterlig lav pris. Du kan også kjøpe enkeltteksemplarer hvis du f.eks leter etter ett spesielt nummer til å sette huller i samlingen med (ikke betal på forskudd da en del numre er utsolgt – send inn bestillingen). Tegneseriepakken inneholder 1,5 kg klassiske tegneserier fra roterommet og koster latterlige 120,-. **Se side 27.**

De 28 siste numrene av Gateavisa finner du nedenfor. De koster vanligvis 25 kroner per stykke, men nå har du sjansen til å få åtte av dem for 150,- eller seksten for 250,- + porto/opprask (tilbudet gjelder alle numre fra #123 til #162). Velg i vei...

Bruk kupongen på side 30.

GA 162 (2/98)

Super-duper glossy

Gateavisa

Charlie-Delta; arven etter Fleskenakken, Anti-Manson, Kommunikasjonsgerilja, Nytt fra Krusesgate, Opprør i Andeby, Food! - not bombs, Flashback, Jehovas vitner avkledd, Move, Ulydighet, ...

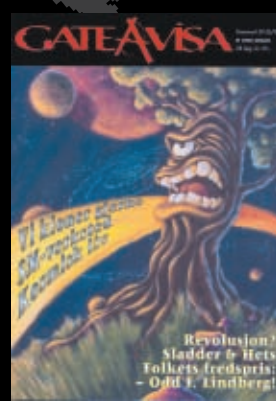
GA 161 (1/98)

Les om: Satan i Bjugn, Bygdehomøer, Intervju med Flashback-redaktøren og med redaktør av "Murder Can Be Fun", Brand 100 år, Arild Edwardsens dommedager, FiaMia, Foucault, Spist av satanister, Jehovas vitners tullprat, Cointelpro - USAs skjulte krig mot landets venstreside, Hvem faen?, "Sug eksosrør!"...

GA 160 (3/97)

Psykoze er Gateavisas tegneserieekstra. Medvirkende: Chr. Mumford, Maja Lindberg, Geir Moen, Ole C. Haga, Fredrik Hossmann, Mr. Baluber, "Heiberg og Glad", Daniel K. Fox, Sebastian Kjolaas, T. Johnson og N. Baraldsnes og Jon-Are M. Masternes

GA 159 (2/97)

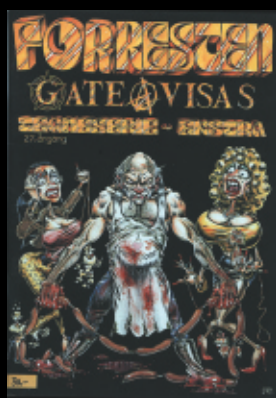
Oslo Sporveier: Gyldig billett eller evig pinsell!, Folkets fredspris: Odd F. Lindberg!, Sado-masochistisk verksted, Nord-Irland, Anarkist-sladder, Revolusjonær Rag, Kosmisk liv, Transmigrasjon og kloning, Steve Fishman, Meld deg ut! av militæret, Dopkrigen slår sprekker, Castor, ...

GA 158 (1/97)

Thetanerne er avslørt: En sinnssyk pengesekt som holder på å revne. Evig liv: La deg fryse ned etter døden og bli gjenopplivet i framtiden. Nazi-okkultismen: Den hellige treenighet med Hitler som Gud, ...

Få igjen!

GA 157 (4/96)

FORRESTEN #2

(TEGNESERIE-EKSTRA)

Medvirkende: Sven Tveit, Roy Søbstad, Erik Falk, Maria S. Astrup, Trygve Høiseth, Karine Haaland, Rune Borvik, Ronny Haugeland, Robert Sørensen, Jens K. Styve, Gro Vik Fiadu + Randi Jørgensen, Knut Gjermstad, Trond Ivar Hansen, Håvard Holten.

Få igjen!

GA 156 (3/96)

[A3-format]

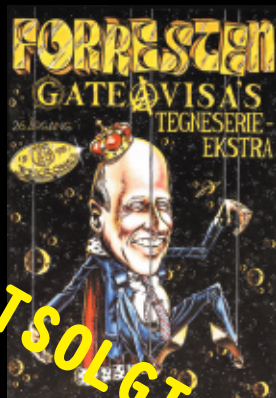
Garden verver 3-åring-er! Timothy Leary har forlatt kroppen. Joints Around the World. TEGNESERIE! Benjamin Tucker. Spannersaken, Matspalte. Konkurransen og kryssord. CD-anmeldelser, ...

GA 155 (2/96)

[A3-format]

Lars Frønsdal. Tilfellet Torgersen. LSD for nybegynnere. Drømmer. Ibogain. Gateavisas Gule Sider II. Barnet og skyggen. Legaliseringsorganisasjoner. Bjørneboe, ...

GA 154 (1/96)

FORRESTEN #1

(TEGNESERIE-EKSTRA)

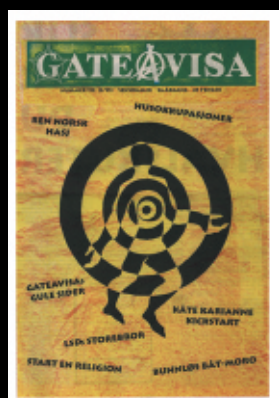
Medvirkende: Sven Tveit, Roy Søbstad, Erik Falk, Paul Anders Lingås, Leif Høghaug, Robert Sørensen, Jens K. Styve, Rune Borvik, Håvard Holten, Ronny H. Olsen, Roald Andersen, Trond Ivar Hansen og Arild Tjomsland.

GA 153 (4/95)

[A3-format]

Intervju med de prostituerte organisasjon – PION, Valg '95, Bastesen, Bjørneboe, Christiania (11 sider-bilag), pirat-radio, anarkofeminisme, halvnaken lunsj, politi og hasj, mer om DMT, ...

GA 152 (3/95)

[A3-format]

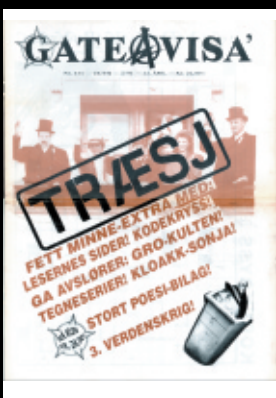
Slik senker du hvalskuter. Lag din egen religion. Husokkupasjoe. Norges største nar-kolab. DMT. Gule sider. Sado-masochisme. Food not bombs. Kåte Karianne Kickstart, ...

GA 151 (2/95)

[A3-format]

Tusen år er mer enn nok. Intervju med Satan. Christos Anarchos. Fleinsoppguide. Nei til pisseprøver i fengslelene. Åndelig supermarked. Fangestoff. Futurum skrifttestol, ...

GA 150 (1/95)

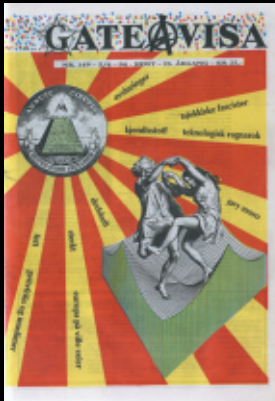
JUBILEUM!

[A3-format]

Oppgjør med hasjen. GA-guide. Radiopirater. Anarkistiske sjøpirater. Alternativ ferie på Zendik Farm. Støy i musikk. Fanger. Jubileumstoffet: Statistikk, kuppforsøk, gammel geist, Satans barn, sykkeltyveri, en død franskmann og Waldemars stadier. SubGenius, ...

UTSOLGT!

UTSOLGT!

GA 149 (3-4/94)
Avsløringer,
Kjendisstoff,
Teknologisk ragnarok,
Tsjekkiske fascister,
Europa på ville veier,
Geitefriks og muslimer,
Khaddafi, Gateavisa på
anarkofestival, Ghandi:
anarkist & skinnhead,
Ottar-vås...

Få igjen!

GA 148 (2/94)
Elektronisk overvåk-
ning, Lag dit eget
houseparty, Glem
anarkismen,
Baudelaire, Smart
drugs 6 stupid drugs,
Skøyerstreker for
voksne, Burma, Norge
rundt i badekar....

GA 147 (1/94)
(med Glasnost)
Allen Ginsberg,
Datavirus, OL-konspira-
sjoner, Norsk stalinisme,
Rabiater Radioter &
Frentiske Farmasoyter,
Blitz, Nite Rocket stoppa,
Zappa fra det hinsidige,
Metadon-prosjektet i
Oslo...

GA 146 (5/93)
Zen, Tao & anarkisme,
LSD, Mannfolkstoff,
Piercing,
Flyktningeskjuling og
kirkeasyl, Jobbklubb
del2, Fascistmos,
Tegneserier, legalise-
ring...

GA 145 (4/93)
Nekting, Prostitusjon,
Demo-vold,
Kloaktømming, Krig
mot dop, Gro stemte
på fedrelandspartiet,
Døperen Leary: Krisus
i hver syrebit,
Jobbklubb del1,
Kunzt, Muzak,
Fanziner,
Tegneserier....

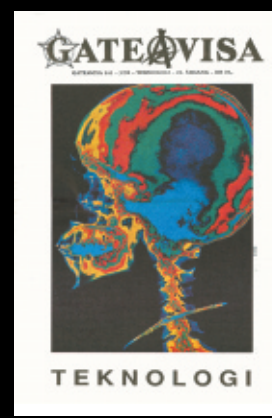
GA 159 (2/97)
Terror, Krypto-opp-
rør, Mannshat, Makt
& korupsjon,
Plakatbomber,
Driten flyter til
topps, Anarcho-
bilisme, Gro på tom-
gang, Okkulte poli-
tikere, Walisisk
nasjonalisme...

GA 143 (2/93)
Festung Europa &
Panoptikon,
Deform '94, Porno,
Anarkisme,
Bohemer, 1.Mai,
Sexotopia, Evig og
tro til Dovre faller,
Mer kaos enn
anarki...

GA 142 (1/93)
Khaddafi og den Libyske
revolusjon, Slanking,
macht frei, Brenn din
egen kirke,

GA 141 (5/92)
Smart drugs, Hvordan
skape kaos, Cyberpunk,
Cyberleif, Virtuell virke-
lighet, Maskinsex-
Sexmaskin, Kunstig liv,
Cybertarianisme, Albert
Andstein, Der nerder
møter presidenter,
Oversikt over e-stoffenes
bivirkninger...

GA 140 (4/92)
Sex, Jazz & valium,
Boikot TV-aksjo-
nen, Fascist snut,
hemmelige bilder,
Advokat komedie,
Drivhuseffektens
positive sider,
Sensur av narko
informasjon,
Husmødrenes fri-
gjøringsfront...

GA 139 (3/92)
Tegneserie ekstra.
"Onkel" Waldemar
Hepsteins hillariøse
påfunn.

GA 138 (2/92)
Arnold Juklerød, Pest
& teater, Satanisme,
Nazionen Norge og
Homo Sapiens
Utopisticus, Nils
Christie, Dommedag,
Manipulasjon, Tortur,
PARANOIA, appoka-
lyptikk...

GA 137 (1/92)
Pompel og Pilt,
Straffereform,
Alkoholhistorie,
Arbeidsløshet,
Militærnekting,
Ambasadeknusing,
Liberalistisk poli-
tikk, Mer trikkensni-
king, Verdens
regjering...

GA 136 (4/91)
Mystiske opplevelser,
Helvetes bakgård,
Trikkensniking, Langt
hår, Hamp, Murray
Bookchin, Hamp,
Christiania,
Folkemord, SKYT ALLE
JÆVLA HIPPIESVIN...

Få igjen!

GA 135 (3/91)
Valgets kvalme, Heng
politikere, Heng
politikere, Byvankning i
Amsterdam,
Hjelmsgate truet av
gale naboer, Massehvis
av fete plakater ...

Om sex og sånt

Mangt har vært skrevet om både kvinner og porno og kvinner om porno og porno med kvinner både for og mot Valgjerd. Og det er vel også viden kjent at porno er forferdelig kvinneundertrykkende, og at det er menns feil i likhet med alt annet fælt her i verden. Når menn ser på porno så går de ut og dreper og voldtar, det er jo noe alle vet. Pikken er et våpen og menn er noen beist. Slik er det. Men det har ikke blitt nevnt mye om hvordan pornoindustrien fremstiller mannen. Og hvem er det som egentlig blir mest påvirket? Hvis du blar deg igjennom et knippe sleske-blekker, eller surfer innom tilsvarende på nettet, vil du snart oppdage at mannen i mesteparten av tiden er representert i form av sitt kjønnsorgan. Mannen er altså ikke interessant, med mindre han har en erigert

penis. Det kaller i hvertfall jeg å bli fremstilt som et kjønnsobjekt. Ta det mannsbildet som hersker enkelte steder i den ekstremistiske kvinne fronten og som samtidig er så populær blant politisk korrekt og såkalt "revolusjonær ungdom" på venstresida. Og se, det er jo dønn likt det mannsbildet som fremstilles i pornofilmer. Det kan da være liten tvil om hvem som har sett for mye på porno, når vi ser hvordan de har blitt påvirket. Er det virkelig ikke mulig å se forskjell på fiksjon og fakta! Alle med vettet sCenn noenlunde i behold burde skjønne at den fremstillingen av kjønne som pornoen viser, stort sett ikke hersker i den virkelige verden. De fleste menn er ikke gryntende, lavpannede apemenesker, som puler det første de kommer over, om det så er kvisthullet i veggen. Ei heller hiver kvinner flest seg på ryggen og uler av kåthet så fort noen tar dem på musa. Vi er da lit mer nyanserte vesener enn det. Hvis du digger porno så må du vel få lov til det, og dersom du veit at du ikke tåler det, så trenger du jo ikke å se på. La folk få bestemme sjøl!

 Kaare Østenstrand
Hamar

Abonnér på Gateavisa!

- fordi det er **billigere** for deg. Et tjue nummers abo koster 330,-; dvs. 16.50 pr. nr.
- fordi det er **tryggere** for deg. GA 150, 154, 155 og 158 ble utsolgt i sin helhet. Med abonnement går du ikke glipp av noe.
- fordi det er **sikrere** for oss. Gateavisa får en mer stabil økonomi.

ABONNEMENT:
Ønsker du abonnement kan du betale pengene inn på vår postgirokonto 0813 22 30332, Gateavisa, Hjelmsgt. 3, 0355 Oslo. Skriv på blanketten hva betalingen gjelder. Du kan eventuelt sende inn bestillingskuponen og vi sender deg en postgiroblankett, Porto og oppkravsgebyr kommer da i tillegg. Men det enkleste og raskeste er å bare betale direkte på postkontoret. Du mottar bøker, gamle numre etc. portofritt ved å forhåndsbetale beløpet til vår postgirokonto.

TELEFONBESTILLING? GLEM DET.

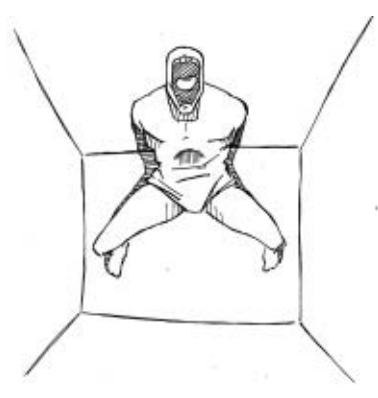
LIVSTIDSABONENTER FÅR SÆRLEDES GOD KARMA.

Alle livstidsabonenter vil få Gateavisas CD-rom helt kostnadsfritt, når denne om noen år er ferdig. Nøyaktig hva CD-romen vil inneholde sier vi ikke bort, men den vil i alle fall ikke bli billig. Så bli livstids i dag og nyt godt av det resten av dine dager.

Leserbrev i to deler

Nomade sjeler I Nomade sjeler II

Hvis vi hadde funnet roen, i stedet for at vi blir drevet fra sted til sted. Psykiatri/narkomani. Hadde legene, sosionomene hørt på oss, hva vi trenger. D.v.s den medisinen som hjelper: Sobril og Dolkontin kvote. Det er det eneste som hjelper mot f.eks. Amfetamin psykoser. I slike tilfeller hjelper det ikke med C preparater som trilafon og annet fascist dop. Det ødelegger det kreative. Mange av oss er kunstnere og må bevare noe av "galskapen" for å kunne skape musikk, bilder, grafikk osv. Er der så vanskelig å skaffe folk egne bolig? Med tilsyn av sykepleier, lege eller sosionom, men uten urinprøve terror og sykkelig skepsis fra systemets side.

Er lei av psykiatrien. Ble sjøl tvangsinnlagt som 15 åring i voksen psykiatrien. Hvor jeg ble "terrorisert" av psykologer og overleger med depot sprøyter. Trilafon, Sordinol og annet kjemisk lobotomi. Det ødela ungdommen min. Veide 100 kilo på slutten. Fikk kramper og kjevesperr. Har aldri vært så redd. Føler meg som flyktning i eget land. Alt jeg ønsker er et anstendig liv. Mulig at jeg vil kreve billighetserstatning og Diazepam og Dolkontin kvote. Orker ikke å tyne venner og be om småpenger på gata. Psykiatri og rusmidler må tas på alvor. Det er kun pasienten sjøl som vet hva som hjelper.

Psykiatrien skaper "terrorister" av alt bedrageriet som reaksjonære leger trer nedover hue på oss borderlinere, eller paranoid-schizofrene utslitte vrak. Den prosessen de fører er sammenlignbar med Hitler-Tysklands terrorvelde. Man kan være så redd denne uhyggelige verden at man ber om hjelp, men da er man ikke sjuk nok. Har sjæl opplevd å bli innlagt på akuttavsnitt etter §5. Og måtte reise i 5 timer etterpå, uten at de hadde klart å skaffe egne bolig. Man havner på gata, uten eien-deler. Veien til rusmiddlene er kort for å holde ut dette "gass-kammer-veldet" man opplever daglig. Man må skrike til legene at vi trenger Valium og ikke Trilofan som dreper sjelen gradvis. Men å få disse psykopatiske hvitfrakkene til å skjønne at vi pasien-

tene er intelligente mennesker. Med en sans og sjølinnsikt som verbalt slår overleggen midt i solar plexus. Disse bedreviterene blir majestets fornærmet når de må høre at et "forrykt individ" har rett. Har vært i det "psykiske Auschwitz" i over 20 år. Slipp oss fri og gi oss det vi ber om: medmenneskelighet og trygghet. Når vi først har det bra får vi noia for at alt skal skjære seg enda en gang. Nå vil vi ha en bedre tilværelse, uten SS-legenes kjemiske overgrep med nevroleptika. Jeg er drittlei fascister i behandlingsapparatet.

Jan-inge Fjære

Insatte får gratis abonnement på Gateavisa!

Sitter du sperret inne i fengsel eller på annen institusjon får du gratis abonnement fra oss. Send oss navn og adresse og opplysning om hvor lenge du sitter/ligger, slik at vi vet hvor langt abo du skal ha. Skriver du ikke lengde fører vi deg opp med et 6-nummers abonnement.

Et abonnement gir: Mer til deg, mer til oss. Mindre til Narvezen

☐ Abonement for 6nr: kr120.- (kjiping)	Kan sendes ufrankert i Noreg Gateavisa spanderer porto
De følgende abonementene inkluderer Leonard Borgzinneres <i>Anarki & Adel</i>	
☐ Abonement for 10nr: kr190.-	bREV
☐ Abonement for 15nr: kr250.-	
☐ Abonement for 20nr: kr330.-	SVARSENDING
☐ Livsvarig Abonement: kr1250.-	
☐ 50 gamle nr av Gateavisa 1976-1996: kr 390.-	Avtale nummer
☐ 25 gamle nr av Gateavisa 1976-1996: kr 220.-	
Send meg straks de følgende avisene!	
(løpende nummerering):	
.....	
.....	
.....	
Navn.....	
Adresse.....	
Postnr/sted.....	
Postens porto og oppkrav kommer i tillegg	

<http://wit.no/doogie/ga/>

gateavisa@online.no

Les også side 3!!!!

bREV

SVARSENDING
Avtale nummer
117/04/14

Til

Futurum Forlag
Hegdehaugen Postkontor
0308 OSLO

SUBSPECIES BOGSTAVELIG TALT

CD

Subspecies kommer fra miljøet rundt det okkuperte ungdomshuset i København. De spiller en ganske tung og groovy hardcore med danske tekster, som er jevelig bra gjennomtenkte. De bruker også schrat-ching, noe som gjør at de skiller seg ut fra mengden. Tenk deg en slags dansk Rage against the machine, eller sick of it all. Låter som "så er det sagt" svinger noe grønnjævlig i pogofoten. Men ellers er det for mye metallriff (metall har ingenting med hardcore å gjøre), dessuten er det danske sprog et heslig og perverst språk. Du vet best om du liker denne plata eller ikke. Så er du into metall hc, da er dette sikkert din flaske tuborg.....

Agressive High Records
Box 578
DK2200 København N

N.K.D. SYNCHRONISED

EP.

Rå-punk fra polakker og australiere bosatt i Berlin, Ep'n er spilt inn i et kjøkken(!) Det høres ut som N.K.D. er rå-gira på kaffe, dette er kanskje fordelen ved å spille inn- skiver på kjøkkenet. N.K.D. står for na krawesdzi deportacji, som er polsk og betyr på randen av deportasjon. Bandet har hatt masse problemer med immigrasjons myndighetene i tyskland. Musikken er rett fram hardcore rå, punk uten kruseduller. Vokalistene, som er både mannlige og kvinnelige, synger vekselvis på engelsk og polsk.

Alle nerder og trendnisser som hører på Exploited eller Bad religion, Gluecifer, Sick of it all eller anna trendy møkk for konsumenter, dette er ikke et band for dere !!!! Så fortsett å titte på mtv, og synk ned i apatien deres. Hvis du derimot er en som liker Ekte punk musikk som er spilt ærlig og rett fra hjertet så kan du skrive til:

Beni /nkd/
Naunym str.65.a.
10997 Berlin
Germany

eller plateselskapet deres:
nict nic nie wie
po box.53
34-400 Nowy targ
Poland.

RAWSIDE STAATSGEWALT

LP.

Rawside er et av de mest populære punk/hc banda i Tyskland de siste 3-4 åra. Dem spiller en slags pogo punk ala Chaos uk, Varukers og Agnostic front. Tekstene handler om opprør, maktkorrumpning, vold og fengsel osv...

Sjøl syns jeg dette er den beste skiva dem har gitt ut, men sjekk også ut de andre utgivelsene demms. Kuleste låta på skiva er tears of yesterday, der backing koret høres ut som en gjeng rautende- sjørøvere -dritings på jamaica rom.

andre utgivelser fra rawside:police terror(we bite) vorkriegsjugend(we bite)

we bite records.
Gønniger strasse.3.
d-72793 pfullingen.
Germany

Rawside
po box 2705
96416 Coburg
Germany.

CIRCUS OF HATE HARLEKINTERROR

LP.

circus of hate fra Hamburg er Bøyen Bengs slemme fettere fra Tyskland. Hvis du kjenner til Oslobandet Bøyen Beng, og liker folkemusikk-punk med fele, er sikkert Circus of hate midt i blinken. Der Bøyen Beng blir for poetisk og drømmende, synger C.O.H. om å kaste stein på snuten og seinere brenne dem opp med bensinbomber!

Musikken er også litt rære i kanten, og mer agresivt utført, jeg venter, og håper på en ny utgivelse fra dette geniale bandet.

kontakt:
Heiko Røhting
Lobuschstr.39.
22765 Hamburg
Germany

Barbaren musi(plateselskap)
Hhaky Fasbinder
Kørner wall 1
28263 Bremen
Germany.

Terror-Nissen

Har du problemer med å finne billige skiver, og synes at sjapper eller distroer har for dårlig utvalg? Elderberry records i sverige har jævla mye rå-punk og hardcore skiver til en billig penge.!

skiver og cder koster 70-80 kr. og ep' r 25-30 kr.
skriv til :
Elderberry headquarters
hakeskog/karlsson/ammar,
hermansvegen 94 kv
554 53 jønkøping
Sverige
p.s. elderberry har også gitt ut band som Warcollapse, Counterblast, Yuppiecrusher etc....

RIPPING THRASH er en kul zine fra england....med interjuer, anmeldelser og annonser etc..

Ripping thrash har gitt ut 16.nummer og har interjuer med English dogs, Forca macabra, One by one, Seein red, Røvsvett, Hibernation osv.....

skriv til:
Ripping thrash zine
co/steve
pobox 152
Burton on trent
staffs de14 1xx.
England

NO BARCODES NECCESARY er også en jævla kul hardcore zine fra Irland. Skrekkelig bra utført layout og gjennomtenkte interjuer med Dropdead, Hellkrusher, Mainstrike, pluss masse anna greier.

skiv til:
MEL
83 glebe park,
Chanterhill,
Enniskillen,bt74 4db
N. Ireland

SMÅKNASK FOR PUNKERE OG ASOSIALE INDIVIDER.

Code 13(usa)
Wilbur Cobb(tyskland)
Infamy(oslo)
spiller på Blitz fredag
23.april.

Avskum(sverige),
Drunk(oslo)
Freak oi! accident(bergen)
spiller på Blitz
1.mai!

Morte Cerebrale

demo'99

Det flunkende nye kometbandet fra Moss slår med denne, deres første demo, ned som en bombe i Beograd. Det er faktisk noe av det bedre undertegnede har fått gleden av å høre under de senere år! Morte Cerebrale, eller "død hjerne" (fra latin) klarer mesterlig å blande Oi! med rølpepønk til bristepunktet, samtidig som de ivaretar den politiske ironi og totale kompromissløshet i sine tekster. Åpningslåta "Saus på fisken" vitner om unge menns frustrasjon over et fraværende seksualliv, og de forespeiler her en løsning på frustrasjonen ved simpelthen å ta seg en ronk. -Dette er en demo selv Ottar burde pushe!!! Derneft kommer en låt om anabole idioter som må slå ned folk for å bevise sin manndom, nemlig "Bole bole". I disse tider når det er snakk om at Statsbygg skal spandere 400 millioner kroner til på Slottet (-i tillegg til de 200 millionene de allerede har sleska til seg!!!), er det meget betimelig og absolutt på høy tid å gjøre klart for festmåltid med "Kongen skal slaktes" på menyen. Fjerde låta ut handler om at det i Torbjørn Jaglands Norske Hus ikke er plass til alle og om rotterace-mentaliteten som preger samfunnet vårt (-Hvis man kan kalle det samfunn i det hele tatt!). "Vi hater dere" er en historie om åssen Moss kommune i samarbeid med en viss mektig pengemann som heter Kolz (eier så og si halve Moss), gjorde det de kunne ved å undergrave det som engang var "Ungdomshuset" i sist nevnte by... Hvis du har hørt om "Den ekle sykdommen Plagiat" (fra Kongsvinger) før, så kanskje du vil kjenne igjen låta "Morte Cerebrale hater nazisvin", som her er lånt, omskrevet og omarrangert til fordel for sistnevnte band. Mange nye, fengende partier og overgang-er her i forhold til originalversjonen som jeg tidligere ikke trodde kunne gjøres bedre! På "Skole, jobb & gamlehjem" har the M.C.'s valgt å improvisere verstexta,

og det må sies at den kanskje ikke er den beste du har hørt, men musikalsk sett ber- ges låta av en dyktig besetning som styrer den trygt i havn, og den føyer seg forsiktig inn i rekka av de andre fete låtene. "Nok er fortsatt nok" gjaller refrenget på "Reis deg opp", og den handler om å fortsette med å gjøre opprør og motstand. -Kanskje spesielt på denne låta kan du legge merke til at det brukes en type norsk/engelsk by-slæng som kan virke litt teit med det første, men de får i hvertfall sagt det som er verdt å si... "Rutine" snakker vel for seg sjøl i henhold til å jobbe og bekjenne seg til konformismens klamme favn. Foruten sangen om Ungdomshuset (se over), er også "Kanalrock kvad" basert på en sann historie som involverer både ølflasker i snuteskaller og om å få lurt med tjallen inn på glattcella ++ (for interesserte sto hele historien på trykk i en av utgavene av Rabalder i sin tid). Nest siste låta på dette møtet er "Mossepønk". -Den er utrolig lett å få på hjernen, og det er kanskje ikke så rart etter-som melodilinja er bøffa fra en eller annen Mosse-barneskoles 17.-mai-sang!!!! "Mossepønk" er undertegnades desiderte favoritt, og det var jammen på tide pønxa her på berget lærte av skinsa (i Fuck Ups) og lager egne låter ala "Oslo Skins"... Siste låta er en slags instrumental uten tittel, med et voldsomt snev av country-pønk, og med no' ku-rauting som ikke det grann høres menneskelig ut, men det er faktisk Pysho (bassisten) som står bak de umenneskelige rautelydene der! -Hepp, dett var dett. Bør kanskje få med at de aller fleste texta følger med i cävveret og at den kan bestilles for 35 kronasjer fra: Martin Nilsen, Helgedalen 15, 1528 Moss (Tlf: 69 25 69 15) Dessuten skal Morte Cerebrale opptre på Garbo Dancing i Oslo 23. eller 24. april, -BE THERE ASSHOLE!!

Plumbo

1. Mai er tjua daaen

Smoke-inn
På sjø-siden av rådhuset
1 Mai 1999
15.00

En

MILLION MARIJUANA MARSJ

LONDON - NYC - S.F. - CHICAGO - ATLANTA - AMSTERDAM -
GLASGOW - JOHANNESBURG - CAPE TOWN - AUCKLAND - **OSLO**

Stopp Cannabis-arrestasjonene - Stopp løgnene - Frigjør Hampen

Kontakt NORMAL, Hjelmsgate 3, 0355 OSLO, e-mail: normal@powertech.no

NORMAL

INN
INITIATIV FOR NY
NARKOTIKAPOLITIKK